

Euroopan unionin virallinen lehti

C 417

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

63. vuosikerta

2. joulukuuta 2020

Sisältö

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

SUOSITUKSET

Neuvosto

2020/C 417/01	Neuvoston suositus, annettu 24 päivänä marraskuuta 2020, kestävästä kilpailukykyä, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja selviytymiskykyä tukevasta ammatillisesta koulutuksesta	1
---------------	---	---

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan komissio

2020/C 417/02	Komission tiedonanto tarkistetun pankkialan kriisintarkistuksen tietyjen säännösten tulkinnasta vastauksena jäsenvaltioiden viranomaisten esittämiin kysymyksiin (komission toinen tiedonanto)	17
2020/C 417/03	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia M.9787 — Česká Spořitelna/Československá Obchodní Banka/Komerční Banka/JV) ⁽¹⁾	51

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2020/C 417/04	Euron kurssi 1. joulukuuta 2020	52
---------------	---------------------------------------	----

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

2020/C 417/05	Eurokolikoiden uusi kansallinen puoli	53
2020/C 417/06	Eurokolikoiden uusi kansallinen puoli	54

V Ilmoitukset

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2020/C 417/07	Ennakoilmoitus yrityskestävyydestä (Asia M.10069 – HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni) Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	55
2020/C 417/08	Ennakoilmoitus yrityskestävyydestä (Asia M.9977 — EPGC/Metro) Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	57
2020/C 417/09	Ennakoilmoitus yrityskestävyydestä Asia: M.9981 – Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö ⁽¹⁾	58

MUUT SÄÄDÖKSET

Euroopan komissio

2020/C 417/10	Tislattujen alkoholijuomien määrittelyä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 17 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu hakemuksen julkaiseminen	59
---------------	--	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

SUOSITUKSET

NEUVOSTO

NEUVOSTON SUOSITUS,

annettu 24 päivänä marraskuuta 2020,

kestävää kilpailukykyä, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja selviytymiskykyä tukevasta ammatillisesta koulutuksesta

(2020/C 417/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 166 ja 165 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ⁽¹⁾ tunnustetaan perusoikeudeksi oikeus koulutukseen sekä oikeus saada ammatillista koulutusta sekä jatko- ja täydennyskoulutusta, ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen tavoitteissa päämääränä on mahdollistaa vuoteen 2030 mennessä kohtuuhintainen ja laadukas tekninen, ammatillinen ja korkea-asteen koulutus, mukaan lukien yliopistokoulutus, yhtäläisesti kaikille naisille ja miehille ja kasvattaa merkittävästi sellaisten nuorten ja aikuisten määrää, joilla on asianmukaista osaamista, mukaan lukien tekniset ja ammatilliset valmiudet, työllistymistä, ihmisarvoisen työpaikan saamista ja yrittäjyyttä varten.
- (2) Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarissa ⁽²⁾, jota koskeva julistus annettiin 17 päivänä marraskuuta 2017, vahvistetaan periaatteita, joilla tuetaan oikeudenmukaisia ja moitteettomasti toimivia työmarkkinoita ja hyvinvointijärjestelmiä, mukaan lukien periaate 1, joka koskee oikeutta laadukkaaseen ja inklusiiviseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen, sekä periaate 4, joka koskee työllisyyden aktiivista tukemista.
- (3) Laadukkaat ja innovatiiviset ammatillisen koulutuksen järjestelmät tarjoavat ihmisille työelämässä ja henkilökohtaisessa kehittämisessä tarvittavaa osaamista ja kansalaistaitoja, joiden avulla he voivat sopeutua digitaaliseen muutokseen ja vihreään siirtymään ja osaltaan toteuttaa niitä sekä selviytyä hätätilanteista ja talouden häiriöistä siten, että samalla tuetaan talouskasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Tällaiset järjestelmät siis tarjoavat ihmisille työmarkkinoiden kysyntää vastaavaa osaamista, jonka ansiosta heidän on helpompi saada tai luoda työpaikka.
- (4) On olennaisen tärkeää toteuttaa tehokasta ammattikoulutuspolitiikkaa, jotta voidaan saavuttaa SEUT-sopimuksen 145 artiklassa vahvistettu tavoite eli edistää ammattitaitoisen, koulutetun ja mukautumiskykyisen työvoiman sekä talouden muutokseen reagoivien työmarkkinoiden kehittymistä.

⁽¹⁾ EUVL C 326, 26.10.2012, s. 391.

⁽²⁾ Asiak. 13129/17.

- (5) Komission tiedonanto ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma”⁽³⁾ on EU:n uusi kasvustrategia, jolla pyritään muuttamaan EU:n taloutta ja yhteiskuntaa ja saamaan ne entistä kestävämmälle uralle. Kouluilla, oppilaitoksilla ja yliopistoilla on hyvät mahdollisuudet käydä vuoropuhelua oppilaiden, vanhempien, yritysten ja laajemmin koko yhteisön kanssa muutoksista, joita siirtymän onnistuminen edellyttää. Jotta vihreän siirtymän etuja voidaan hyödyntää, tarvitaan ennakoivaa täydennys- ja uudelleen koulutusta.
- (6) Komission tiedonannossa ”Vahva sosiaalinen Eurooppa oikeudenmukaisten siirtymien toteuttamiseksi”⁽⁴⁾ korostetaan, että osaaminen, työllistettävyys ja inhimillinen pääoma on asetettava keskeiselle sijalle kestävän kilpailukykyyn, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja selviytymis- ja palautumiskyvyn tueksi toteutettavan Euroopan osaamisohjelman⁽⁵⁾ avulla ja antamalla sen ohella ehdotus neuvoston suositukseksi ammatillisesta koulutuksesta. Tiedonannossa ilmoitetaan myös eurooppalaista koulutusalueita koskevasta jatkotyöstä ja jäsenvaltioiden kanssa tehtävän koulutusalan yhteistyön uusista puitteista.
- (7) Komission tiedonannossa ”Euroopan uusi teollisuusstrategia”⁽⁶⁾ kehoitetaan toimimaan määrätietoisesti, jotta kaikki saadaan elinikäisen oppimisen piiriin ja varmistetaan, että koulutus pysyy kehityksen tasalla ja auttaa digitaalisen muutoksen ja vihreän siirtymän toteuttamisessa. Tiedonannossa myös kehoitetaan korkeakouluja ja ammatillisen koulutuksen järjestelmiä kouluttamaan lisää tutkijoita, insinöörejä ja teknisiä työntekijöitä työmarkkinoille. Uudessa kiertotalouden toimintasuunnitelmassa⁽⁷⁾ ja vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa⁽⁸⁾ korostetaan osaamisen keskeistä roolia vihreään ja puhtaaseen talouteen siirtymisessä.
- (8) Komission tiedonannosta ”Pk-yritysstrategia kestävä ja digitaalinen Eurooppa varten”⁽⁹⁾ käy ilmi, että ammattitaitoisen henkilöstön tai kokeneiden johtajien saatavuudesta on tullut suurin ongelma neljäsosassa EU:n mikro- ja pk-yrityksiä ja että ammattitaitoisten työntekijöiden puute on merkittävin uusien investointien este kaikkialla EU:ssa. Ammatillinen koulutus on erityisen tärkeää pk-yrityksille sen varmistamiseksi, että niiden työntekijöillä on tarvittavaa osaamista.
- (9) Komission tiedonannossa ”Tasa-arvon unioni: sukupuolten tasa-arvostrategia 2020–2025”⁽¹⁰⁾ korostetaan naisten ja miesten ammatillisen koulutuksen tärkeyttä siinä, että voidaan varmistaa sukupuolten tasapaino ammateissa, jotka perinteisesti ovat mies- tai naisvaltaisia, ja puuttua sukupuolistereotyyppisiin.
- (10) Komission tiedonannossa ”EU:n talousarvio Euroopan elpymissuunnitelman moottorina”⁽¹¹⁾ esitetään EU:n elpymistä varten rohkea ja kattava suunnitelma, joka perustuu hätätilannetta varten tarkoitettuun Euroopan unionin elpymisvälineeseen, jäljempänä ’Next Generation EU -väline’, ja vahvistettuun monivuotiseen rahoituskehikseen vuosiksi 2021–2027. Suunnitelma perustuu solidaarisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen, ja se nojaa vahvasti unionin yhteisiin periaatteisiin ja arvoihin. Suunnitelmassa esitetään, miten EU:n talous saadaan uudelleen käyntiin, miten edistetään vihreää siirtymää ja digitaalista muutosta ja miten saadaan taloudesta aiempaa häiriönsietokyisempi ja kestävämpi tulevia sukupolvia varten.
- (11) Nuorisotakuulla⁽¹²⁾ on vuodesta 2013 lähtien autettu nuoria pääsemään työmarkkinoille tarjoamalla heille laadukas työ-, jatkokoulutus-, oppisopimus- tai harjoittelupaikka neljän kuukauden kuluessa työttömäksi jäämisestä tai koulun päättämisestä. Ammatillisella koulutuksella on tehokkaasti helpotettu syrjäytymisvaarassa olevien nuorten sujuvaa siirtymistä työmarkkinoille. Houkuttelevalla ja työmarkkinoiden kannalta tarkoituksenmukaisella ammatillisella koulutuksella, erityisesti oppisopimuskoulutuksella, voi tulevaisuudessa olla entistäkin merkittävämpi rooli nuorisotakuun puitteissa, kun torjutaan nuorten työttömyyttä ja valmennetaan heitä tulevia työmarkkinamahdollisuuksia varten, erityisesti osana vihreää siirtymää ja digitaalista muutosta.
- (12) Komission ehdottamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella Euroopan sosiaalirahasto plussasta (ESR+) pyritään varmistamaan koulutusjärjestelmän parempi työmarkkinarelevanssi ja kaikille yhtäläiset mahdollisuudet elinikäiseen oppimiseen täydennys- ja uudelleen koulutuspolkujen kautta.

⁽³⁾ COM(2019) 640 final.

⁽⁴⁾ COM(2020) 14 final.

⁽⁵⁾ COM(2020) 274 final.

⁽⁶⁾ COM(2020) 102 final.

⁽⁷⁾ COM(2020) 98 final.

⁽⁸⁾ COM(2020) 380 final.

⁽⁹⁾ COM(2020) 103 final.

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 152 final.

⁽¹¹⁾ COM(2020) 442 final.

⁽¹²⁾ Neuvoston suositus, annettu 22 päivänä huhtikuuta 2013, nuorisotakuun perustamisesta (EUVL C 120, 26.4.2013, s. 1).

- (13) Komission ehdottaman, unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman ”Erasmus” perustamista ja asetuksen (EU) N:o 1288/2013 kumoamista koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen mukaan vuosien 2014–2020 ohjelman, joka kattaa kaikissa elämänvaiheissa ja kaikissa muodoissa tapahtuvan oppimisen, kuten virallisen, epävirallisen ja arkioppimisen, integroitu luonne olisi säilytettävä, jotta voidaan edistää joustavia oppimispolkuja, joiden avulla ihmiset voivat kehittää sellaista osaamista, jota tarvitaan 2000-luvun haasteisiin vastaamiseksi.
- (14) Tämä suositus perustuu liitteessä I lueteltuihin, EU:n tasolla laadittuihin koulutuksen ja osaamisen alan aloitteisiin, ja sillä edistetään Euroopan osaamisohjelmaa kestävästä kilpailukykyyn, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja selviytymis- ja palautumiskyvyn tueksi samoin kuin päivitettyä digitaalisen koulutuksen toimintasuunnitelmaa, eurooppalaista koulutusalueita ja eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisia puitteita.
- (15) Tämän suosituksen tavoitteena on täyttää eurooppalaisen koulutusalueen tavoite sellaisen aidon eurooppalaisen oppimisalueen luomisesta, jossa rajat eivät estä korkealaatuisia ja inklusiivista koulutusta ja jossa pyritään poistamaan korkea-asteen ja toisen asteen koulutuksen tutkintojen sekä ulkomailla suoritettujen opintojaksojen tunnustamisen esteet ja edistetään sujuvampaa ammatillisen koulutuksen ja elinikäisen oppimisen saavutusten rajatylittävää validointia.
- (16) Vuonna 2010 annetussa ministerien Bruggen julkilausumassa esitettiin ammatillisen koulutuksen nykyaikaistamista koskeva kokonaisvaltainen näkemys, jossa säilytettiin keskeisellä sijalla tavoitteet korkealaatuisesta ja joustavasta ammatillisesta koulutuksesta ja kansainvälisestä liikkuvuudesta ammatillisen koulutuksen tehostetun yhteistyön edistämiseksi Euroopassa 19 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston päätöslauselman⁽¹³⁾ (Kööpenhaminan prosessi) painopisteiden mukaisesti.
- (17) Ammatillisesta koulutuksesta vastaavat ministerit hyväksyivät 22 päivänä kesäkuuta 2015 annetuissa Riian päätelmissä painopisteet, joilla tuetaan tämän näkemyksen saavuttamista, ja ne on liitetty osaksi neuvoston ja komission yhteistä vuoden 2015 raporttia eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) täytäntöönpanosta⁽¹⁴⁾ samoin kuin osaksi vuonna 2016 hyväksyttyä Euroopan uutta osaamisohjelmaa⁽¹⁵⁾, jolla annettiin vahvaa lisäpanosta ammatillista koulutusta koskevalle unionin politiikalle kiinnittämällä entistä tiiviimmin huomiota houkuttelevuuteen ja laatuun.
- (18) Ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehysten perustamisesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksessa⁽¹⁶⁾ esitetään viitekehys, jäljempänä ’EQAVET-viitekehys’, jolla tuetaan jäsenvaltioita niiden ammatillisen koulutuksen järjestelmien laadun parantamisessa ja edistetään avoimuuden lisäämistä jäsenvaltioiden välillä kehitettäessä ammatillista koulutusta koskevaa toimintapolitiikkaa. EQAVET-viitekehysten kymmenen täytäntöönpanovuoden aikana sillä on edistetty kansallisten laadunvarmistusjärjestelmien uudistuksia, mutta laadunvarmistusjärjestelyjen avoimuuden parantamiseen sillä ei ole ollut merkittävää vaikutusta. Lisäksi sitä sovellettiin enimmäkseen koulupohjaiseen ammatilliseen peruskoulutukseen. Vuoden 2009 EQAVET-viitekehys olisi sen vuoksi sisällytettävä tähän suositukseen, ja olisi lisättävä myös sellaisten EQAVET-viitekehysten täytäntöönpanossa havaittujen puutteiden korjaamista koskevia kohtia, jotka liittyvät oppimistulosten laatuun, sertifiointiin ja arviointiin, sidosryhmien kuulemiseen, opettajien ja kouluttajien rooliin, työssäoppimiseen ja ammatillisen koulutuksen joustavuuteen. Jotta voidaan parantaa vastavuoroista oppimista, tehostaa laadunvarmistusjärjestelyjen avoimuutta ja johdonmukaisuutta ammatillisen koulutuksen tarjonnassa sekä vahvistaa EU:n jäsenvaltioiden keskinäistä luottamusta, olisi otettava käyttöön EU:n tasolla tehtävät laadunvarmistuksen vertaisarviointit.
- (19) Ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) perustamisesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksessa⁽¹⁷⁾ asetetaan tavoitteeksi parantaa oppimistulosten tunnustamista, keräämistä ja siirtämistä, tukea liikkuvuutta ja elinikäistä oppimista sekä EU:n ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten siirtojärjestelmän, jäljempänä ’ECVET-järjestelmä’, perustamista. Kymmenen täytäntöönpanovuotensa aikana ECVET-järjestelmällä on laajalti edistetty laadukkaamman liikkuvuuden kehittämistä oppimistulosyksiköiden käytön ja dokumentoinnin avulla. ECVET-pisteiden käsitettä ei kuitenkaan yleensä ole sovellettu, eikä ECVET-järjestelmä ole johtanut eurooppalaisen opintosuoritusjärjestelmän kehittämiseen ammatillisessa koulutuksessa. Näin ollen tähän neuvoston suositukseen olisi sisällytettävä ECVET-järjestelmän

⁽¹³⁾ EYVL C 13, 18.1.2003, s. 2.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 417, 15.12.2015, s. 25.

⁽¹⁵⁾ COM(2016) 381 final.

⁽¹⁶⁾ EUVL C 155, 8.7.2009, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EUVL C 155, 8.7.2009, s. 11.

keskeiset joustavuuteen liittyvät periaatteet, kuten oppimistulosyksiköt. Sellaisia ECVET-välineitä kuin opintosopimusta ja yhteisymmärryspöytäkirjaa, joilla tuetaan ammatillisessa koulutuksessa olevien oppijoiden liikkuvuutta, olisi edelleen kehitettävä muiden EU:n välineiden puitteissa, esimerkiksi Erasmus+-ohjelmasta tuetuilla välineillä. Toisen asteen jälkeisiin ja korkea-asteen ammatillisiin tutkintoihin voidaan soveltaa jo nyt käytössä olevaa eurooppalaista opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmää.

- (20) Laadukkaan ja tehokkaan oppisopimuskoulutuksen eurooppalaisista puitteista 15 päivänä maaliskuuta 2018 annetussa neuvoston suosituksessa ⁽¹⁸⁾ määritellään 14 keskeistä kriteeriä, joita jäsenvaltioiden ja sidosryhmien olisi käytettävä kehittäessään laadukasta ja tehokasta oppisopimuskoulutusta, jolla varmistetaan sekä oppisopimuskoulutettavien työhön liittyvien taitojen kehittäminen että heidän henkilökohtainen kehityksensä.
- (21) Cedefopin suorittamassa, 22 päivänä heinäkuuta 2015 annetuissa Riian päätelmissä hyväksytyjä painopisteitä koskevassa seurannassa on todettu useita aloja, joilla eri maat ovat edistyneet ammatillisen koulutuksen nykyaikais-tamisessa erityisesti oppisopimuskoulutuksen ja työssäoppimisen, laadunvarmistuksen, osaamistarpeiden ennakointimekanismien ja työmarkkinaosapuolten kanssa toimivien neuvoo-antavien elinten suhteen, mikä on lisännyt helppopääsyisyyttä ja joustavuutta ja viime aikoina digitaalisten taitojen painottamista. Vihreä siirtymä ja digitaalinen muutos huomioon ottaen on kuitenkin tarpeen laajentaa ja parantaa merkittävästi ammatillisen koulutuksen tarjontaa sekä nuorille että aikuisille ja samalla lisätä ammatillisen peruskoulutuksen houkuttelevuutta ja laatua.
- (22) Monet maat ovat toteuttaneet aloitteita ammatillisen koulutuksen huippuosaamisen edistämiseksi ja ammatillisen koulutuksen kytkemiseksi paremmin innovaatio- ja osaamiskosysteemeihin. Näiden esimerkkien pohjalta toteutetaan parhaillaan ammatillisen koulutuksen huippuyksiköiden pilottivaihetta tarkoituksena kehittää kyseisistä yksiköistä korkeatasoisia vertailukohtia erityisaloille sekä peruskoulutukseen että jatkuvaan täydennys- ja uudelleen-koulutukseen.
- (23) Ammatillisen koulutuksen neuvoo-antava komitea antoi joulukuussa 2018 ammatillisen koulutuksen tulevaisuutta koskevan lausunnon, jossa se esitti vision korkealaatuisesta, inklusiivisesta ja elinikäisestä ammatillisesta koulutuksesta, joka täyttää taloudellisista, teknisistä ja yhteiskunnallisista muutoksista johtuvat tulevaisuudenvaa-timukset. Lausunnossa pyydettiin komissiota laatimaan ehdotus ammatillista koulutusta, sen hallinnointia ja alan nykyisiä välineitä koskevien EU:n toimintapoliittisten puitteiden virtaviivaistamiseksi ja lujittamiseksi neuvoston laaja-alaisen suosituksen muodossa.
- (24) Ottaen huomioon, että tämä suositus ei ole luonteeltaan sitova, se on toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukainen ja se olisi pantava täytäntöön EU:n lainsäädännön sekä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti. Tällä suosituksella ei etenkään rajoiteta ammattipätevyyden tunnustamista koskevan direktiivin 2005/36/EY ⁽¹⁹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2013/55/EU ⁽²⁰⁾, eikä siinä säädetyn automaattisen tunnustamisen järjestelmän soveltamista,

ja ottaa huomioon seuraavan 'ammatillisen koulutuksen' määritelmän:

Tässä suosituksessa 'ammatillisella koulutuksella' tarkoitetaan koulutusta, jonka tavoitteena on antaa nuorille ja aikuisille tietyn ammattinimityksen tai laajemmin työmarkkinoilla tarvittavat tiedot, osaaminen ja pätevyys ⁽²¹⁾. Koulutusta voidaan tarjota virallisissa tai epävirallisissa puitteissa eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen kaikilla tasoilla korkea-aste tarvittaessa mukaan lukien,

⁽¹⁸⁾ EUVL C 153, 2.5.2018, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammattipätevyyden tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/55/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, ammattipätevyyden tunnustamisesta annetun direktiivin 2005/36/EY ja hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 132).

⁽²¹⁾ Cedefopin määritelmän perusteella (Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämisskeskus: Terminology of European Education and Training Policy, 2014).

SUOSITTAA JÄSENVALTIOILLE, että ne

kansallisen ja unionin lainsäädännön, käytettävissä olevien resurssien, kansallisten painopisteiden ja olosuhteiden, mukaan lukien sosioekonomisen tilanteen ja kansallisten ammatillisen koulutuksen järjestelmien ominaispiirteiden, mukaisesti sekä tiiviissä yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa

- a) pyrkivät panemaan täytäntöön ammatillista koulutusta koskevan toimintapolitiikan, jonka avulla
 - nuorille ja aikuisille tarjotaan tietoja, osaamista ja pätevyyttä, joilla he voivat menestyä kehittyvillä työmarkkinoilla ja yhteiskunnassa, jotta voidaan huolehtia elpymisestä ja oikeudenmukaisesta siirtymisestä vihreään ja digitaaliseen talouteen väestörakenteen muuttuessa ja kaikissa taloussuhdanteissa,
 - edistetään inklusiivisuutta ja yhtäläisiä mahdollisuuksia, parannetaan selviytymiskykyä, edistetään sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja vaurautta kaikkien osalta sekä
 - tehdään eurooppalaisia ammatillisen koulutuksen järjestelmiä kansainvälisesti tunnetuiksi, jotta ne tunnustetaan maailmanlaajuisesti esikuvaksi ammatillisessa koulutuksessa oleville oppijoille;
- b) toteuttavat toimia ja investointeja tämän toimintapolitiikan toteuttamiseksi jäljempänä 1–21 kohdassa määriteltyjen periaatteiden mukaisesti ja
- c) pyrkivät saavuttamaan vuoteen 2025 mennessä seuraavat EU:n tason tavoitteet ⁽²²⁾, jotka ovat osa asiaankuuluvia eurooppalaisia seurantakehyksiä, myös koulutuksen sekä sosiaali- ja työllisyyspolitiikan alalla:
 - ammatillisesta koulutuksesta valmistuneista olisi oltava työllistyneenä vähintään 82 prosenttia ⁽²³⁾;
 - Ammatillisesta koulutuksesta äskettäin valmistuneista 60 prosenttia hyötyy työssäoppimisesta ammatillisen koulutuksensa aikana ⁽²⁴⁾. Tämä tavoite koskee kaikkia työpaikalla tapahtuvan työssäoppimisen muotoja, ja sillä edistetään myös oppisopimuskoulutusmahdollisuuksien lisäämistä, jota voidaan tukea nuorisotakuun avulla;
 - Ammatillisen koulutuksen opiskelijoista kahdeksan prosenttia hyötyy oppimiseen liittyvästä liikkuvuudesta ulkomailla ⁽²⁵⁾.

Ammatillinen koulutus sopeutuu ketterästi työmarkkinoiden muutoksiin

1. Ammatillisen koulutuksen ohjelmat tarjoavat tasapainoisen yhdistelmän ammatillisia ja teknisiä taitoja, jotka ovat hyvin linjassa kaikkiin taloussuhdanteisiin, kehittyviin työpaikkoihin ja työmenetelmiin nähden, sekä avaintaitoja ⁽²⁶⁾, joihin sisältyvät vankat perustaidot, digitaaliset, monialaiset, vihreään siirtymään liittyvät taidot ja muut elämäntaidot, jotka tarjoavat vahvan perustan selviytymiskyvylle, elinikäiselle oppimiselle, elinikäiselle työllistettävyydelle, sosiaaliselle osallisuudelle, aktiiviselle kansalaisuudelle ja henkilökohtaiselle kehitykselle.

⁽²²⁾ Tavoitteet määritellään EU:n keskiarvoina, jotka jäsenvaltioiden on yhteisesti saavutettava. Kun komissio raportoi edistymisestä näiden tavoitteiden saavuttamisessa, myös silloin kun sillä on merkitystä eurooppalaisen ohjauksjakson kannalta, sen olisi otettava huomioon erilaisten kansallisten järjestelmien ja olosuhteiden erityispiirteet. Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä täysimääräisesti mahdollisuuksia saada unionin rahoitusta kunkin kansallisten olosuhteiden, painopisteiden ja haasteiden mukaisesti. Nämä kolme määrällistä tavoitetta eivät vaikuta päätöksiin siitä, miten monivuotiseen rahoituskehukseen 2021–2027 ja Next Generation EU -välineeseen kuuluvat unionin rahoitusvälineet pannaan täytäntöön.

⁽²³⁾ Tämä kattaa 20–34-vuotiaat, jotka ovat valmistuneet 1–3 vuotta aiemmin keskiasteen ammatillisesta koulutuksesta tai keskiasteen jälkeisestä ammatillisesta koulutuksesta, joka ei ole korkea-asteen koulutusta.

⁽²⁴⁾ Tämä kattaa 20–34-vuotiaat, joiden koulutus on päättynyt 1–3 vuotta aiemmin. Indikaattori perustuu tietoihin, jotka kerätään vuodesta 2021 alkaen osana EU:n työvoimatutkimusta komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2240 mukaisen muuttujan ”HATWORK” määritelmän mukaisesti. Tällä tarkoitetaan työpaikalla markkinayksikössä tai markkinattomassa yksikössä (eli yrityksessä, julkisessa laitoksessa tai voittoa tavoittelemattomassa järjestössä) hankittua työkokemusta, joka oli kuulunut sellaisen virallisen koulutusohjelman opetusohjelmaan, joka johti korkeimpaan hyväksytyksi suoritettuun koulutustasoon. Jos vastaaja on suorittanut useita työjaksoja, työkokemukseksi olisi katsottava kaikkien työjaksojen yhteenlaskettu kesto. Työkokemus olisi ilmaistava kokoaikaiseksi muutettuna.

⁽²⁵⁾ Tämä mitataan kalenterivuoden aikana liikkuvien opiskelijoiden osuutena ammatillisesta koulutuksesta valmistuneiden saman vuoden kohortista. Indikaattori perustuu Erasmus+-ohjelmasta saatuihin liikkumista koskeviin tietoihin ja ammatillisesta koulutuksesta valmistuneita koskeviin Unescon, OECD:n ja Eurostatin tietoihin. Erasmus+-ohjelman tietojen täydentämiseksi voitaisiin tarvittaessa käyttää myös kansallisten viranomaisten liikkuvuusohjelmista saatuja tietoja, jos tällaisia tietoja on saatavilla ja edellyttäen, että ne ovat vertailukelpoisia Erasmus+-ohjelman tietojen kanssa, myös liikkuvuusjaksojen keston osalta. Jos käytetään kansallisilta viranomaisilta saatuja tietoja, ne olisi esitettävä läpinäkyvästi.

⁽²⁶⁾ Elinikäisen oppimisen avaintaidoista 22 päivänä toukokuuta 2018 annetussa neuvoston suosituksessa määritellään seuraavat avaintaidot: lukutaito, monikielitaito, matematiikan, luonnontieteiden, teknologian ja insinööritieteiden alan taidot, digitaalitaidot, henkilökohtaiset, sosiaaliset ja oppimistaidot, kansalaistaidot, yrittäjyystaidot sekä kulttuuritietoisuuteen ja kulttuurin ilmaisumuotoihin liittyvät taidot.

2. Ammatillisen koulutuksen opetussuunnitelmia, ohjelmatarjontaa ja tutkintoja päivitetään tarpeen mukaan säännöllisesti osaamista koskevan tiedon pohjalta eli käyttämällä tutkinnon suorittaneiden seurantarjestelmiä ja osaamistarpeiden ennakointimekanismeja, myös alakohtaisella ja alueellisella tasolla.
3. Ammatillisen koulutuksen tarjoajilla on kansallisen toimintaympäristön mukaisesti riittävästi itsenäisyyttä, joustavuutta, tukea ja rahoitusta, jotta ne voivat nopeasti mukauttaa koulutustarjontansa muuttuviin osaamistarpeisiin, vihreään siirtymään ja digitaaliseen muutokseen sekä taloussuhdanteisiin ja samalla varmistaa, että koulutustarjonta on laadukasta.
4. Ammatillisen koulutuksen ohjelmiin sisältyy kaikilla tasoilla työssäoppimisen osatekijöitä, joita laajennetaan edelleen myös ammatillisessa jatkokoulutuksessa. Oppisopimusjärjestelmiä⁽²⁷⁾ kehitetään edelleen nuorisotakuun tarjonnan⁽²⁸⁾ tehostamiseksi, ja niitä täydennetään asianmukaisella tuella⁽²⁹⁾ ja toimenpiteillä, joilla vakautetaan oppisopimuskoulutuksen tarjontaa ja vastataan pienten yritysten erityishaasteisiin. Työnantajille voitaisiin kansallisen toimintaympäristön mukaisesti tarjota kannustimia, jotta voidaan luoda mahdollisuuksia työssäoppimiseen talouden eri aloilla.

Joustavuus ja etenemismahdollisuudet ovat ammatillisen koulutuksen ytimessä

5. Ammatilliset koulutusohjelmat ovat oppijakeskeisiä, ne tarjoavat mahdollisuuden henkilökohtaiseen ja digitaaliseen tai yhdistelmäoppimiseen sekä joustavia ja modulaarisia polkuja, jotka perustuvat epävirallisen ja arkioppimisen tulosten tunnustamiseen, ja ne avaavat etenemismahdollisuuksia uralla ja oppimisessa. Ammatilliset jatkokoulutusohjelmat on suunniteltu siten, että ne voidaan mukauttaa työmarkkinoiden, eri alojen tai yksilöiden täydennys- tai uudelleenkoulutustarpeisiin.
6. Ammatilliset koulutusohjelmat perustuvat oppimistulosmoduuleihin tai -yksikköihin, ja käytössä on validointimekanismeja, joiden avulla oppimistuloksia voidaan siirtää, tunnustaa ja kerätä kansallisen toimintaympäristön mukaan joko tutkinnon tai tutkinnon osan saamiseksi.⁽³⁰⁾ Ammatillisessa peruskoulutuksessa ensisijaisena tavoitteena on edetä kokonaiseen tutkintoon.

Ammatillinen koulutus edistää innovointia ja kasvua ja valmistaa digitaaliseen muutokseen ja vihreään siirtymään sekä ammatteihin, joilla on suuri kysyntä

7. Ammatillinen koulutus saadaan kestäväksi ottamalla se osaksi taloudellisia, teollisia ja innovointistrategioita, mukaan lukien elpymiseen sekä vihreään siirtymään ja digitaaliseen muutokseen liittyviä strategioita. Tämän vuoksi ammatillisen koulutuksen tarjontaa erityisesti aikuisille on mukautettava ja/tai laajennettava huomattavasti edistämällä yrittäjätaitojen, digitaalisten taitojen ja vihreän siirtymän edellyttämien taitojen hankintaa.
8. Ammatillisen koulutuksen huippuyksiköt toimivat paikallisten yritysinvestointien liikkeellepanijoina ja tukevat elpymistä, vihreää siirtymää ja digitaalista muutosta, eurooppalaisia ja alueellisia innovoinnin ja älykkään erikoistumisen strategioita, ammatillisen koulutuksen kehittämistä, myös korkeammilla tasoilla (EQF:n tasot 5–8) kansallisen toimintaympäristön mukaisesti, ja tarjoavat innovatiivisia palveluja, kuten klustereita ja yrityshautomaita startup-yrityksille ja teknologista innovointia pk-yrityksille sekä innovatiivisia uudelleenkoulutusmahdollisuuksia työntekijöille, joilla on riski joutua työttömäksi.
9. Ammatillisten oppilaitosten saatavilla on huipputason infrastruktuuri, niillä on käytössään kansallisen toimintaympäristön mukaisia digitalisaatiostrategioita⁽³¹⁾ ja ne sisällyttävät ympäristökestävyyden ja sosiaalisen kestävyuden ohjelmiinsa ja organisaatiohallintoonsa ja edistävät näin YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden toteuttamista.

Ammatillinen koulutus on houkutteleva valinta, ja se perustuu nykyaikaiseen ja digitalisoituun koulutuksen ja osaamisen tarjontaan

10. Ammatillinen perus- ja jatkokoulutus ovat osa elinikäistä oppimista. Ammatillisen perus- ja jatkokoulutuksen sekä yleissivistävän koulutuksen ja korkea-asteen koulutuksen välillä on joustavia ja helppopääsyisiä polkuja.

⁽²⁷⁾ Sellaisina kuin ne on määritelty laadukkaana ja tehokkaana oppisopimuskoulutuksen eurooppalaisista puitteista 15 päivänä maaliskuuta 2018 annetussa neuvoston suosituksessa.

⁽²⁸⁾ Sellaisena kuin se on määritelty nuorisotakuun perustamisesta 22 päivänä 2013 annetussa neuvoston suosituksessa.

⁽²⁹⁾ Näihin voisi kuulua yritysten välisiä koulutuskeskuksia.

⁽³⁰⁾ Epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista 20 päivänä joulukuuta 2012 annetun neuvoston suosituksen mukaisesti.

⁽³¹⁾ Esimerkiksi Selfie-itsearviointivälineellä tuetaan ammatillisia oppilaitoksia digitaaliteknologian tehokkaassa opetus- ja oppimiskäytössä ja yhteistyön tehostamisessa työnantajien kanssa työssäoppimisen ohjelmissa.

11. Eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten tasoihin 5–8 kuuluvia ammatillisen koulutuksen ohjelmia kehitetään edelleen, jotta voidaan tukea korkeampaa ammatillista osaamista koskevia tarpeita kansallisen toimintaympäristön mukaisesti.
12. Ammatilliset koulutusohjelmat toteutetaan yhdistämällä asianmukaisella tavalla avoimia, digitaalisia ja osallistavia oppimisympäristöjä, mukaan lukien oppimista edistävät työpaikat, ja niitä tuetaan huipputasoinen esteettömällä infrastruktuurilla, laitteistolla ja tekniikalla sekä monipuolisella pedagogiikalla ja välineistöllä. Näitä ovat esimerkiksi tieto- ja viestintätekniikkaan perustuvat simulaattorit sekä virtuaalinen ja laajennettu todellisuus, joilla voidaan lisätä koulutuksen saatavuutta ja tehokkuutta myös pienissä yrityksissä ⁽³²⁾.
13. Ammatillisessa koulutuksessa työskentelevät opettajat, kouluttajat ja muut työntekijät saavat ammatillista perus- ja täydennyskoulutusta, jotta he voivat tarjota laadukasta koulutusta, edistää teknisiä ja digitaalisia taitoja ja tehokkaita innovatiivisia koulutusmenetelmiä, myös opetusta virtuaaliympäristössä ammattikoulutus- ja digipedagogiikan uusimpien menetelmien mukaisesti, käyttää työssään digitaalisia oppimisvälineitä ja työskennellä monimuotoisissa ja monikulttuurisissa ympäristöissä. Heille avautuu entistä houkuttelevampia urapolkuja laajentuneiden rekrytointitapojen, suurempien etenemismahdollisuuksien ⁽³³⁾ sekä ammattiopettajien ja -kouluttajien sekä yritysten ja muiden työpaikkojen välisen tehostuneen yhteistyön myötä.
14. Kansainvälistymisstrategioilla tuetaan strategista lähestymistapaa ammatillisen koulutuksen kansainvälisessä yhteistyössä, myös EU:n raja-alueilla. Tällaisilla strategioilla edistetään maailmanlaajuisesti menestyksellisiä ja eri tavoin toteutettuja kansallisia käytäntöjä, kuten oppijoiden, opettajien ja kouluttajien liikkuvuus sekä osallistuminen ja yhteinen valmistautuminen kansainvälisiin ammattitaitokilpailuihin.
15. Ammatillisessa koulutuksessa olevien oppijoiden ja ammatillisen koulutuksen henkilöstön mahdollisuudet oppimiseen liittyvään liikkuvuuteen, mukaan lukien virtuaalinen ja pitkäkestoinen liikkuvuus ja liikkuvuus kolmansiin maihin, on otettu käyttöön, ja niitä tuetaan käyttämällä ja tunnustamalla oppimisen osia ja asiaankuuluvia eurooppalaisia välineitä. ⁽³⁴⁾
16. Selkeät ja käyttäjäystävälliset tiedot oppimis- ja uramahdollisuuksista ja validointimahdollisuudet koko EU:ssa varmistetaan laadukkaiden elinikäisen oppimisen ja uraohjauspalveluiden avulla hyödyntäen täysimääräisesti Europass-järjestelmää ja muita digitaalisia palveluja.

Ammatillinen koulutus edistää yhtäläisiä mahdollisuuksia

17. Ammatillisen koulutuksen ohjelmat ovat osallistavia ja helposti saavutettavia heikossa asemassa oleville ryhmille, kuten vammaisille henkilöille, heikosti koulutetuille ja alhaisen osaamistason omaaville henkilöille, vähemmistöille, maahanmuuttajataustaisille henkilöille sekä henkilöille, joilla on muita vähemmän mahdollisuuksia maantieteellisen sijaintinsa ja/tai sosioekonomisesti epäsuotuisan tilanteensa vuoksi. Kohdennetuilla toimenpiteillä ja joustavilla koulutusmuodoilla olisi ehkäistävä koulupudokkuutta ja tuettava siirtymistä koulusta työelämään.
18. Ammatillisen koulutuksen ohjelmat ovat saatavilla digitaalisilla oppimislustoilla eri välineiden ja laitteiden sekä internetyhteyden avulla erityisesti heikossa asemassa olevien ryhmien sekä maaseudulla tai syrjäisillä alueilla olevien ihmisten käyttöön.
19. Kohdennetuilla toimilla edistetään sukupuolten tasapuolista edustusta perinteisissä ”miesten” tai ”naisten” ammateissa ja puututaan yhdessä sukupuoleen liittyviin ja muunlaisiin stereotyyppioihin.

Ammatillisen koulutuksen tukena on laadunvarmistuksen kulttuuri

20. Liitteessä II kuvattua ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaista viitekehystä eli EQAVET-viitekehystä käytetään kansallisissa laadunvarmistusjärjestelmissä sekä ammatillisen perus- että täydennyskoulutuksen osalta. Se kattaa sekä julkisten että yksityisten tarjoajien antaman ammatillisen koulutuksen kaikissa oppimisympäristöissä – oppilaitoksessa ja työpaikalla järjestettävässä koulutuksessa oppisopimuskoulutus mukaan lukien – ja kaikessa opetuksessa, niin digitaalisessa kuin lähiopetuksessa ja näiden yhdistelmässä, ja sen tukena on liitteessä II lueteltu ammatillisen koulutuksen laadunvarmistusta koskeva ohjeellisten kuvaajien ja yhteisten viiteindikaattorien kokonaisuus, jota sovelletaan sekä järjestelmän että koulutuksen tarjoajien tasolla kansallisen toimintaympäristön mukaisesti.

⁽³²⁾ Näihin voi lisäksi sisältyä yhteistoiminnallista opetusta, monialaista ja hankeperusteista oppimista sekä uusia organisaatiomenetelmiä koulutuslaitoksissa ja yrityksissä sekä tekoälyn käyttöä.

⁽³³⁾ Näihin voi sisältyä useita urakehityspolkuja, aiemman ammatillisen työkokemuksen tunnustaminen ja toimiminen hybridiovetusta antavana opettajana tai kouluttajana kansallisen toimintaympäristön mukaisesti.

⁽³⁴⁾ Esimerkiksi yhteisymmärryspöytäkirjan ja opintosopimuksen mallit.

21. Ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen kansalliseen yhteyspisteeseen kootaan jatkossakin kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät kansallisella ja alueellisella tasolla, jotta ne
- tekevät konkreettisia aloitteita EQAVET-viitekehyksen panemiseksi täytäntöön ja sen kehittämiseksi edelleen,
 - tiedottavat laajalle joukolle sidosryhmiä, mukaan lukien ammatillisen koulutuksen huippuyksiköille, ja saavat nämä sidosryhmät liikkeelle EQAVET-viitekehyksen täytäntöönpanon edistämiseksi,
 - tukevat itsearviointia täydentävänä ja tehokkaana laadunvarmistuskeinona, jonka avulla voidaan mitata onnistumista ja tunnistaa alueet, joilla on parannettavaa, myös ammatillisen koulutuksen järjestelmien ja oppilaitosten digitaalisen valmiuden osalta,
 - osallistuvat aktiivisesti ammatillisen koulutuksen eurooppalaiseen laadunvarmistusverkostoon,
 - tarjoavat päivitetyn kuvauksen EQAVET-viitekehyksen perustuvista kansallisista laadunvarmistusjärjestelyistä,
 - osallistuvat laadunvarmistusta koskeviin EU:n tason vertaisarviointeihin ⁽³⁵⁾ laadunvarmistusjärjestelyjen avoimuuden ja johdonmukaisuuden lisäämiseksi ja jäsenvaltioiden välisen luottamuksen vahvistamiseksi.

Täytäntöönpano kansallisella tasolla

Suosittelaa, että jäsenvaltiot toteuttavat yhdessä työmarkkinaosapuolten ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa toimia tämän toimintapolitiikan panemiseksi täytäntöön kansallisella tasolla. Näin tehdessään jäsenvaltioiden olisi

22. tuettava kestäviä kumppanuuksia, joiden kautta ammatillista koulutusta hallinnoidaan kansallisen toimintaympäristön mukaisesti, ja hyödynnettävä tarvittaessa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia; otettava mukaan työmarkkinaosapuolet ja kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät, erityisesti ammatilliset oppilaitokset, kaikenkokoiset toimialat ja yritykset, julkiset ja yksityiset työvoimapalvelut, ammatillisessa koulutuksessa toimivat opettajat ja kouluttajat ja heidän edustajansa sekä teollisuus-, kauppa- ja käsityöläiskamareiden ja ammatillisten ja alakohtaisten organisaatioiden kaltaiset välityselimet, nuorisotakuun, Euroopan sosiaalirahaston ja muiden EU:n aloitteiden kansalliset koordinaattorit, tietotekniikka-ala, ammatillisen koulutuksen huippuyksiköt, klusterit, opiskelijajärjestöt ja vanhempainjärjestöt sekä paikallis-, alue- ja keskushallinnon viranomaiset; edistettävä tällaisia kumppanuuksia alueellisella ja alakohtaisella tasolla;
23. käytettävä mahdollisimman hyvin eurooppalaisia avoimuusvälineitä, kuten eurooppalaista tutkintojen viitekehystä, eurooppalaista opintosuoritusten ja arvosanojen siirtoja kertymisjärjestelmää (ECTS), Europassia ja eurooppalaista taito-, osaamis-, tutkinto- ja ammattiluokitusta (ESCO), helpotettava tutkintojen ja ulkomailla suoritettujen opintojaksojen tulosten automaattista vastavuoroista tunnustamista ⁽³⁶⁾, tarjottava oppijoille mahdollisuus käyttää Europassin eri ominaisuuksia (esimerkiksi tallentaa kokemuksensa, osaamisensa ja tutkintonsa verkkoprofiiliin, joka tarjoaa uraneuvontaa, ilmoittaa liikkuvuusjaksoista, saada sähköisesti allekirjoitettuja todistuksia sekä saada ehdotuksia ja tietoja muun muassa oppimis- ja työmahdollisuuksista, tutkinnoista, validoinnista ja tunnustamisesta);
24. hyödynnettävä mahdollisimman tehokkaasti Euroopan unionin rahastoja ja välineitä, joilla tuetaan ammatillisen koulutuksen uudistuksia ja/tai siihen tehtäviä investointeja, digitalisaatio ja ympäristökestävyys mukaan luettuina, kuten Next Generation EU (elpymis- ja palautumistukiväline ja REACT-EU-väline, koheesiota ja Euroopan alueita tukeva elpymisapu), Euroopan sosiaalirahasto plus, Sure-ohjelma, Euroopan aluekehitysrahasto, InvestEU, Erasmus+, Horisontti Eurooppa, Interreg, Digitaalinen Eurooppa -ohjelma, oikeudenmukaisen siirtymän mekanismi, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto ja nykyaikaistamisrahasto; edistettävä sekä julkisen että yksityisen sektorin lisäinvestointeja ammatilliseen koulutukseen;
25. määriteltävä asiaankuuluvien voimassa olevien kansallisten järjestelyjen ja rahoituspuitteiden pohjalta toimenpiteet, jotka toteutetaan suosituksen panemiseksi täytäntöön kansallisella tasolla 18 kuukauden kuluessa sen hyväksymisestä, ja toteutettava niiden tueksi jatkotoimia muun muassa myöntämällä kansallisella tasolla riittävät kansalliset resurssit ja panostamalla erityisesti digitalisaation ja ympäristökestävyyden valtavirtaistamiseen koko ammatillisen koulutuksen alalla, ottaen samalla asianmukaisesti huomioon koulutuslaitoksille kansallisen toimintaympäristön mukaisesti kuuluvan vastuun ja riippumattomuuden.

⁽³⁵⁾ Vertaisarviointi on eräänlainen vapaaehtoinen vastavuoroinen oppimistoimi, jonka tavoitteena on tukea laadunvarmistusjärjestelyjen parantamista ja avoimutta järjestelmätasolla mutta joka ei kuitenkaan johda hyväksymismenettelyihin. Se perustuu erityiseen menetelmään, joka ammatillisen koulutuksen eurooppalaisen laadunvarmistusverkoston on määrä kehittää.

⁽³⁶⁾ Korkea-asteen ja toisen asteen koulutuksen tutkintojen ja ulkomailla suoritettujen opintojaksojen automaattisen vastavuoroisen tunnustamisen edistämisestä 26 päivänä marraskuuta 2018 annetun neuvoston suosituksen mukaisesti.

ON TYYTYVÄINEN SIIHEN; ETTÄ KOMISSIO AIKOO TOISSIJAJAISUUSPERIAATTEEN ASIANMUKAISESTI HUOMIOON OTTAEN

panna täytäntöön ammatillista koulutusta koskevan unionin toimintapolitiikan, jolla tuetaan jäsenvaltioiden toimia, muun muassa seuraavasti:

26. Varmistetaan ammatillista koulutusta koskevan EU:n toimintapolitiikan tehokas hallinnointi ammatillisen koulutuksen neuvoa-antavan kolmikantaisen komitean välityksellä, jatkuvan työohjelman pohjalta ja yhteistyössä ammatillisesta koulutuksesta vastaavien pääjohtajien ⁽³⁷⁾, opiskelijajärjestöjen ja ammatillisen koulutuksen tarjoajien kanssa.
27. Varmistetaan, että ammatillista koulutusta koskeva EU:n toimintapolitiikka otetaan kaikilta osin huomioon, kun edistetään EU:n elpymissuunnitelmaa, Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa ja Euroopan uutta teollisuusstrategiaa sekä pk-yritysstrategiaa kestävä ja digitaalinen Eurooppa varten, ja että se sisältyy yhtenäisenä ja johdonmukaisena osana kestävä kilpailukyvyyn, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja selviytymis- ja palautumiskyvyn tueksi toteutettavaan Euroopan osaamisohjelmaan, digitaalisen koulutuksen toimintasuunnitelmaan, eurooppalaisen koulutusyhteistyön yleisiin puitteisiin ja eurooppalaiseen koulutusalueeseen.
28. Annetaan lisätukea oppisopimuskoulutusta koskeville rakenneuudistuksille oppisopimuskoulutuksen tukipalvelun kautta, ja annetaan uutta pontta eurooppalaiselle oppisopimusyhteensijainnille synergiassa nuorisotakuun kanssa. Laajennetaan vähitellen ammatillisen koulutuksen tukipalveluita yhteistyössä Cedefopin kanssa.
29. Selvitetään mikrotutkintojen toimintaperiaatetta ja käyttömahdollisuuksia, myös ammatillisessa koulutuksessa, yhdessä jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa, myös EQF:ää käsittelevässä neuvoa-antavassa ryhmässä, kuten Euroopan osaamisohjelmassa ehdotetaan.
30. Tuetaan tavoitetta perustaa ja kehittää asteittain ammatillisen koulutuksen huippuyksiköiden eurooppalaisia foorumeita ja tutkia yhdessä jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa keskeisiä eurooppalaisia ammattiprofiileja osana Europass-alustaa, jota täydennetään mahdollisuuksien mukaan avoimuutta edistävien eurooppalaisten välineiden puitteissa kehitetyllä ammatillisella digitaalisella sisällöllä, jotta voidaan helpottaa oppijoiden ja työntekijöiden liikkuvuutta sekä tutkintojen avoimuutta ja tunnustamista.
31. Tuetaan ammatillisen koulutuksen tarjonnan laadullista ja tehokasta digitalisointia sekä oppilaitoksessa että työpaikalla järjestettävässä koulutuksessa edistämällä eurooppalaisten osaamiskehysten ⁽³⁸⁾ ja itsearviointivälineiden ⁽³⁹⁾ käyttöä ja tutkimalla ammatillisten oppilaitosten EU:n laajuisen tutkimuksen toteutettavuutta.
32. Vahvistetaan eurooppalaista oppisopimusyhteensijainnää sekä digitaalitaitoja ja työpaikkoja edistäviä yhteensijainnää Euroopan osaamisohjelman mukaisesti.
33. Edistetään eurooppalaisia ammatillisen koulutuksen järjestelmiä kansainvälisissä yhteyksissä niin, että ne tunnustetaan maailmanlaajuisesti esikuvaksi ammatillisessa koulutuksessa oleville oppijoille, mukaan lukien tukemalla ammatillisen koulutuksen järjestelmien kansainvälistymistä, myös EU:n ehdokasmaissa ja naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvissa maissa, yhteistyössä Euroopan koulutussäätiön kanssa, ja tukemalla ammattitaitokilpailuja ja viestintäkampanjoita, joilla lisätään ammatillisen koulutuksen houkuttelevuutta ja parannetaan sen imagoa, sekä tarjoamalla tietoa ammatillisesta koulutuksesta ja siihen liittyvistä uramahdollisuuksista käyttäjystävällisessä muodossa Europass-järjestelmän ominaisuuksien pohjalta ja kehittämällä niitä edelleen.
34. Tehdään yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen, erityisesti OECD:n, ILO:n, Unescon ja Maailmanpankin, kanssa ammatillisen koulutuksen alalla.
35. Tuetaan jäsenvaltioiden toimia tämän suosituksen panemiseksi täytäntöön, vahvistetaan ammatillisten oppilaitosten valmiuksia, niiden digitalisointi ja ympäristökestävyys mukaan lukien, ja edistetään ammatillista koulutusta koskevaa tutkimusta sekä kansallisella että EU:n tasolla rahoituksella, jota saadaan asiaankuuluvista unionin rahastoista ja ohjelmista (Next Generation EU (elpymis- ja palautumistukiväline ja REACT-EU- väline, koheesiota ja Euroopan alueita tukeva elpymisapu), Euroopan sosiaalirahasto plus, Sure-ohjelma, Euroopan aluekehitysrahasto, InvestEU, Erasmus+, Horisontti Eurooppa, Interreg, Digitaalinen Eurooppa -ohjelma, oikeudenmukaisen siirtymän mekanismi, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto ja nykyaikaistamisrahasto).

⁽³⁷⁾ Jäsenvaltiot nimeävät ammatillisesta koulutuksesta vastaavat pääjohtajat.

⁽³⁸⁾ Tällaisia ovat esimerkiksi kansalaisille tarkoitettu digitaalisten taitojen puitekehys (DigComp), opettajille ja kouluttajille tarkoitettu digitaalisten taitojen puitekehys (DigCompEdu) ja organisaatioille tarkoitettu digitaalisten taitojen puitekehys (DigCompO).

⁽³⁹⁾ Esimerkiksi Selfie-itsearviointiväline.

36. Varmistetaan laadullinen ja määrällinen seuranta tässä suosituksessa määriteltyjen yhteisten tavoitteiden sekä muiden asiaankuuluvien tietojen pohjalta, investointeja koskevat tiedot mukaan lukien, ja otetaan nämä tiedot huomioon eurooppalaisessa ohjausjaksossa ja asiaankuuluvissa eurooppalaisissa seuranta- ja raportointikehyksissä sekä raportoidaan neuvostolle tämän suosituksen täytäntöönpanosta viiden vuoden välein kansallisella ja Euroopan unionin tasolla käytettävissä olevien tietojen ja Cedefopin vuotuisen seurannan pohjalta.

Tällä suosituksella korvataan ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen perustamisesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus ja ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET) perustamisesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus.

Tehty Brysselissä 24 päivänä marraskuuta 2020.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. ROTH

LIITE I

Taitoja ja koulutusta koskevat unionin säädökset

1. Neuvoston suositus, annettu 28. kesäkuuta 2011, koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseen tähtäävistä politiikoista ⁽¹⁾.
2. Neuvoston suositus, annettu 20. joulukuuta 2012, epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista ⁽²⁾.
3. Neuvoston ja komission yhteinen vuoden 2015 raportti eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) täytäntöönpanosta – Eurooppalaisen koulutusyhteistyön uudet painopisteet ⁽³⁾.
4. Neuvoston suositus, annettu 19. joulukuuta 2016, taitojen parantamisesta: uusia mahdollisuuksia aikuisille ⁽⁴⁾.
5. Neuvoston suositus, annettu 22 päivänä toukokuuta 2017, eurooppalaisesta tutkintojen viitekehyksestä elinikäisen oppimisen edistämiseksi ja eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen kumoamisesta ⁽⁵⁾.
6. Neuvoston suositus, annettu 20. marraskuuta 2017, tutkinnon suorittaneiden seurannasta ⁽⁶⁾.
7. Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2018/646, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2018, yhteisistä puitteista parempien palvelujen tarjoamiseksi taitojen ja tutkintojen alalla (Europass) ja päätöksen N:o 2241/2004/EY kumoamisesta ⁽⁷⁾.
8. Elinikäisen oppimisen avaintaidoista 22. toukokuuta 2018 annettu neuvoston suositus ⁽⁸⁾.
9. Neuvoston päätelmät eurooppalaista koulutusaluetta koskevan vision toteuttamisesta ⁽⁹⁾.
10. Neuvoston suositus, annettu 26. marraskuuta 2018, korkea-asteen ja toisen asteen koulutuksen tutkintojen ja ulkomailla suoritettujen opintojaksojen automaattisen vastavuoroisen tunnustamisen edistämisestä ⁽¹⁰⁾.
11. Neuvoston päätelmät neuvoston suosituksen ”Taitojen parantaminen: uusia mahdollisuuksia aikuisille” täytäntöönpanosta ⁽¹¹⁾.
12. Neuvoston päätöslauselma eurooppalaisen koulutusalueen kehittämisestä tulevaisuuteen suuntautuvien koulutusjärjestelmien tukemiseksi ⁽¹²⁾.
13. Neuvoston päätelmät hyvinvointitaloudesta ⁽¹³⁾.
14. Komission tiedonanto ”Vuotuinen kestävä kasvun strategia 2020” ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 1.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 417, 15.12.2015, s. 25.

⁽⁴⁾ EUVL C 484, 24.12.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL C 189, 15.6.2017, s. 15.

⁽⁶⁾ EUVL C 423, 9.12.2017, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 112, 2.5.2018, s. 42.

⁽⁸⁾ EUVL C 189, 4.6.2018, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL C 195, 7.6.2018, s. 7.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 444, 10.12.2018, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL C 189, 5.6.2019, s. 23.

⁽¹²⁾ EUVL C 389, 18.11.2019, s. 1.

⁽¹³⁾ Asiak. 13432/19.

⁽¹⁴⁾ COM(2019) 650 final.

LIITE II

EQAVET-viitekehys

Osa A. EQAVET-viitekehysten ohjeelliset kuvaajat

Tässä liitteessä esitetään ohjeelliset kuvaajat, joiden tarkoituksena on tukea jäsenvaltioita ja ammatillisen koulutuksen tarjoajia näiden asianmukaiseksi katsomalla tavalla EQAVET-viitekehysten täytäntöönpanossa. Ne on jäsennetty laatusyklin vaiheiden mukaan: *suunnittelu – täytäntöönpano – arviointi – tarkistaminen*. Niitä voidaan soveltaa sekä ammatilliseen perus- että jatkokoulutukseen, ja niitä voidaan soveltaa kaikkiin oppimisympäristöihin, niin kouluopetukseen kuin työssäoppimiseenkin oppisopimusjärjestelmät mukaan luettuina.

Laatuvaatimukset	Ohjeelliset kuvaajat ammatillisen koulutuksen järjestelmän tasolla	Ohjeelliset kuvaajat ammatillisen koulutuksen tarjoajan tasolla
<p>Suunnittelu perustuu asianomaisten sidosryhmien yhteiseen strategiseen näkemykseen ja sisältää selkeitä päämääriä ja tavoitteita, toimia ja indikaattoreita.</p>	<p>Ammatillisen koulutuksen päämäärät ja tavoitteet kuvataan keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, ja ne ovat yhteydessä Euroopan tason tavoitteisiin ja kestävä kehityksen tavoitteisiin ympäristöä ja kestävyttä koskevat näkökohdat huomioon ottaen.</p> <p>Työmarkkinaosapuolet ja kaikki muut asiaankuuluvat sidosryhmät osallistuvat ammatillisen koulutuksen tavoitteiden asettamiseen eri tasoilla.</p> <p>Tavoitteet asetetaan ja niiden toteutumista seurataan erityisten indikaattorien avulla (onnistumiskriteerit).</p> <p>Työmarkkinoiden ja yhteiskunnan koulutustarpeiden tunnistamiseen on määritelty mekanismit ja menettelyt.</p>	<p>Ammatillisen koulutuksen tarjoajien asettamat paikalliset tavoitteet vastaavat ammatillista koulutusta koskevan toimintapolitiikan eurooppalaisia, kansallisia ja alueellisia päämääriä ja tavoitteita.</p> <p>On asetettu selkeät päämäärät ja tavoitteet ja niiden toteutumista seurataan, ja ohjelmat suunnitellaan niiden saavuttamiseksi.</p> <p>Työmarkkinaosapuolia ja kaikkia muita asiaankuuluvia sidosryhmiä kuullaan jatkuvasti paikallisten tai yksilöllisten erityistarpeiden tunnistamiseksi.</p> <p>Vastuunjako laadunhallinnassa ja laadun kehittämisessä on selkeä.</p> <p>Henkilökunta osallistuu aikaisessa vaiheessa suunnitteluun, myös laadun kehittämiseen.</p>
	<p>On suunniteltu tiedotusmenettelyt, joilla varmistetaan, että laatua koskevat tulokset julkistetaan parhaalla mahdollisella tavalla kansallisten tai alueellisten tietosuojavaatimusten mukaisesti.</p> <p>Henkilöiden pätevyyden tunnistamista, validointia ja sertifiointia varten on määritelty normit ja ohjeistus.</p> <p>Ammatillisen koulutuksen tutkinnot kuvataan oppimistulosten perusteella.</p> <p>Tutkintojen suunnittelun, arvioinnin ja tarkistamisen laadunvarmistusta varten on määritelty mekanismit.</p> <p>Ammatillisten koulutusohjelmien tarkoituksena on mahdollistaa joustavat oppimispolut ja vastata nopeasti työmarkkinoiden muuttuviin tarpeisiin.</p>	<p>Ammatillisen koulutuksen tarjoajat suunnittelevat yhteistyöaloitteita muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa.</p> <p>Asianomaiset sidosryhmät osallistuvat paikallisten tarpeiden analysointiprosessiin.</p> <p>Ammatillisen koulutuksen tarjoajilla on käytössään selkeä ja avoin laadunvarmistusjärjestelmä.</p> <p>Suunnitelluilla toimenpiteillä on tarkoitus varmistaa, että tietosuojasääntöjä noudatetaan.</p>

Laatuvaatimukset	Ohjeelliset kuvaajat ammatillisen koulutuksen järjestelmän tasolla	Ohjeelliset kuvaajat ammatillisen koulutuksen tarjoajan tasolla
<p>Toteutus suunnitelmien tekemisessä kuullaan sidosryhmiä, ja ne sisältävät selkeitä periaatteita.</p>	<p>Toteutus suunnitelmat laaditaan yhteistyössä työmarkkinaosapuolten, ammatillisen koulutuksen tarjoajien ja muiden asianomaisten eri tasoilla toimivien sidosryhmien kanssa.</p> <p>Toteutus suunnitelmissa on otettu huomioon tarvittavat resurssit, käyttäjien valmiudet ja tueksi tarvittavat välineet ja ohjeet.</p> <p>Eri tasoilla tapahtuvaa toteutusta varten on laadittu ohjeita ja normeja. Näihin ohjeisiin ja normeihin sisältyy tutkintojen arviointi, validointi ja sertifiointi.</p> <p>Täytäntöönpanosuunnitelmiin sisältyy opettajien ja kouluttajien koulutukseen suunnattava erityistuki, mukaan lukien digitaaliset taidot ja ympäristön kestävyys.</p>	<p>Resurssien sisäinen kohdentaminen tai jako on tarkoituksenmukaista toteutus suunnitelmissa asetettujen tavoitteiden kannalta.</p> <p>Asiaankuuluvia ja osallistavia kumppanuuksia, myös opettajien ja kouluttajien välisiä kumppanuuksia, tuetaan aktiivisesti suunniteltujen toimien toteuttamiseksi.</p> <p>Henkilöstön osaamisen strategisessa kehittämissuunnitelmassa määritellään opettajien ja kouluttajien koulutustarpeet.</p> <p>Henkilöstö osallistuu säännöllisesti koulutukseen ja kehittää yhteistyötä asianomaisten ulkoisten sidosryhmien kanssa tukeakseen valmiuksien kehittämistä ja laadun parantamista sekä tehostaakseen toimintaa.</p>
	<p>Ammatillisen koulutuksen tarjoajien vastuu toteutusprosessissa on kuvattu selkeästi ja esitetty läpinäkyvästi.</p> <p>Kansallinen ja/tai alueellinen laadunvarmistuksen viitekehys on laadittu, ja se sisältää ammatillisen koulutuksen tarjoajia koskevia ohjeita ja laatuvaatimuksia, joilla edistetään jatkuvaa parantamista ja itsesääntelyä.</p>	<p>Ammatillisen koulutuksen tarjoajien ohjelmat mahdollistavat sen, että oppijat saavuttavat odotetut oppimistulokset ja osallistuvat oppimisprosessiin.</p> <p>Ammatillisen koulutuksen tarjoajat vastaavat yksilöllisiin tarpeisiin oppijakeskeisellä toimintatavalla, jonka avulla oppijat voivat saavuttaa odotetut oppimistulokset.</p> <p>Ammatillisen koulutuksen tarjoajat edistävät opetus- ja oppimismenetelmien innovointia kouluissa ja työpaikoilla apunaan digitaalitekniikka ja verkko-opiskeluvälineet.</p> <p>Ammatillisen koulutuksen tarjoajat käyttävät päteviä, tarkkoja ja luotettavia menetelmiä arvioidessaan yksilöllisiä oppimistuloksia.</p>
<p>Tuloksia ja prosesseja arvioidaan säännöllisesti ja arvioinnin tueksi toteutetaan mittauksia.</p>	<p>Arviointiin on laadittu menetelmä, joka kattaa sisäisen ja ulkoisen arvioinnin.</p> <p>Sidosryhmien osallistumisesta seuranta- ja arviointiprosessiin on sovittu, ja se on kuvattu selkeästi.</p> <p>Laadun parantamista ja varmistamista koskevat kansalliset tai alueelliset normit ja prosessit ovat asianmukaisia ja oikeassa suhteessa alan tarpeisiin.</p> <p>Järjestelmissä toteutetaan itsearviointia ja tarvittaessa sisäistä ja ulkoista tarkistusta.</p>	<p>Itsearviointi suoritetaan säännöllisin väliajoin kansallisten ja alueellisten sääntöjen tai puitteiden mukaisesti tai ammatillisen koulutuksen tarjoajien aloitteesta, ja se kattaa myös ammatillisten oppilaitosten digitaalisen valmiuden ja ympäristökestävyyden.</p> <p>Arviointi ja tarkistaminen kattavat koulutusprosessit ja -tulokset, mukaan lukien opiskelijoiden tyytyväisyyden ja henkilöstön suoritusten ja tyytyväisyyden arvioinnin.</p>

Laatuvaatimukset	Ohjeelliset kuvaajat ammatillisen koulutuksen järjestelmän tasolla	Ohjeelliset kuvaajat ammatillisen koulutuksen tarjoajan tasolla
	<p>Varhaisvaroitusjärjestelmät on otettu käyttöön.</p> <p>Tulosindikaattoreita sovelletaan.</p> <p>Tietojen kerääminen on merkityksellistä, säännöllistä ja johdonmukaista niin, että sen avulla voidaan mitata onnistumista ja tunnistaa kehittämistä edellyttävät alueet.</p> <p>Tietojen keräämistä varten on laadittu asianmukaiset menettelyt, kuten kyselylomakkeet ja indikaattorit tai mittajärjestelmät.</p>	<p>Arviointi ja tarkistaminen sisältävät tiedon keruun ja käyttämisen sekä asiaankuuluvat ja tehokkaat mekanismit, joilla varmistetaan sisäisten ja ulkoisten sidosryhmien osallistuminen.</p> <p>Varhaisvaroitusjärjestelmät on otettu käyttöön.</p>
Tarkistaminen	<p>Tarkistamisessa käytettävät menettelyt, mekanismit ja välineet on määritelty ja niitä käytetään tulosten parantamiseen kaikilla tasoilla.</p> <p>Prosesseja tarkistetaan säännöllisesti ja muutossuunnitelmia laaditaan. Järjestelmiä mukautetaan vastaavasti.</p> <p>Tiedot arvioinnin tuloksista julkistetaan.</p>	<p>Opiskelijoiden palaute yksittäisestä oppimiskokemuksesta sekä oppimis- ja opetusympäristöstä kootaan. Tämä yhdessä opettajien, kouluttajien ja kaikkien muiden asiaankuuluvien sidosryhmien palautteen kanssa otetaan huomioon jatkotoimia suunniteltaessa.</p> <p>Tiedot tarkistamisen tuloksista julkistetaan laajasti.</p> <p>Palautetta ja tarkistamista koskevat menettelyt ovat osa organisaation strategista oppimisprosessia, ja niillä tuetaan korkealaatuisen tarjonnan kehittämistä ja parannetaan oppijoiden mahdollisuuksia.</p> <p>Arvioinnin tuloksista keskustellaan asianomaisten sidosryhmien kanssa, ja asianmukaisia toimintasuunnitelmia toteutetaan.</p>

Osa B. EQAVET-indikaattoreiden viitejoukko

Tässä jaksossa esitetään viiteindikaattorit, joita voidaan käyttää tukemaan kansallisten tai alueellisten ammatillisen koulutuksen järjestelmien ja/tai ammatillisen koulutuksen tarjoajien arviointia ja laadun parantamista.

Indikaattori	Indikaattorityyppi	Toiminnan tarkoitus
Laadunvarmistuksen yleisluonteiset indikaattorit		
Nro 1		
<p>Laadunvarmistusjärjestelmien merkittävyys ammatillisen koulutuksen tarjoajille:</p> <p>d) laissa määriteltyjä tai oma-aloitteisia sisäisiä laadunvarmistusjärjestelmiä soveltavien ammatillisen koulutuksen tarjoajien osuus</p> <p>e) hyväksytyjen ammatillisen koulutuksen tarjoajien osuus</p>	Konteksti- tai panosindikaattori	<p>Edistää laadun parantamiseen tähtäväää ajattelua ammatillisen koulutuksen tarjoajien tasolla</p> <p>Lisätä avoimuutta koulutuksen laatuasioissa</p> <p>Parantaa koulutustarjontaa koskevaa vastavuoroista luottamusta</p>
Nro 2		
<p>Investoinnit opettajien ja kouluttajien koulutukseen:</p> <p>a) jatkokoulutukseen osallistuvien opettajien ja kouluttajien osuus</p>	Panos- tai prosessi-indikaattori	Edistää opettajien ja kouluttajien vastuuta ammatillisen koulutuksen laadun kehittämisprosessista

Indikaattori	Indikaattorityyppi	Toiminnan tarkoitus
b) sijoitettujen varojen määrä, digitaalisiin taitoihin sijoitetut varat mukaan lukien		Parantaa ammatillisen koulutuksen kykyä mukautua työmarkkinoiden kysynnän kehitykseen Lisätä yksilöiden oppimisvalmiuksien kehittämistä Parantaa opiskelijoiden suorituksia

Ammattikoulutuspolitiikan laatutavoitteita tukevat indikaattorit

Nro 3

Ammatillisten koulutusohjelmien osallistumisaste: Ammatillisten koulutusohjelmien osanottajamäärä ⁽¹⁾ , jaoteltuna ohjelmatyypeittäin ja yksilöllisin perustein ⁽²⁾	Panos-, prosessi- tai tuotosindikaattori	Saada ammatillisen koulutuksen järjestelmän ja ammatillisen koulutuksen tarjoajien tason perustietoa ammatillisen koulutuksen houkuttelevuudesta Kohdentaa tukea ammatilliseen koulutukseen pääsyn lisäämiseen, myös heikommassa asemassa oleville ryhmille
--	--	--

Nro 4

Ammatillisten koulutusohjelmien suorittamisaste: Ammatillisen koulutusohjelman onnistuneesti suorittaneiden tai kesken jättäneiden henkilöiden määrä, jaoteltuna koulutusohjelmatyypeittäin ja yksilöllisin perustein	Prosessi-, tuotos- tai tulosindikaattori	Saada perustietoa koulutuksen etenemisestä ja koulutusprosessien laadusta Laskea keskeytysaste verrattuna osallistumisasteeseen Tukea koulutuksen onnistunutta loppuun suorittamista yhtenä ammatillisen koulutuksen pääasiallisista laatutavoitteista Tukea mukautettua koulutustarjontaa, myös heikommassa asemassa oleville ryhmille
--	--	--

Nro 5

Ammatillisten koulutusohjelmien työllistymisaste: a) ammatillisen koulutuksen opiskelijoiden sijoittuminen määrätyn ajan kuluttua koulutuksen päättymisestä, jaoteltuna koulutusohjelmatyypeittäin ja yksilöllisin perustein ⁽³⁾ b) työllistyneiden opiskelijoiden osuus määrätyn ajan kuluttua koulutuksen päättymisen jälkeen, jaoteltuna koulutusohjelmatyypeittäin ja yksilöllisin perustein	Tulosindikaattori	Tukea työllistyvyyttä Parantaa ammatillisen koulutuksen kykyä mukautua työmarkkinoiden kysynnän muutoksiin Tukea mukautettua koulutustarjontaa, myös heikommassa asemassa oleville ryhmille
---	-------------------	---

⁽¹⁾ Peruskoulutuksessa opiskelija lasketaan osallistujaksi vasta 6 viikon jälkeen. Elinikäisessä oppimisessa virallisiin ammatillisiin koulutusohjelmiin hyväksytyin väestön prosenttiosuus.

⁽²⁾ Sukupuolta ja ikää koskevien perustietojen lisäksi voitaisiin soveltaa muita sosiaalisia perusteita, esimerkiksi koulunkäynnin keskeyttäneet, korkein tutkinto, maahanmuuttajat, vammaiset ihmiset ja työttömyyskauden pituus.

⁽³⁾ Peruskoulutuksessa myös tiedot koulunkäynnin keskeyttäneiden sijoittumisesta.

Indikaattori	Indikaattorityyppi	Toiminnan tarkoitus
Nro 6		
Opittujen taitojen käyttö työpaikalla: a) tiedot henkilöiden koulutuksen päättymisen jälkeen saamasta toimesta, jaoteltuna koulutuksen tyyppin mukaan ja yksilöllisin perustein b) henkilöiden ja työnantajien tyytyväisyysaste suhteessa opittuihin taitoihin ja pätevyyteen	Tulosindikaattori (yhdistelmä laadullisia ja määrällisiä tietoja)	Lisätä työllistävyyttä Parantaa ammatillisen koulutuksen kykyä mukautua työmarkkinoiden kysynnän muutoksiin Tukea mukautettua koulutustarjontaa, myös heikommassa asemassa oleville ryhmille
Taustatiedot		
Nro 7		
Työttömyysaste ⁽⁴⁾ jaoteltuna yksilöllisin perustein	Konteksti-indikaattori	Taustatiedot toimintapolitiikasta päättämiseksi ammatillisen koulutuksen järjestelmän tasolla
Nro 8		
Heikommassa asemassa olevien ryhmien esiintyvyys: a) heikommassa asemassa oleviksi määriteltyjen ammatilliseen koulutukseen osallistuvien prosenttiosuus (määritellyllä alueella tai vaikutusalueella), jaoteltuna iän ja sukupuolen mukaan b) heikommassa asemassa olevien ryhmien onnistumisaste, jaoteltuna iän ja sukupuolen mukaan	Konteksti-indikaattori	Taustatiedot toimintapolitiikasta päättämiseksi ammatillisen koulutuksen järjestelmän tasolla Tukea heikommassa asemassa olevien ryhmien pääsyä ammatilliseen koulutukseen Tukea heikommassa asemassa oleville ryhmille mukautettua koulutustarjontaa
Nro 9		
Mekanismit työmarkkinoiden koulutustarpeiden tunnistamiseksi: a) tiedot mekanismeista, joita on perustettu kysynnän muutosten tunnistamiseksi eri tasoilla b) näyttö tällaisten mekanismien käytöstä ja niiden tehokkuudesta	Konteksti- tai panosindikaattori (laadulliset tiedot)	Parantaa ammatillisen koulutuksen kykyä mukautua työmarkkinoiden kysynnän muutoksiin Tukea työllistävyyttä
Nro 10		
Ohjelmat, joilla edistetään pääsyä ammatilliseen koulutukseen ja annetaan opastusta (mahdollisille) ammatillisen koulutuksen oppijoille: a) tiedot olemassa olevista ohjelmista eri tasoilla b) näyttö ohjelmien tehokkuudesta	Prosessi-indikaattori (laadulliset tiedot)	Edistää myös heikommassa asemassa olevien ryhmien pääsyä ammatilliseen koulutukseen Opastuksen antaminen (mahdollisille) ammatillisen koulutuksen oppijoille Tukea mukautettua koulutustarjontaa

(⁴) ILO:n määritelmä: 15–74-vuotiaat henkilöt, joilla ei ole työtä, jotka hakevat työtä aktiivisesti ja jotka ovat valmiita aloittamaan työnteon.

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

KOMISSION TIEDONANTO

tarkistetun pankkialan kriisintarkistuksen tiettyjen säännösten tulkinnasta vastauksena jäsenvaltioiden viranomaisten esittämiin kysymyksiin (komission toinen tiedonanto)

(2020/C 417/02)

Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät Euroopan komission marraskuussa 2016 ehdottaman pankkialan uudistuspaketin 20. toukokuuta 2019, ja se julkaistiin virallisessa lehdessä 7. kesäkuuta 2019. Paketti sisältää muun muassa muutoksia unionin pankkialan kriisintarkistukseen, ja muutokset tehdään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU⁽¹⁾ muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/879⁽²⁾ (pankkien elvytys- ja kriisintarkistudirektiivi) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014⁽³⁾ muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/877⁽⁴⁾ (yhteisestä kriisintarkistuksesta annettu asetus) nojalla. Tällä uudistuksella pannaan unionissa täytäntöön järjestelmän kannalta merkittäviä pankkeja koskeva kansainvälinen kokonaistappionkattamiskykyä (TLAC) koskeva standardi. Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä hyväksyi standardin marraskuussa 2015, ja sillä edistetään kaikkia pankkeja koskevan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrän vähimmäisvaatimuksen (MREL) soveltamista. Tarkistetun kehyksen tarkoituksena on vahvistaa pankkien tappionkattamiskykyä ja helpottaa pääomitusyksityisin keinoin niiden joutuessa taloudellisiin vaikeuksiin ja kun ne myöhemmin asetetaan kriisintarkistukseen.

Direktiivin (EU) 2019/879 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 28. joulukuuta 2020. Voidakseen helpottaa oikea-aikaista, yhdenmukaista ja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkistukseen sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 226).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkistusta varten yhteisen kriisintarkistuksen mekanismin ja yhteisen kriisintarkistusrahan puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

täsmällistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä komissio vastasi 29. syyskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ⁽⁵⁾ jäsenvaltioiden viranomaisten esittämiin kysymyksiin, jotka koskevat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin tiettyjen säännösten tulkintaa sekä niiden vuorovaikutusta yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽⁶⁾ (vakavaraisuusasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽⁷⁾ (vakavaraisuusdirektiivi) kanssa.

Koska jäsenvaltioiden viranomaiset ovat esittäneet lisäkysymyksiä, komissio aikoo vastata näihin kysymyksiin tämän toisen tiedonannon liitteessä.

Komissio antaa näin ollen tässä tiedonannossa seuraaviin säädöksiin liittyviä vastauksia:

- direktiivi (EU) 2014/59/EU (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2019/879
- asetus (EU) N:o 806/2014 (yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetus), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) 2019/877
- asetus (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus), sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876 ⁽⁸⁾
- direktiivi 2013/36/EU (vakavaraisuusdirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/878 ⁽⁹⁾.

Tässä tiedonannossa selvennetään säännöksiä, jotka jo sisältyvät sovellettavaan lainsäädäntöön. Sillä ei laajenneta tällaisesta lainsäädännöstä johtuvia oikeuksia ja velvoitteita eikä oteta käyttöön mitään lisävaatimuksia, jotka kohdistuvat toimijoihin ja toimivaltaisiin viranomaisiin. Tiedonanto on tarkoitettu pelkästään avuksi jäsenvaltioiden viranomaisille asiaankuuluvien säädösten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja niiden täytäntöönpanossa. Ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuimella on lopullinen toimivalta tulkita unionin lainsäädäntöä. Tässä tiedonannossa esitetyjä näkemyksiä ei pidä ymmärtää siten, että ne määräävät ennalta Euroopan komission kannan unionin ja kansallisissa tuomioistuimissa mahdollisesti käsiteltävissä asioissa.

Tällä toisella tiedonannolla täydennetään tiedonantoa, jonka komissio antoi 29. syyskuuta 2020.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁷⁾ Komission tiedonanto tarkistetun pankkialan kriisinratkaisukehyksen tiettyjen säännösten tulkinnasta vastauksena jäsenvaltioiden viranomaisten esittämiin kysymyksiin (EUVL C 321, 29.9.2020, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253).

LIITE

Lyhenneluettelo

AT1-instrumentit – vakavaraisuusasetuksen 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ensisijaisen lisäpääoman instrumentit

CET1-pääoma – vakavaraisuusasetuksen 50 artiklassa tarkoitettu ydinpääoma

Ensimmäinen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi – direktiivi (EU) 2014/59/EU ilman muutoksia

Ensimmäinen yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetus – asetus (EU) N:o 806/2014 ilman muutoksia

EPV – Euroopan pankkiviranomainen

ESMA – Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen

G-SII-laitos – maailmanlaajuinen järjestelmän kannalta merkittävä laitos

Kokoluokaltaan suurimmat pankit – pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 5 kohdassa tarkoitetut kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, joiden varat ovat yli 100 miljardia euroa

M-MDA – pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 16 a artiklassa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä

MREL-vähimmäisvaatimus – omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskeva vähimmäisvaatimus

NCWO – periaate, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä huonompaan asemaan kuin maksukyvyttömyysmenettelyssä

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi – Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2014/59/EU ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/879 ⁽²⁾

Rahoitusmarkkinadirektiivi – Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU ⁽³⁾

Sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus – omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskeva vähimmäisvaatimus, jota sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai kolmannen maan yhteisön tytäryrityksiin, jotka eivät itse ole pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklassa tarkoitettuja kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

T2-instrumentit – pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 73 alakohdassa tarkoitetut toissijaisen pääoman instrumentit

TLAC – kokonaistappionkattamiskyky

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

TLAC-standardi – finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän marraskuussa 2015 julkaisema kokonaistappionkattamiskykyä koskeva asiakirja

TLAC-vähimmäisvaatimus – vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 92 b artiklassa ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten TLAC-standardin yhdenmukaistettu vähimmäistaso

Ulkoinen MREL-vähimmäisvaatimus – kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin sovellettava ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 e artiklassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrää koskeva vähimmäisvaatimus

Vakavaraisuusasetus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/876 ⁽⁵⁾

Vakavaraisuusdirektiivi – Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/878 ⁽⁷⁾

Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetus – Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 ⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/877 ⁽⁹⁾

Ellei toisin mainita, kaikki tämän liitteen viittaukset säännöksiin on ymmärrettävä viittauksiksi pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin säännöksiin.

a. MÄÄRITELMIIN LIITTYVÄT KYSYMYKSET

1. Kysymys (2 artikla)

Sisältyvätkö myös 44 a artiklassa tarkoitettujen ”etuoikeudeltaan huonommat hyväksyttävät velat” 2 artiklan 1 kohdan 71 b alakohdassa määriteltyihin ”etuoikeusasemaltaan huonompiin hyväksyttäviin instrumentteihin”?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklassa tarkoitettujen ”etuoikeudeltaan huonommat hyväksyttävät velat” sisältyvät pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 71 b alakohdassa määriteltyyn käsitteeseen ”etuoikeusasemaltaan huonommat hyväksyttävät instrumentit”. Jälkimmäinen käsite on laajempi kuin edeltävä käsite, sillä ”etuoikeusasemaltaan huonompiin hyväksyttäviin instrumentteihin” kuuluvat myös T2-instrumentit, jotka täyttävät vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdan edellytykset.

2. Kysymys (2 artikla)

Millä edellytyksillä ja mitä kolmansiin maihin sijoittautuneita yhteisöjä odotetaan sisällytettävän kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin sovellettaessa 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdassa säädettyä ”kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin” määritelmää?

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 226).

Vastaus

Kolmansiin maihin sijoittautuneiden yhteisöjen sisällyttäminen kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin riippuu konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetystä kriisinratkaisustrategiasta. Tällainen strategia määritetään asianomaisen kriisinratkaisuviranomaisen 12 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 45 e artiklan 2 kohdan loppuosan mukaisesti tekemällä päätöksellä.

Jos konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että jos kolmanteen maahan sijoittautunut tytäryritys kaatuu, unionissa emoyrityksenä toimiva yritys tarjoaisi tukea kyseiselle tytäryritykselle, se olisi sisällytettävä kyseisen unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen johtamaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin. Jos taas kolmannen maan viranomaiset käsittelevät, konsernin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti, kolmannen maan tytäryrityksen kaatumisen kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyillä tai muilla kolmannen maan menettelyillä, tytäryritystä ei pitäisi sisällyttää unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen johtamaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin.

3. Kysymys (2 artikla)

Mikä on 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa olevassa "tytäryrityksen" määritelmässä olevan 7 artiklaan tehdyn viittauksen tarkoitus?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa olevaa "tytäryrityksen" määritelmää muutettiin direktiivillä (EU) 2019/879 keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvien luottolaitosten, itse keskusyhteisön ja niiden tytäryritysten kohtelun selkeyttämiseksi ottamalla huomioon niiden erityinen konsernirakenne.

"Tytäryrityksen" määritelmään lisätyllä toisella osalla selvennetään, että sovellettaessa 7, 12, 17, 18, 45–45 m, 59–62, 91 ja 92 artiklaa viittauksen "tytäryritykseen" olisi katsottava sisältävän myös yhteisöt, jotka kuuluvat 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin, eli luottolaitokset, jotka ovat pysyvästi liittyneet keskusyhteisöön, itse keskusyhteisö ja niiden tytäryritykset. Näiden konsernien erityisen omistusrakenteen vuoksi nämä yhteisöt eivät yleensä kuulu "tytäryrityksen" määritelmän ensimmäiseen osaan. Käsitteen "tytäryritys" soveltamisalan laajentamisen olisi kuitenkin tapahduttava vain tarpeen mukaan ottaen huomioon, minkä tällaisten kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien yhteisöjen olisi kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen mukaisesti noudatettava 45 e artiklan 3 kohtaa.

"Tytäryrityksen" määritelmän toisessa osassa olevalla viittauksella 7 artiklaan selvennetään, että tätä säännöstä, jossa edellytetään sellaisten konsernin elvytysuunnitelmien laatimista, joissa esitetään toimenpiteet, jotka voidaan toteuttaa unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen ja kunkin yksittäisen tytäryrityksen tasolla, sovelletaan myös yhteisöihin, jotka kuuluvat 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin. Elvytysuunnitelmat laaditaan koko konsernin eikä kriisinratkaisuviranomaisen konsernin kriisinratkaisusuunnitelmissa yksilöimien kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta, mutta lainsäätäjän tarkoituksena oli selvittää, että 7 artiklassa olevat viittaukset "tytäryritykseen" voivat tarvittaessa kattaa myös edellä mainittuihin kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin kuuluvat yhteisöt.

4. Kysymys (2 artikla)

Mikä on pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan 5 alakohdassa tarkoitettun "keskusyhteisön" määritelmä?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä ei määritellä "keskusyhteisöä", koska tämän käsitteen määritelmä voi vaihdella jäsenvaltion kansallisesta lainsäädännöstä riippuen. Kukin jäsenvaltio voi määritellä keskusyhteisön lainsäädäntönsä mukaisesti edellyttäen, että siihen kuuluu useita laitoksia. Vaikka vakavaraisuusasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa mainittuja ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 g artiklan a–d alakohdassa esitetyjä piirteitä voidaan käyttää viitteenä, ne eivät sisällä "keskusyhteisöjen" määritelmää vaan pikemminkin keskusyhteisöön kuulumisen piirteitä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että yhteisöt, joita voidaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti pitää keskusyhteisöinä, voivat hyötyä kyseisissä säännöksissä säädetyistä vapautuksista vain, jos niiden edellytykset täyttyvät.

Viittaukset keskusyhteisöihin eivät ole uusia, sillä kyseiset viittaukset erityisesti 4 artiklan 8 ja 9 kohtaan sisältyvät jo ensimmäiseen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin.

B. KYSYMYKSET PANKKIEN ELVYTYKSEN JA KRIISINRATKAISUDIREKTIIVIN 16 A ARTIKLASSA TARKOITETUISTA VALTUUKSISTA KIELTÄÄ TIETYT VOITON- JA MUUT JAOT**5. Kysymys (16 a artikla)**

Miten 16 a artiklaa olisi sovellettava yhteisöihin, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään niiden likvidaatiota tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä ja joiden MREL-vähimmäisvaatimus on asetettu tasolle, joka ylittää 45 c artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisen tappioiden kattamiseksi tarvittavan määrän?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 16 a artiklan 1 kohdan mukaisesti valtuudet kieltää tietyt voiton- ja muut jaot ovat käytettävissä tilanteessa, jossa yhteisö täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen vakavaraisuusdirektiivin 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen omia varoja koskevien vaatimusten lisäksi mutta ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 c ja 45 d artiklassa tarkoitettujen vaatimusten (eli MREL-vähimmäisvaatimuksen) lisäksi. Tätä säännöstä sovelletaan myös pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin, sillä näitä yhteisöjä ei ole suljettu pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 16 a artiklan 1 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle.

6. Kysymys (16 a artikla)

Direktiivin 16 a artiklassa annetaan kriisinratkaisuviranomaisille valtuudet kieltää voiton- ja muut jaot, jotka ylittävät M-MDA:n, vain silloin, kun kyseinen laitos ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, kun sitä tarkastellaan yhdessä kokonaisriskin perusteella lasketun MREL-vähimmäisvaatimuksen kanssa.

Sisältyvätkö tähän myös tapaukset, joissa yhteisö ei saavuta yhteenlaskettua puskurivaatimusta yhdessä 45 m artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti määritettyjen MREL-vähimmäisvaatimuksen välitavoitteiden kanssa? Pitäisikö näitä valtuuksia soveltaa vain silloin, kun yhteisö ei saavuta yhteenlaskettua puskurivaatimusta yhdessä MREL-vähimmäisvaatimuksen lopullisen tavoitteen kanssa?

Vastaus

Direktiivin 16 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisuviranomaisten valtuudet rajoittaa yhteisöjen tiettyjä voiton- ja muita jakoja otetaan käyttöön vain, kun yhteisö täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen yhdessä asianomaisten omia varoja koskevien vaatimusten kanssa mutta ei yhdessä MREL-vähimmäisvaatimuksen kanssa. Koska 45 m artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu MREL-vähimmäisvaatimuksen välitavoite sitoo yhteisöä kyseisen säännöksen mukaisesti, 16 a artiklan 1 kohdassa säädetyt kriisinratkaisuviranomaisten valtuudet otetaan käyttöön myös silloin, kun yhteisö täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksensa yhdessä asiaankuuluvien omien varojen vaatimusten kanssa mutta ei yhdessä MREL-vähimmäisvaatimuksen välitavoitteen kanssa. Nämä valtuudet ovat harkinnanvaraisia, ja niihin sovelletaan 16 a artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

7. Kysymys (16 a artikla)

Merkitseekö 16 a artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltaminen sitä, että muuttuvan palkkion maksuvelvoitteita ei voida kieltää, kun ne on luotu ennen kuin yhteisö ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimustaan kyseisessä säännöksessä tarkoitettussa tilanteessa?

Vastaus

Jos edellytykset kriisinratkaisuviranomaisten tietyn voiton- ja muun jaon kieltämisestä koskevien valtuuksien käyttämiselle täyttyvät, kriisinratkaisuviranomainen voi kieltää yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin M-MDA niin, että yhteisö ei saa

- suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyviä voitonjakoa
- maksaa muuttuvia palkkioita tai lisäeläke-etuuksia
- suorittaa AT1-instrumentteihin liittyviä maksuja.

Direktiivin 16 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään nimenomaisesti, että rajoituksia sovelletaan uusiin tai olemassa oleviin muuttuvan palkkion maksuvelvoitteisiin, "jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona yhteisö ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimusta". Näin ollen jos muuttuvan palkkion maksuvelvoite on syntynyt ennen kuin yhteisö ei ole täyttänyt yhteenlaskettua puskurivaatimusta, tällaiseen maksuun ei sovelleta 16 a artiklan 1 kohdassa säädettyjä rajoituksia.

C. KRIISINRATKAISUSUUNNITELMAAN LIITTYVÄT KYSYMYKSET**8. Kysymys (12 artikla)**

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 12 artiklan 3 kohdan e alakohdassa säädetään, että konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on "esitettävä mahdolliset lisätoimet, joita ei ole mainittu tässä direktiivissä ja joita asianomaiset kriisinratkaisuviranomaiset aikovat soveltaa kuhunkin kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluviin yhteisöihin". Mitä toimia tämä säännös koskee?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 12 artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettua konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa esitetyissä lisätoimissa viitataan yleensä kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin välineisiin ja valtuuksiin, jotka eivät perustu pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 1 artiklan 2 kohtaan ja 37 artiklan 9 kohtaan.

Tämä konsernin kriisinratkaisusuunnitelman osa sisältyi jo ensimmäiseen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin. Direktiivillä (EU) 2019/879 12 artiklan 3 kohdan e alakohtaan tehdyillä muutoksilla lisättiin ainoastaan viittaus kriisinratkaisun kohteena oleviin konserneihin.

9. Kysymys (17 ja 18 artikla)

Direktiivillä (EU) 2019/879 muutettiin pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 17 ja 18 artiklaa, jotka koskevat kriisinratkaisuviranomaisten valtuuksia puuttua purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne korvaamalla viittaukset "laitokseen" viittauksilla "yhteisöön".

Kun otetaan huomioon, että "laitoksella" tarkoitetaan ainoastaan luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä ja että "yhteisöillä" tarkoitetaan kaikkia pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, tarkoittaako tämä, että muutetussa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 17 ja 18 artiklassa säädetään nyt valtuuksien soveltamisesta purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta?

Vastaus

Direktiiviin (EU) 2019/879 tehdyllä muutoksella laajennettiin 17 ja 18 artiklan soveltamisalaa ja annettiin kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisuus soveltaa sen säännöksiä 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin (eli laitoksiin, rahoituslaitoksiin ja tiettyihin holdingyhtiöihin).

10. Kysymys (17 artikla)

Direktiivin 17 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos yhteisölle on ilmoitettu purkamismahdollisuuksien olennaisista esteistä, kyseisen yhteisön on ehdotettava kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisia toimenpiteitä näihin esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisen on tämän jälkeen arvioitava, puututaanko ehdotetuilla toimenpiteillä tehokkaasti kyseiseen olennaiseen esteeseen tai poistetaanko se.

Sitovatko ehdotetut toimenpiteet yhteisöä, jos kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy ne, ja voiko kriisinratkaisuviranomainen panna ne täytäntöön?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä ei nimenomaisesti ilmoiteta, millainen oikeusvaikutus olisi oltava yhteisön ehdottamilla toimenpiteillä, joilla puututaan kriisinratkaisuviranomaisen esittämiin purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai joilla ne poistetaan sen jälkeen, kun kriisinratkaisuviranomainen on arvioinut kyseiset toimenpiteet tehokkaiksi.

Sen varmistamiseksi, että olennaisiin esteisiin puututaan tehokkaasti tai että ne poistetaan, yhteisön ehdottamien toimenpiteiden on kuitenkin oltava sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia samalla tavalla kuin kriisinratkaisuviranomaisen 17 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti määrittelemät vaihtoehtoiset toimenpiteet. Sen vuoksi kriisinratkaisuviranomaisen olisi voitava vaatia yhteisöä korjaamaan yhteisön ehdottamien toimenpiteiden virheellinen tai riittämätön täytäntöönpano.

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä ei täsmennetä, miten täytäntöönpano olisi varmistettava. Tämä jätetään siis kansallisten lainsäätäjien harkintavaltaan. Jäsenvaltio voi esimerkiksi säätää kansallisessa lainsäädännössä, jolla pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, että yhteisön ehdottamista toimenpiteistä tulee sitovia kriisinratkaisuviranomaisen hyväksytyä ne. Vaihtoehtoisesti kansallisessa lainsäädännössä voidaan edellyttää, että kriisinratkaisuviranomaiset tekevät asianomaisille yhteisöille osoitetun hallinnollisen päätöksen, jolla hyväksytään ehdotetut toimenpiteet ja vaaditaan niiden täytäntöönpanoa.

11. Kysymys (17 artikla)

Direktiivin 17 artiklan 4 kohdassa säädetään, että harkitessaan tiettyjä toimenpiteitä purkamismahdollisuuksien esteiden poistamiseksi ”kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon kyseisten purkamismahdollisuuksien esteiden rahoitusvakaudelle muodostama uhka ja toimenpiteiden vaikutukset yhteisön liiketoimintaan, sen vakauteen ja sen kykyyn edistää taloutta”.

Mitkä ovat 17 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitetut toimenpiteet, jotka kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon? Yhteisön alun perin purkamismahdollisuuksien esteiden poistamiseksi ehdottamat toimenpiteet vai kriisinratkaisuviranomaisen ehdottamat vaihtoehtoiset toimenpiteet?

Vastaus

Direktiivin 17 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitetut ”toimenpiteet”, joiden vaikutukset asianomaisen yhteisön liiketoimintaan ja vakauteen sekä sen kykyyn edistää taloutta kriisinratkaisuviranomaisen on otettava huomioon, viittaavat vaihtoehtoisin toimenpiteisiin, jotka kriisinratkaisuviranomaisen on esitettävä saman säännöksen ensimmäisen virkkeen nojalla. Direktiivin 17 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa sovelletaan kriisinratkaisuviranomaisen vaihtoehtoisten toimenpiteiden esittämiseen.

12. Kysymys (18 artikla)

Konsernitason purkamismahdollisuuksien esteiden poistamisen osalta 18 artiklan 4 kohdan toisessa virkkeessä viitataan ”konsernitason kriisinratkaisuviranomaisiin”. Pyritäänkö tällä viittauksella kattamaan myös asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen?

Vastaus

Direktiivin 18 artiklan 4 kohdan toisella virkkeellä katetaan emoyrityksen ja kaikkien pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin soveltamisalaan kuuluvien tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset. Sellaisen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen kriisinratkaisuviranomaiset, jotka eivät itse ole unionissa emoyrityksenä toimivia yrityksiä, otetaan huomioon viittauksella ”tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisiin”.

13. Kysymys (18 artikla)

Konsernitason purkamismahdollisuuksien esteiden poistamista koskevien 18 artiklan 6, 6 a ja 7 kohdan mukaisesti, jos kriisinratkaisuviranomainen on mainitun artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisen päätöksen tekemiselle asetettujen määräajan päätyttyä saattanut mainitun artiklan 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi sitovaa sovittelua varten, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaisen on tapauksen mukaan lykättävä päätöstään ja odotettava, että EPV tekee asiasta päätöksen.

Voiko mikä tahansa kriisinratkaisuviranomainen, myös se, jonka on tehtävä päätös yhteisen päätöksen puuttuessa, saattaa 18 artiklan 9 kohdassa mainitut asiat EPV:n käsiteltäviksi?

Vastaus

18 artiklan 6, 6 a ja 7 kohdassa tarkoitettujen päätökset on keskeytettävä, jos kriisinratkaisuviranomainen on saattanut 18 artiklan 9 kohdassa mainitun asian EPV:n käsiteltäväksi sitovaa sovittelua varten 18 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen määräajan kuluessa. Kyseinen kriisinratkaisuviranomainen voi olla mikä tahansa kriisinratkaisuviranomainen, myös se, joka tekee 18 artiklan 6, 6 a tai 7 kohdassa tarkoitettujen päätöksen, jos yhteistä päätöstä ei ole tehty.

14. Kysymys (13, 16, 18 ja 45 h artikla)

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma, konsernin purkamismahdollisuuksien arviointi ja sellaisten toimenpiteiden hyväksyminen, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien olennaisiin esteisiin tai poistetaan ne, hyväksytään 13 artiklan 4 kohdan, 16 artiklan 3 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhdellä yhteisellä päätöksellä, joka tehdään koko konsernin tasolla.

Toisaalta 45 h artiklassa säädetään, että MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat yhteiset päätökset tehdään kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tasolla mutta aina konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen myötävaikutuksella, vaikka se olisi eri kuin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomainen.

Tarkoittaako tämä sitä, että sellaisten konsernien osalta, joilla on usean kriisinratkaisuviranomaisen mallia koskeva strategia, kriisinratkaisuviranomaiset, jotka vastaavat tytäryrityksistä, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, eivät osallistu yhteistä MREL-vähimmäisvaatimusta koskeviin yhteisiin päätöksiin kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin osalta?

Vastaus

Direktiivillä (EU) 2019/879 pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin tehdyillä muutoksilla on otettu käyttöön erilainen päätöksentekomenettely usean kriisinratkaisuviranomaisen mallin konsernien (eli kun konsernilla on useampi kuin yksi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö) kriisinratkaisusuunnitelmia ja MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämistä varten.

Direktiivin 12 artiklan 3 kohdan a ja aa alakohdan mukaisesti konsernin kriisinratkaisusuunnitelmissa on esitettävä kriisinratkaisutoimet, jotka on toteutettava kunkin kyseiseen konserniin kuuluvan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta. Näin ollen 13 artiklan 4 kohdassa säädetään, että konsernin kriisinratkaisusuunnitelmat on hyväksyttävä konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen ja tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisten yhteisellä päätöksellä ja että kriisinratkaisutoimien suunnittelu konsernin kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta on sisällytettävä kyseiseen yhteiseen päätökseen. Näin ollen hyväksytään vain yksi konsernin kriisinratkaisusuunnitelma yhdellä yhteisellä päätöksellä riippumatta kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien lukumäärästä. Tämä koskee myös 16 artiklan mukaista konsernin purkamismahdollisuuksien arviointia ja 18 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden hyväksymistä purkamismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi.

MREL-vähimmäisvaatimuksen asettamisessa päätöksentekomenettely muuttuu kuitenkin seuraavasti: sen sijaan, että se perustuisi konsernin yleiseen rakenteeseen, se perustuu kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin rakenteeseen. Direktiivin 45 h artiklan 1 kohdassa säädetäänkin, että kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja sen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien tytäryritysten MREL-vähimmäisvaatimus olisi määritettävä yhteisellä päätöksellä. Yhteisen päätöksen hyväksyvät kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomainen, konsernitason kriisinratkaisuviranomainen (jos eri kuin ensin mainittu) ja kriisinratkaisuviranomaiset, jotka vastaavat kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tytäryhtiöistä, joihin sovelletaan MREL-vähimmäisvaatimusta yhteisökohtaisesti. Näin ollen kun kyseessä on usean kriisinratkaisuviranomaisen mallia koskeva strategia, konsernitason kriisinratkaisuviranomainen on aina mukana kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin MREL-vähimmäisvaatimusta koskevassa yhteisessä päätöksentekomenetellessä, mutta eri kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset eivät ole osa kyseistä menettelyä.

D. KYSYMYKSET, JOTKA LIITTYVÄT KRIISINRATKAISUTOIMIEN PIIRIIN KUULUMATTOMIIN LAITOKSIIN JA YHTEISÖIHIN SOVELLETTAVIIN MAKSUKYVYTTÖMYYSMENETTELYIHIN

15. Kysymys (32 b artikla)

Direktiivin 32 b artiklassa säädetään, että laitos tai yhteisö on likvidoitava asianmukaisesti sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jos se on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa ja jos vaihtoehtoiset yksityisen sektorin toimenpiteet tai valvontatoimet eivät estäisi tätä kaatumista oikea-aikaisesti eikä kriisinratkaisutoimen katsota olevan yleisen edun mukainen.

Direktiivin 32 b artiklassa viitataan 32 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa esitettyihin edellytyksiin, jotka koskevat 1 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä. Direktiivin 32 artiklan 1 kohtaa sovelletaan kuitenkin vain laitoksiin (eli 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin). Direktiivin 32 artiklan 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan b–d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin epäsuorasti ristiviittauksella tähän 33 artiklan säännökseen. Pitäisikö 32 b artiklassa viitata näiden yhteisöjen osalta 33 artiklaan eikä 32 artiklaan?

Vastaus

Direktiivin 32 b artiklassa viitataan ainoastaan 32 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa mainittuihin edellytyksiin eikä koko 32 artiklan 1 kohtaan. Direktiivin 32 artiklan 1 kohta on oikea viittaus, sillä tässä säännöksessä tarkoitettuja edellytyksiä sovelletaan myös 1 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin viittaamalla niihin 33 artiklassa.

16. Kysymys (32 b artikla)

Miten jäsenvaltioiden olisi pantava pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artikla täytäntöön kansallisessa lainsäädännössään ja mikä on kyseisen artiklan ja yhteisön toimiluvan peruuttamisen vuorovaikutus?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artiklan sanamuoto on laaja, jotta voidaan ottaa huomioon pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 1 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa tarkoitettujen laitosten ja muiden finanssialan yhteisöjen maksukyvyttömyyttä sääntelevien kansallisten lakien väliset erot. Koska lähellä kaatumista olevan yhteisön kriisinratkaisuun ei liity yleistä etua, kansallisella tasolla käytettävissä olevia maksukyvyttömyysmenettelyjä olisi sovellettava siltä osin kuin ne

- täyttävät pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 47 kohdassa määritellyt tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn käsitettä koskevat kriteerit ja
- johtavat yhteisön likvidointiin pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artiklan mukaisesti.

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artiklassa kuvatut edellytykset täyttävän yhteisön toimiluvan peruuttamisesta on todettava, ettei kyseisessä säännöksessä säädetä mistään erityisestä vaatimuksesta peruuttaa toimilupa, kun nämä edellytykset täyttyvät, eikä sillä muuteta säännöksiä, joilla säännellään toimiluvan peruuttamista. Näin ollen toimiluvan peruuttamisen perusta on edelleen sama kuin ennen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artiklan voimaantuloa eli vakavaraisuusdirektiivin 18 artikla ja mahdolliset sovellettavat kansalliset säännökset.

Jäsenvaltioiden on arvioitava, estääkö toimiluvan peruuttamatta jättäminen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 32 b artiklan asianmukaisen täytäntöönpanon ja ovatko kansallisen tason toimenpiteet tältä osin mahdollisia ja tarpeellisia.

E. KYSYMYKSET VALTUUKSISTA KESKEYTTÄÄ MAKSU- JA TOIMITUSVELVOITTEITA 33 A ARTIKLAN JA 69 ARTIKLAN NOJALLA

17. Kysymys (33 a artikla)

Direktiivin 33 a artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on "varmistettava, että kriisinratkaisuviranomaisilla on toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan, joiden on vastattava asianmukaisessa ajassa, valtuudet keskeyttää [...] maksu- tai toimitusvelvoitteet".

Lisäksi 45 d artiklan 4 kohdassa todetaan, että jos "kriisinratkaisun kohteena on useampi kuin yksi samaan G-SII-laitokseen kuuluva G-SII-yhteisö, asianomaisten kriisinratkaisuviranomaisten on laskettava 3 kohdassa tarkoitettu määrä".

Jos kyseessä on rajojen yli toimiva rahoituslaitos tai konserni, voitaisiinko pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin perusteella vaatia jäsenvaltioita asettamaan täytäntöönpanolainsäädännössä sitova vaatimus toimivaltaisille viranomaisille tai kriisinratkaisuviranomaisille, jotka eivät kuulu jäsenvaltion lainkäyttövaltaan?

Vastaus

Kun pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, jäsenvaltion velvoitteet rajoittuvat siihen, mikä on mahdollista kyseisen jäsenvaltion toimivallan ja toimivaltuuksien puitteissa.

Sen vuoksi 33 a artiklan 1 kohdassa ja 45 d artiklan 4 kohdassa ei edellytetä, että jäsenvaltio asettaa niissä säädettyjä velvoitteita lainkäyttövaltaansa kuulumattomille viranomaisille.

18. Kysymys (33 a artikla)

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 33 a artiklan nojalla kansallisille sääntelyviranomaisille annetaan valtuudet keskeyttää tiettyjä velvoitteita (moratorio), kun on todettu, että yhteisö on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa. Jäsenvaltiot voivat 33 a artiklan 3 kohdan mukaisesti säätää, että kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että tallettajilla on pääsy asianmukaiseen päivittäiseen summaan.

Riippuen siitä, miten 33 a artikla on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansallisessa lainsäädännössä voidaan joko säännellä tarkasti sitä, miten valtuuksia varmistaa päivittäisen summan saatavuus olisi käytettävä, mukaan lukien kyseisen summan määrittäminen suoraan lainsäädännössä, tai sen sijaan vahvistaa ne kriteerit, joiden mukaisesti kriisinratkaisuviranomainen määrittää kyseisen päivittäisen summan kussakin tapauksessa. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi silloin noudatettava näitä kriteereitä valtuuksia käyttäessään.

Yhteisen kriisinratkaisumekanismien yhteydessä yhteisen kriisinratkaisuneuvoston vastuualueelle suoraan kuuluvien laitosten osalta kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi käytettävä keskeyttämisvaltuuksia, jotta ne voivat panna täytäntöön kaikki kriisinratkaisuneuvoston niille osoittamat päätökset.

Jäsenvaltioissa, jotka saattavat 33 a artiklan 3 kohdan osaksi kansallista lainsäädäntöään siten, että kriisinratkaisuviranomaisille annetaan valtuudet päättää, onko talletusten päivittäinen summa varmistettava ja missä määrin, mikä viranomainen tekisi nämä päätökset suoraan yhteisen kriisinratkaisuneuvoston toimivaltaan kuuluvien yhteisöjen osalta: kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset vai yhteinen kriisinratkaisuneuvosto itse?

Vastaus

Kun 33 a artikla on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä siten, että kriisinratkaisuviranomaiselle annetaan valtuudet päättää, onko tallettajille taattava mahdollisuus saada tietty päivittäinen summa ja mikä tämä summa on, yhteinen kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää näitä valtuuksia niiden menettelyjen mukaisesti, jotka ovat saatavilla yhteisen kriisinratkaisuneuvoston suoraan vastuualueeseen kuuluvia yhteisöjä koskevassa yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetussa asetuksessa. Missään tapauksessa tällä säännöksellä ei estetä sitä, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto siirtää päivittäistä summaa koskevan päätöksen kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille ilman, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto tarvitsee summaan liittyvää lisäsopimusta.

Kun otetaan huomioon myös tämän tehtävän erityisluonne ja se, että asianmukaisen summan määrittäminen riippuu kansallisista erityispiirteistä, yhteisen kriisinratkaisuneuvoston olisi tehtävä yhteistyötä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa asianmukaisen summan määrittämiseksi yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 30 artiklan mukaisesti.

19. Kysymys (33 a ja 69 artikla)

Direktiivin 33 a artiklan 3 kohdan ja 69 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan mukaan ”jäsenvaltiot voivat säätää, että kun maksu- ja toimitusvelvoitteiden keskeyttämistä koskevia valtuuksia käytetään suojakelpoisiin talletuksiin nähden, kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että tallettajilla on pääsy asianmukaiseen päivittäiseen summaan talletuksistaan.” Miten tämä päivittäinen summa olisi laskettava?

Lisäksi EPV:n 30. lokakuuta 2019 antaman talletusten vakuusjärjestelmän maksuja koskevan lausunnon sivuilla 3 ja 4 todetaan, että EU:n lainsäädäntökehyksen muuttaminen on toivottavaa sen varmistamiseksi, että tallettajilla, joilla ei ole mahdollisuutta saada erääntyneitä ja maksettavia talletuksia mutta joiden talletuksia ei ole määritelty talletuksiksi, joita ei kyetä maksamaan, on pääsy asianmukaiseen päivittäiseen summaan talletuksistaan. Tällaisen asianmukaisen päivittäisen summan tarjoamista ei tulisi suorittaa talletusten vakuusjärjestelmillä, vaan se tulisi suorittaa käyttäen laitoksen varoja. Tarkoittaako tämä sitä, että talletusten vakuusjärjestelmän varoja ei voida käyttää 33 a ja 69 artiklassa mainittujen päivittäisten summien maksamiseen?

Vastaus

Päivittäisen summan määrittäminen kuuluu jäsenvaltiolle. Tämä voidaan saavuttaa joko ilmoittamalla kyseinen summa tarkemmin täytäntöönpanosäädöksessä tai antamalla kriisinratkaisuviranomaiselle tehtäväksi tehdä päätös tapauskohtaisesti.

Päivittäisen summan antamisen peruseriaatteena on, että tallettajat voivat kriisinratkaisun aikana säilyttää pääsytään osaan laitoksessa olevista talletuksistaan. Tämän maksun tukemiseen tarkoitettujen varojen olisi sen vuoksi tultava laitokselta tallettajan tilillä käytettävissä olevan summan rajoissa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU⁽¹⁰⁾ 11 artiklassa ei näytä olevan perusteita tukea talletusten vakuusjärjestelmän väliintuloa päivittäisen summan maksamisen rahoittamiseksi laitoksen kriisinratkaisun aikana.

20. Kysymys (33 a artikla)

Sisältyvätkö 33 a artiklan 8 kohtaan myös tapaukset, joissa todetaan, että 1 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettu yhteisö (rahoituslaitokset tai tietyt holdingyhtiöt) on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu?

Vastaus

Direktiivin 33 a artiklaa ja sen 8 kohtaa sovelletaan 1 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin. Määritettäessä, ovatko kyseiset yhteisöt lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvia, 33 a artiklan 8 kohdassa viitataan 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan edellytykseen, jota sovelletaan myös näihin yhteisöihin 33 artiklassa olevalla ristiviittauksella.

F. KYSYMYKSET ETUOIKEUDELTAAN HUONOMPIEN HYVÄKSYTTÄVIEN VELKOJEN MYYNNISTÄ YKSITYISIASIAKKAILLE**21. Kysymys (44 a artikla)**

Etuoikeudeltaan huonompia hyväksyttäviä velkoja voi myydä kuka tahansa henkilö, jolla on oikeus myydä tällaisia velkoja ja jolla on sellaisia hallinnassaan, esimerkiksi finanssialan ulkopuolinen yhteisö tai luonnollinen henkilö. Onko kaikkien tällaisten yhteisöjen ja henkilöiden tässä tapauksessa noudatettava 44 a artiklan 1–4 kohtaa?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklaa sovelletaan rahoitusmarkkinadirektiivin 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin, luottolaitoksiin, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöihin ja vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja tai harjoittavat sijoitustoimia, joiden perusteella yksityisasiakkaille siirretään etuoikeudeltaan huonompi hyväksyttävä velka. Tällaiset yhteisöt ovat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklassa tarkoitettuja ”myyjä”, sillä ainoastaan tällaiset yhteisöt täyttävät 44 a artiklan edellytykset ja pystyvät erityisesti suorittamaan 44 a artiklan 1 kohdan mukaisen soveltuvuustestin (ks. 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kysymys 10). Näin ollen etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen myynti yksityisasiakkaille, joihin mikään näistä laitoksista ei osallistu myyjänä, ei kuulu 44 a artiklan 1–4 kohdan soveltamisalaan, ja tässä tapauksessa etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen myyntiin ei sovelleta siinä asetettuja vaatimuksia.

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

22. Kysymys (44 a artikla)

Komission 29. syyskuuta 2020 antaman tiedonannon kysymykseen 10 sisältyy pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan 1 kohdassa mainittu ”myyjän” käsite – ”yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöihin ja vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja tai harjoittavat sijoitustoimia, joiden perusteella yksityisasiakkaille siirretään etuoikeudeltaan huonompi hyväksyttävä velka”. Voitteko vahvistaa, että tämä koskee vain tapauksia, joissa yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöt ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat tarjoavat rahoitusmarkkinadirektiivin mukaisia palveluja yksittäisille yksityisasiakkaille, ei tapauksia, joissa ne tarjoavat yhteistä salkunhoitoa?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklaa sovelletaan rahoitusmarkkinadirektiivin 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin, luottolaitoksiin, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöihin ja vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja tai harjoittavat sijoitustoimia, joiden perusteella yksityisasiakkaille siirretään etuoikeudeltaan huonompi hyväksyttävä velka. Tällaiset yhteisöt ovat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklassa tarkoitettuja ”myyjiä” (ks. 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kysymys 10).

Kuten pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan 1–4 kohdassa säädetään, näin määriteltyjen myyjien olisi tässä yhteydessä tarjottava sijoituspalveluja tai harjoitettava sijoitustoimintaa suhteessa yksityisasiakkaaseen, myös silloin, kun ne ovat vastapuolena etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen myynnissä yksityisasiakkaalle.

23. Kysymys (44 a artikla)

Mitä tulee 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kysymyksessä 10 olevan ”myyjän” käsitteen tulkintaan, miten jäsenvaltiot voivat asettaa 44 a artiklan 1–4 kohdan mukaiset velvoitteet sijoituspalveluyrityksille, yhteissijoitusyritysten rahastoyhtiöille ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajille, kun otetaan huomioon, että ne eivät kuulu pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin soveltamisalaan 1 artiklan nojalla ja että nämä velvoitteet eivät sisälly näihin yhteisöihin sovellettaviin säädöksiin?

Vastaus

Direktiivin 44 a artiklassa ei viitata mihinkään tiettyyn viranomaiseen, joka vastaisi sen täytäntöönpanosta. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltiot voivat nimetä minkä tahansa asianmukaisen viranomaisen tai asianmukaiset viranomaiset 44 a artiklan täytäntöönpanoa varten, myös rahoitusmarkkinadirektiivin mukaisesti nimetyt viranomaiset (markkinakäyttäjät valvovat viranomaiset). Direktiivin 44 a artiklan täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten olisi sovellettava kaikkia käytettävissään olevia toimenpiteitä ja seuraamuksia sen varmistamiseksi, että myyjät ja niiden yksityisasiakkaat soveltavat 44 a artiklaa tehokkaasti. Tällaisten seuraamusten olisi oltava oikeasuhteisia ja niissä olisi kunnioitettava unionin lainsäädännön mukaisia perusoikeuksia. Ks. myös 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kysymys 13.

24. Kysymys (44 a artikla)

Komission 29. syyskuuta 2020 antaman tiedonannon kysymykseen 10 annetussa vastauksessa todetaan, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklaa sovelletaan useisiin yhteisöihin, myös sijoituspalveluyrityksiin, mutta sitä ei sovelleta ”sijoituspalvelujen välittäjiin”. Sovelletaanko pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklaa sellaisiin henkilöihin, jotka on vapautettu rahoitusmarkkinadirektiivin soveltamisesta sen 3 artiklan nojalla?

Vastaus

Henkilöihin, jotka on vapautettu rahoitusmarkkinadirektiivin soveltamisesta sen 3 artiklan nojalla, sovelletaan kansallista järjestelmää, eivätkä he hyödy rahoitusmarkkinadirektiivin nojalla palvelujen tarjoamisen vapaudesta tai vapaudesta perustaa sivuliikkeitä muihin jäsenvaltioihin. Tämän kansallisen järjestelmän on vastattava rahoitusmarkkinadirektiivin järjestelmää vähintään muun muassa rahoitusmarkkinadirektiivin 25 artiklan 2 kohdan mukaisen soveltuvuuden arvioinnin osalta.

Näitä soveltuvuusvaatimuksia on tiukennettu pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklassa erityisesti etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen osalta. Jotta voidaan varmistaa korkeatasoinen sijoittajansuoja rahoitusmarkkinadirektiivin 3 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden olisi tämän vuoksi myös asetettava vaatimuksia, jotka vähintään vastaavat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan tiukempia vaatimuksia, henkilöille, jotka on vapautettu rahoitusmarkkinadirektiivistä (sijoituspalveluiden välittäjät), kun ne myyvät etuoikeudeltaan huonompia hyväksyttäviä velkoja yksityisasiakkaille.

25. Kysymys (44 a artikla)

Direktiivin 44 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus ulottaa kyseisen artiklan säännökset koskemaan muita instrumentteja, jotka luetaan omiksi varoiksi tai alentamiskelpoisiksi veloiksi.

Jos jäsenvaltio käyttää pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin kansallisessa täytäntöönpanossa 44 a artiklan 1 kohdan mukaista mahdollisuutta sisällyttää osakkeet tämän säännöksen soveltamisalaan, mitä tapahtuisi, jos luottolaitos kutsuisi olemassa olevat osakkeenomistajat uusmerkintään, jolla merkitsijät ottaisivat uusia osakkeita osinkojen sijasta? Olisiko myyjä tässä tapauksessa velvollinen tekemään tällaisille merkitsijöille 44 a artiklan 1 kohdan mukaisen soveltuvuustestin?

Vastaus

Direktiivin 44 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus ulottaa tämän säännöksen soveltamisalaa omiin varoihin tai muihin 2 artiklan 1 kohdan 71 alakohdassa määriteltyihin alentamiskelpoisiin velkoihin (ks. 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kysymys 14). Direktiivin 44 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaa voitaisiin laajentaa kattamaan osakkeet. Direktiivin (EU) 2019/879 johdanto-osan 16 kappaleessa säädetään tältä osin seuraavasti:

”Lisäksi myös jäsenvaltioiden olisi voitava rajoittaa edelleen tiettyjen muiden instrumenttien markkinointia ja myyntiä tietyille sijoittajille.”

Näin ollen mikä tahansa osakkeiden siirtoon yksityisasiakkaalle johtava transaktio voisi mahdollisesti kuulua 44 a artiklan 1 kohdan laajennetun soveltamisalan piiriin osakkeenomistajien taloudellisia oikeuksia ja omistusoikeuksia kunnioittaen.

26. Kysymys (44 a artikla)

Mitä menettelyä noudatetaan, jos myyjä toteaa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun soveltuvuuden arvioinnin yhteydessä tai myöhemmin, että yksityisasiakkaan kyseisen artiklan 3 kohdan mukaisesti antamat tiedot ovat virheellisiä? Koska soveltuvuudesta suoritetaan rahoitusmarkkinadirektiivin säännösten mukaisesti, olisiko asianmukaista noudattaa rahoitusmarkkinadirektiivin 25 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä, mikä tarkoittaisi, että myyjän olisi ainoastaan varoitettava asiakasta siitä, että sijoituspalveluyritys ei pysty määrittämään, onko suunniteltu palvelu tai tuote heille soveltuva, mutta voisi silti tarjota palvelun?

Voisivatko jäsenvaltiot määrätä tiukempia toimenpiteitä, jos yksityisasiakas ei noudata 44 a artiklan 3 kohtaa eli kieltäytyy tarjoamasta palvelua, vai edellytetäänkö pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan 3 kohdassa, että toimivaltaisten viranomaisten olisi määrättävä seuraamuksia yksityisasiakkaille, jos nämä eivät noudata velvollisuuttaan antaa myyjälle tarkkoja tietoja?

Vastaus

Etuoikeudeltaan huonommat hyväksyttävät velat voidaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti myydä yksityisasiakkaille vain, jos myyjä on vakuuttunut siitä, että tällaiset velat soveltuvat kyseiselle yksityisasiakkaalle sen jälkeen, kun se on tehnyt rahoitusmarkkinadirektiivin 25 artiklan 2 kohdan mukaisen soveltuvuustestin (ks. vastaus komission 29. syyskuuta 2020 antaman tiedonannon kysymykseen 15).

Myyjän on pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan 2 kohdan mukaisesti varmistettava, että yksityisasiakkaiden etuoikeudeltaan huonompiin hyväksyttäviin velkoihin tekemät sijoitukset eivät ylitä tiettyjä rajoja.

Näin ollen jos yksityisasiakkaan antamat tiedot eivät ole tarkkoja tai riittäviä pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetun soveltuvuustestin tai rajojen tarkistamisen suorittamiseksi, myyjän ei pitäisi saada myydä etuoikeudeltaan huonompia hyväksyttäviä velkoja yksityisasiakkaalle.

Soveltuvuussäännöissä ei säädetä yksityisasiakkaille määrättävistä seuraamuksista. Myyjän on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet varmistaakseen, että asiakkaista kerätyt soveltuvuuden arviointia koskevat tiedot ovat luotettavia. Tähän sisältyy esimerkiksi sen varmistaminen, että

- asiakkaat tietävät, miten tärkeää tarkkojen ja ajan tasalla olevien tietojen antaminen on
- kaikki välineet, joilla arvioidaan asiakkaan tietämystä ja kokemusta, ovat tarkoituksenmukaisia ja asianmukaisesti suunniteltuja käytettäväksi asiakkaiden kanssa
- asiakkaat todennäköisesti ymmärtävät kysymykset
- toteutetaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan asiakastietojen johdonmukaisuus, esimerkiksi tarkastelemalla, onko niissä ilmeisiä epätarkkuuksia.

Komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/565⁽¹⁾ 54 artiklassa säädetään myös seurauksista tapauksissa, joissa yritys ei saa tarvittavia tietoja: yritys ei saa suositella asiakkaalle tai mahdolliselle asiakkaalle sijoituspalveluja tai rahoitusvälineitä.

Lisäksi rahoitusmarkkinadirektiivin soveltuvuuden arvioinnin tiettyjä näkökohtia koskevissa ESMAn ohjeissa⁽²⁾ annetaan lisätietoja siitä, miten asiakkaiden itsearviointia olisi tasapainotettava yritysten objektiivisilla arviointiperusteilla:

”Yritysten on kuitenkin tarpeen toteuttaa kohtuulliset toimenpiteet asiakkaista kerättyjen tietojen luotettavuuden, täsmällisyyden ja johdonmukaisuuden tarkistamiseksi. Yritysten vastuulla on varmistaa, että niillä on riittävästi tietoa soveltuvuusarvioinnin tekemiseksi. Siksi asiakkaan mahdollisesti allekirjoittamat sopimukset tai yrityksen tiedonannot, jotka tähtäävät yrityksen vastuun rajoittamiseen soveltuvuusarvioinnin osalta, eivät ole MiFIDII:n tai siihen liittyvän delegoidun asetuksen asiaankuuluvien vaatimusten mukaisia.”

27. Kysymys (44 a artikla)

Direktiivin 44 a artiklan 2 kohdan mukaan etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen myyjän on varmistettava, että yksityisasiakkaan etuoikeudeltaan huonompiin hyväksyttäviin velkoihin tekemä sijoitus ei ylitä tiettyä rajaa sen rahoitusvälinesalkussa.

Yksityisasiakkaan rahoitusvälinesalkku sisältää 44 a artiklan 4 kohdan mukaisesti käteistalletukset ja rahoitusvälineet lukuun ottamatta vakuuksina annettuja rahoitusvälineitä. Sisältyvätkö rahoitusvälineet, jotka asiakas on antanut vakuudeksi, vai myös rahoitusvälineet, jotka asiakas on saanut vakuudeksi, käsitteeseen ”vakuudeksi annetut rahoitusvälineet”?

Vastaus

Direktiivin 44 a artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilla ”vakuuksilla” viitataan rahoitusvälineisiin, jotka annetaan vakuudeksi yksityisasiakkaalle.

Rahoitusvälineet, jotka kolmas osapuoli antaa vakuudeksi yksityisasiakkaalle, olisi jätettävä sen rahoitusvälinesalkun ulkopuolelle sovellettaessa 44 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen oimistusrajoja. Jos näistä rahoitusvälineistä aiheutuu tappiota, se ei vaikuta suoraan yksityisasiakkaan taloudelliseen tilanteeseen, koska vakuudeksi annetut instrumentit ovat vain kohde-etuutena oleva arvopaperi, jolla taataan kolmannen osapuolen velka yksityisasiakkaalle. Sen vuoksi yksityisasiakkaalle annetut vakuudet olisi jätettävä rahoitusvälinesalkun ulkopuolelle laskettaessa etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen sijoitusten sallittuja rajoja.

Rahoitusvälineitä, jotka yksityisasiakas on antanut vakuudeksi taatakseen oman velkansa kolmannelle osapuolelle, ei kuitenkaan pitäisi jättää yksityisasiakkaan rahoitussalkun ulkopuolelle, koska yksityisasiakas vastaa suoraan kyseisistä rahoitusvälineistä mahdollisesti aiheutuvista tappioista. Nämä instrumentit on palautettava yksityisasiakkaalle, kun yksityisasiakkaan velka kolmannelle osapuolelle on lakannut. Näin ollen yksityisasiakkaan antama vakuus on merkityksellinen laskettaessa etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen sijoituksien sallittuja rajoja.

28. Kysymys (44 a artikla)

Voidaanko 44 a artiklan 1–4 kohdan ja 5 kohdan vaihtoehtoja yhdistää, kun pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä? Voidaanko esimerkiksi 5 kohdassa mainittua vähimmäisnimellisarvoa vahvistaa edelleen sillä 44 a artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainitulla lisäedellytyksellä, että sijoitus ei ylitä 10:tä prosenttia koko sijoitussalkusta?

Vastaus

Direktiivin (EU) 2019/879 johdanto-osan 16 kappaleessa selvennetään, että 44 a artiklan 1–4 kohtaa ja 5 kohtaa ei pitäisi saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä yhdessä, vaan niillä tulisi esittää kaksi erillistä vaihtoehtoa. Vähittäissijoittajien suojan parantamiseksi jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen vähimmäisnimellisarvo on suurempi kuin 50 000 euroa, jos se päättää saattaa 44 a artiklan 5 kohdan osaksi kansallista lainsäädäntöään (ks. myös 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kysymykseen 16 annettu vastaus).

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2017/565, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU täydentämisestä sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 87, 31.3.2017, s. 1).

⁽²⁾ Ohjeet MiFID II:n soveltuvuusvaatimuksista eräiltä osin, 6. marraskuuta 2018, ESMA35-43-1163.

29. Kysymys (44 a artikla)

Liittyykö 44 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettu vähintään 50 000 euron vähimmäisnimellisarvo yksittäiseen velkaan tai velkaryhmään (pakettikohtaisena arvona)?

Vastaus

Vähimmäisnimellisarvoa koskevaa sääntöä sovelletaan kuhunkin yksittäiseen rahoitusvälineeseen, joka täyttää etuoikeudeltaan huonomman hyväksyttävän velan vaatimukset. Tämän säännön perustelut esitetään direktiivin (EU) 2019/879 johdanto-osan 16 kappaleessa:

”Sen varmistamiseksi, etteivät vähittäisjoittajat sijoita liikaa tiettyihin velkainstrumentteihin, jotka ovat hyväksyttäviä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että **tällaisten instrumenttien vähimmäisnimellisarvo** on suhteellisen korkea – –” (lihavointi lisätty).

30. Kysymys (44 a artikla)

Jos jäsenvaltio päättää saattaa 44 a artiklan 6 kohdan osaksi kansallista lainsäädäntöään, eikö se voisi panna täytäntöön myös saman artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan sekä 3 ja 4 kohdan vaatimuksia?

Vastaus

Direktiivin 44 a artiklan 6 kohdassa säädetty mahdollisuus on käytettävissä vain, jos siinä säädetty 50 miljardin euron kynnysarvo täyttyy (ks. 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kysymys 19). Tässä vaihtoehdossa jäsenvaltion on sovellettava rahoitusmarkkinadirektiivissä säädettyjen yleisten sijoittajansuojasääntöjen lisäksi ainoastaan 44 a artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua 10 000 euron alun perin sijoitettujen varojen määrän vaatimusta.

Kyseinen jäsenvaltio voi kuitenkin soveltaa tiettyjä 44 a artiklan 1–5 kohdassa säädettyjä lisävaatimuksia, esimerkiksi 44 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua soveltuvuustestiä tai etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen vähimmäisnimellisarvoa koskevaa alle 50 000 euron sääntöä. Tämä on perusteltua sen vuoksi, että 44 a artiklan 6 kohdassa säädetään yksityisasiakkaiden heikommasta suojasta kuin 44 a artiklan 1–4 kohdassa ja 44 a artiklan 5 kohdassa olevissa kahdessa keskeisessä käytettävissä olevassa vaihtoehdossa.

Samaan aikaan tätä vaihtoehtoa on sovellettava yhdessä jonkin 44 a artiklan 1–4 kohdassa tai 44 a artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vaihtoehdon kanssa sellaisten toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhteisöjen liikkeeseen laskemiin etuoikeudeltaan huonompiin hyväksyttäviin velkoihin, jotka eivät hyödy 44 a artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vaihtoehdon mukaisesta kohtelusta (ks. 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kysymys 12).

31. Kysymys (44 a artikla)

Jos jäsenvaltio päättää saattaa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan 6 kohdan osaksi kansallista lainsäädäntöään, onko mikä tahansa asiakas, joka haluaa ostaa etuoikeudeltaan huonomman hyväksyttävän velan, 44 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukainen asiakas?

Vastaus

Direktiivin 44 a artiklan 6 kohtaa ei sovelleta, jos etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen ostaja ei ole rahoitusmarkkinadirektiivin 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa määritelty yksityisasiakas, sillä myynti asiakkaille, jotka eivät ole yksityisasiakkaita, ei kuulu 44 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, josta 44 a artiklan 6 kohdassa poiketaan. Lisäksi sovelletaan rahoitusmarkkinadirektiivissä säädettyjä sijoittajansuojaa koskevia vaatimuksia.

32. Kysymys (44 a artikla)

Lasketaanko 44 a artiklan 6 kohdan mukainen 50 miljardin euron kynnysarvo suhteessa yhteisöjen kokonaisvarojen arvoon ennen kriisinratkaisua, kriisinratkaisun aloittamisajankohtana vai etuoikeudeltaan huonompien hyväksyttävien velkojen liikkeeseenlaskuajankohtana?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan 6 kohdassa säädetään rajatummasta osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevasta erityisestä vaihtoehdosta jäsenvaltioille, joiden markkinat ovat pienet ja vähemmän likvidit kuin mihin direktiivissä esitetty 50 miljardin euron raja-arvo perustuu. Jäsenvaltion olisi arvioitava tätä kynnysarvoa, kun direktiivi (EU) 2019/879 saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Koska tähän osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevaan vaihtoehtoon sovelletaan raja-arvon ehdollisuutta, jäsenvaltioiden velvollisuutena on seurata ja arvioida säännöllisesti, täyttävätkö niiden markkinat 50 miljardin euron raja-arvon ja

onko pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vaihtoehdon käyttö edelleen perusteltua. Jos raja-arvoa ei enää täytetä, kyseisen jäsenvaltion tulisi valita jompikumpi kahdesta keskeisestä vaihtoehdoisesta mahdollisuudesta, jolla pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 44 a artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja säätää kyseisistä säännöistä kansallisessa lainsäädännössä (ks. 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kysymys 20).

G. KYSYMYKSET OMIA VAROJA JA HYVÄKSYTTÄVIÄ VELKOJA KOSKEVASTA VÄHIMMÄISVAATIMUKSESTA

a) Hyväksyttävät velat

33. Kysymys (45 b ja 45 f artikla)

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b ja 45 f artiklassa täsmennetään hyväksyttävien velkojen kriteerit kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille ja sellaisten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen tytäryrityksille, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä. Mitä hyväksyttävyyuskriteereitä sovelletaan yhteisöihin, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään niiden likvidaatiota tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä? Miten vakavaraisuusdirektiivin 104 a artiklan mukaisia omien varojen lisävaatimuksia olisi käsiteltävä määritettäessä MREL-vähimmäisvaatimusta kyseisille yhteisöille silloin, kun tällaisia omien varojen lisävaatimuksia ei ole asetettu yksittäiselle yhteisölle?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säädetään vain kahdenlaisista MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämisen hyväksyttävyyuskriteereistä:

- pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 1–3 kohdassa säädetään kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin sovellettavista hyväksyttävyyuskriteereistä
- pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdassa säädetään niihin laitoksiin sovellettavista hyväksyttävyyuskriteereistä, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai kolmannen maan yhteisön tytäryrityksiä mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä.

Koska ei ole olemassa erityisiä hyväksyttävyyuskriteereitä yhteisöille, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään niiden likvidaatiota pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, näitä kahta kriteeriä olisi sovellettava vastaavasti. Yhteisöihin, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä, sovellettaisiin pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 1–3 kohdan kriteereitä. Tämä koskee yhteisöjä, jotka ovat emoyrityksiä, jotka eivät kuulu konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvaan konserniin tai jotka ovat sellaisen emoyrityksen tytäryrityksiä, jonka kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään myös sen likvidaatiota. Yhteisöihin, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä, olisi sovellettava pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan kriteereitä.

Kussakin tapauksessa hyväksyttävyyuskriteereitä olisi sovellettava tapauksen erityisolosuhteet huomioon ottaen. Esimerkiksi yhteisöihin, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä, ei ehkä sovelleta vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdan kriteeriä (jota sovelletaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 1 kohdan nojalla), jonka mukaan samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvat yhteisöt eivät saa omistaa hyväksyttäviä velkoja, sillä tässä tapauksessa likvidaatioyhteisö ei kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin. Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan rajoituksilla, jotka koskevat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja olemassa olevien osakkeenomistajien hyväksyttävien velkojen omistusta ja kolmansien osapuolten omien varojen omistusta, ei ole vastaavasti merkitystä niiden yhteisöjen osalta, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä. Näissä tilanteissa ei voida soveltaa tarvetta varmistaa, että alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä, koska tytäryritys likvidoidaan, jos se kaatuu.

Jos toimivaltainen viranomainen ei ole asettanut omien varojen lisävaatimuksia vakavaraisuusdirektiivin 104 a artiklan nojalla samalla perusteella kuin MREL-vähimmäisvaatimusta koskeva päätös tehdään, kriisinratkaisuviranomaisten olisi katsottava, että kyseistä yhteisöä koskevat omien varojen lisävaatimukset ovat nolla. Jos kriisinratkaisuviranomaiset kuitenkin katsovat, että MREL-vähimmäisvaatimuksen asettaminen siten, että siinä otetaan huomioon ainoastaan yksittäiseen laitokseen sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset, ei riittäisi muun muassa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun yhteisön liiketoimintamallin tai riskiprofiilin huomioon ottamiseen, ne voivat elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 2 kohdan mukaisesti arvioida, olisiko MREL-vähimmäisvaatimus rajoitettava tappioiden kattamiseksi tarvittavaan määrään ja olisiko MREL-vähimmäisvaatimusta korotettava, jotta se vastaisi asianmukaisesti toimivaltaisen viranomaisen vakavaraisuusdirektiivin 104 a artiklan mukaisesti asettaman konsolidoitujen omien varojen lisävaatimuksen asiaankuuluvaa osaa. Ks. myös 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ⁽¹³⁾ liitteessä oleva vastaus kysymykseen 35.

⁽¹³⁾ Komission tiedonanto tarkistetun pankkialan kriisinratkaisukehyksen tiettyjen säännösten tulkinnasta vastauksena jäsenvaltioiden viranomaisten esittämiin kysymyksiin (EUVL C 321, 29.9.2020, s. 1).

34. Kysymys (45 b artikla)

Mikä on mahdollinen vuorovaikutus pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 4 kohdan mukaisen velkojen kokonaismäärää ja omia varoja koskevan 8 prosentin vaatimuksen mahdollisen alentamisen ja vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdassa säädetyn TLAC-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi mahdollisesti myönnettävän luvan käyttää enintään 3,5 prosenttia etuoikeutettuja velkoja välillä? Onko G-SII-laitosten tapauksessa aina niin, että molemmat on myönnettävä yhdessä, vaikka vain osittain mainitun luvan osalta, jos NCWO-arviointi sen sallii?

Vastaus

Vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan mukainen lupa käyttää etuoikeutettuja velkoja enintään 3,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä TLAC-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 4 kohdassa tarkoitettu etuoikeusasemaa koskevan vähimmäisvaatimuksen alentaminen voidaan myöntää yhdessä.

Sekä tällaisen luvan että alentamisen perusteet ovat samat eli vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan a–c alakohdassa mainitut ehdot, joissa viitataan siihen, ettei ole riskiä NCWO-periaatteen rikkomisesta. Lupaa ja alentamista sovelletaan kuitenkin eri tarpeisiin, mikä voi johtaa erilaisiin nimellismääriin. Näin ollen on mahdollista, että vaikka vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan edellytykset voivat täytyä yhden vaatimuksen osalta, ne eivät ehkä täyty tai ne voivat täytyä vain osittain toisen vaatimuksen osalta.

Vaikka tällainen lupa ja alentaminen voidaan myöntää sekä vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklan mukaisen TLAC-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 4 kohdan mukaisen sovellettavan etuoikeusaseman tason määrittämiseksi, pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä ei näin ollen edellytetä niiden myöntämistä yhdessä. Vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan a–c alakohdassa mainittujen sovellettavien lakisääteisten edellytysten on kummassakin tapauksessa täyttyvä.

35. Kysymys (45 b artikla)

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä käytetään nykyisin yksinomaan ilmaisua ”velkojen kokonaismäärä, omat varat mukaan luettuina”, kun aiemmin ensimmäisen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 artiklan 1 kohdassa käytettiin ilmaisua ”velkojen ja omien varojen kokonaismäärä”. Oliko muutos yksinomaan semanttinen vai edustaako se olennaista muutosta siihen, miten määrät olisi laskettava?

Vastaus

Ensimmäisen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin suomenkielisessä versiossa 45 artiklan 1 kohtaan sisältyi ilmaisu ”velkojen ja omien varojen kokonaismäärä”, mutta tämä sanamuoto korvattiin direktiivillä (EU) 2019/879. Direktiivillä (EU) 2019/879 sanamuodosta tehtiin yhdenmukainen sekä ensimmäisen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2019/879, muiden säännösten kanssa, joissa käytetään ilmaisua ”velkojen kokonaismäärä, omat varat mukaan luettuina”. Tällä muutoksella ei muuteta tämän ilmaisun merkitystä, jota olisi näin ollen tulkittava samalla tavalla kaikkialla pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä.

b) MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittäminen**36. Kysymys (45 c artikla)**

Voitteko vahvistaa, että 45 c artiklassa käytetty ilmaisu ”kriittiset taloudelliset toiminnot” ei ole uusi käsite ja että käsitteellä on sama merkitys kuin ”kriittisillä toiminnoilla”, jota on jo käytetty ja joka on määritelty muissa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin säännöksissä?

Vastaus

Direktiivin 45 c artiklan 3 kohdan kahdeksannessa alakohdassa ja 45 c artiklan 7 kohdan kahdeksannessa alakohdassa käytetty ilmaisu ”kriittiset taloudelliset toiminnot” olisi ymmärrettävä samaksi käsitteeksi kuin kaikkialla pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä käytetty ilmaisu ”kriittiset toiminnot”, sellaisena kuin se on määritelty 2 artiklan 1 kohdan 35 alakohdassa.

37. Kysymys (45 c artikla)

Direktiivin 45 c artiklan 2 kohdassa edellytetään, että likvidaation ollessa ensisijainen kriisinratkaisustrategia kriisinratkaisuviranomaisen on ”arvioitava, onko perusteltua rajoittaa” MREL-vähimmäisvaatimus tappioiden kattamiseksi tarvittavaan määrään.

Kun kriisinratkaisuviranomainen arvioi, ettei ole perusteltua rajoittaa kyseisten yhteisöjen MREL-vähimmäisvaatimusta tappioiden kattamiseksi tarvittavaan määrään, onko oikein, että 45 c artiklan 2 kohdassa ei edellytetä kriisinratkaisusuunnitelman strategian muuttamista likvidaatiosta kriisinratkaisuun vaan annetaan kriisinratkaisuviranomaiselle mahdollisuus asettaa tappioiden kattamiseksi tarvittavaa määrää suurempi MREL-vähimmäisvaatimus?

Vastaus

Direktiivin 45 c artiklan 2 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään, miten MREL-vähimmäisvaatimus määritetään niiden yhteisöjen osalta, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö likvidoidaan siinä tapauksessa, että se kaatuu.

Kriisinratkaisuviranomaisen on kyseisen säännöksen mukaisesti arvioitava, onko kyseisten yhteisöjen osalta perusteltua rajoittaa MREL-vähimmäisvaatimus 45 c artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuun tappioiden kattamiseksi tarvittavaan määrään. Kriisinratkaisuviranomaisten on tässä arvioinnissa arvioitava erityisesti tällaisen MREL-vähimmäisvaatimuksen mahdollisia vaikutuksia rahoitusvakauteen ja rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskiin. Jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo tämän arvioinnin jälkeen, ettei ole perusteltua rajoittaa kyseisten yhteisöjen MREL-vähimmäisvaatimusta tappioiden kattamiseksi tarvittavaan määrään, se voi määrittää MREL-vähimmäisvaatimuksen suuremmaksi kuin määrä, joka seuraisi 45 c artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdasta ja b alakohdan i alakohdasta tai 45 c artiklan 7 kohdan a alakohdan i alakohdasta tai b alakohdan i alakohdasta. Ks. myös 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ⁽¹⁴⁾ kysymys 37.

38. Kysymys (45 c artikla)

Direktiivin 45 c artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa edellytetään, että kriisinratkaisuviranomaiset arvioivat, onko perusteltua rajoittaa tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesti likvidoitavien yhteisöjen MREL-vähimmäisvaatimus tappioiden kattamiseksi tarvittavaan määrään. Kyseisen säännöksen kolmannessa alakohdassa edellytetään lisäksi, että kriisinratkaisuviranomaiset harkitsevat mahdollisia vaikutuksia rahoitusvakauteen ja rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskiin.

Tulisiko tämä arviointi tehdä käyttämällä jompaakumpaa seuraavista keinoista:

- yleinen lähestymistapa, jossa lasketaan yksi korotus, joka lisätään sen jälkeen kunkin sellaisen yhteisön tappioiden kattamiseksi tarvittavaan määrään, joka aiotaan likvidoida tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä asianomaisen kriisinratkaisuviranomaisen alaisuudessa
- täsmällinen lähestymistapa, jossa päätökset korotuksen asettamisesta ja sen kalibroinnista tehdään tapauskohtaisesti?

Vastaus

Direktiivin 45 c artiklan 2 kohdan toista ja kolmatta alakohtaa, joissa säädetään, miten MREL-vähimmäisvaatimus määritetään yhteisöille, joiden kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään likvidaatiota niiden kaatuessa, olisi sovellettava tapauskohtaisesti. Tämä on pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämistä koskevien säännösten yleinen peruserä.

Tämä ei vaikuta kriisinratkaisuviranomaisten mahdollisuuteen soveltaa tässä asiassa sisäisiä periaatteita, joita sitten sovelletaan yksittäisiin tapauksiin.

39. Kysymys (45 c artikla)

Onko pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä laskettaessa oikeudellisesti mahdollista määrittää tiukat ylärajat kokonaisriskin määrän ja vastuiden kokonaismäärän mahdolliselle alentamiselle kriisinratkaisun jälkeen 45 c artiklan 3 kohdan viidettä alakohtaa sovellettaessa, vai olisiko kokonaisriskin määrä ja vastuiden kokonaismäärä aina laskettava taseen tosiasiallisen vähentämisen perusteella ottaen huomioon tappioiden kattamiseksi tarvittava määrä?

Vastaus

Pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavan määrän olisi 45 c artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti mahdollistettava se, että yhteisön omien varojen kokonaismäärä ja vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus voidaan jälleen täyttää ensisijaisen kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen.

Kun pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä vahvistetaan osana MREL-vähimmäisvaatimuksen kalibrointia, 45 c artiklan 3 kohdan viidennessä alakohdassa edellytetään, että kokonaisriskin määrä ja vastuiden kokonaismäärä mukautetaan kriisinratkaisusuunnitelmassa tarkoitetuista kriisinratkaisutoimista johtuviin mahdollisiin muutoksiin (eli päätökseen laitoksen asettamisesta kriisinratkaisuun, kriisinratkaisuvalineen käyttöön tai yhden tai useamman kriisinratkaisuvaltuuden käyttöön, kuten 2 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määritellään).

Tämä merkitsee sitä, että pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavaan määrään mahdollisesti tehtävät mukautukset olisi tehtävä tapauskohtaisesti ja niiden olisi oltava linjassa suunnitelluista kriisinratkaisutoimista mahdollisesti johtuvien muutosten kanssa. Kriisinratkaisun suunnittelun ja MREL-vähimmäisvaatimuksen kalibroinnin ajankohtana pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavan määrän mukauttamisen on perustuttava arvioihin pääomapohjan vahvistamistarpeista kriisinratkaisun jälkeen (eli arvioihin taseen kokonaismäärän mahdollisesta kasvusta tai

⁽¹⁴⁾ Komission tiedonanto tarkistetun pankkialan kriisinratkaisukehyksen tiettyjen säännösten tulkinnasta vastauksena jäsenvaltioiden viranomaisten esittämiin kysymyksiin (EUVL C 321, 29.9.2020, s. 1).

pienemisestä ja muista tekijöistä, jotka aiheuttavat muutoksia yhteisön omien varojen vaatimuksiin ja vähimmäisomavaraisuusastetta koskeviin vaatimuksiin kriisintarkaisun jälkeen). Näin ollen 45 c artiklan 3 kohdan soveltaminen tavalla, joka on yhdenmukainen MREL-vähimmäisvaatimuksen lainsäädännöllisen tarkoituksen ja rakenteen kanssa, tarkoittaisi, että laskettaessa pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavaa määrää kriisintarkaisun aikana odotettavissa olevat tappiot, jotka johtavat taseen pienemiseen, kuten viidennen alakohdan a alakohdassa mainitaan, vastaavat ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohdan ja b alakohdan i alakohdan mukaisesti laskettua tappioiden kattamiseksi tarvittavaa määrää.

40. Kysymys (45 c artikla)

Ulkoisen MREL-vähimmäisvaatimuksen ja sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen kalibrointi on 45 c artiklan 3 ja 7 kohdan mukaan samanlainen. Onko kriisintarkaisuviranomaisen toimivaltaan kuuluvien yhteisöjen osalta oikeudellisesti mahdollista, että kyseinen kriisintarkaisuviranomainen sisällyttää niihin vain erityistapauksissa kyseisten säännösten kuudennessa alakohdassa mainitun markkinaluottamuspuskurin (esimerkiksi turvautumalla kriteereihin, jotka liittyvät tytäryhtiön riippuvuuteen tukkurahoituksesta)?

Vastaus

Kun kalibroidaan sekä ulkoista että sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta, 45 c artiklan 3 ja 7 kohdassa säädetään, että kriisintarkaisuviranomaisella on valtuudet korottaa pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavaa määrää, kun se lasketaan kokonaisriskin määrän perusteella, määrällä, joka riittää säilyttämään markkinoiden luottamuksen. Näiden säännösten nojalla tämä on harkintavaltaa, jota kriisintarkaisuviranomaisen olisi sovellettava tapauskohtaisesti. Tämä ei vaikuta kriisintarkaisuviranomaisten mahdollisuuteen soveltaa tässä asiassa sisäisiä periaatteita, joita sitten sovelletaan yksittäisiin tapauksiin.

41. Kysymys (45 c artikla)

Voisitko selvittää, miten kriisintarkaisuviranomaisen olisi otettava huomioon 45 c artiklan 6 kohdassa mainitut kriteerit arvioidessaan, sovelletaanko kyseisen artiklan 5 kohdan vaatimuksia kriisintarkaisun kohteena olevaan yhteisöön, joka ei ole G-SII-laitos, osa G-SII-laitosta tai suurimman kokoluokan pankki?

Vastaus

Päätettäessä, sovelletaanko 45 c artiklan 5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia kriisintarkaisun kohteena olevaan yhteisöön, joka ei ole G-SII-laitos, osa G-SII-laitosta tai osa kriisintarkaisun kohteena olevaa konsernia, jonka kokonaisvarat ovat yli 100 miljardia euroa (suurimman kokoluokan pankki), keskeinen tekijä kriisintarkaisuviranomaisen päätöksessä on arvio, jonka mukaan kyseinen kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö aiheuttaa kohtuullisen todennäköisesti järjestelmäriskin kaatuessaan.

Tämän arvion lisäksi kriisintarkaisuviranomaisen on otettava huomioon myös seuraavat perusteet:

- talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista
- missä määrin hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille on rajoittunut
- missä määrin kyseinen kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö on riippuvainen ydinpääomasta (CET1) täyttääkseen MREL-vähimmäisvaatimuksensa.

Kun otetaan huomioon, että kriisintarkaisuviranomaisen tekemä päätös merkitsee sitä, että kyseiseen kriisintarkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan tiukempia vaatimuksia MREL-vähimmäisvaatimuksen kalibroinnin osalta (45 c artiklan 5 kohta ja etuoikeusasema [45 b artiklan 4, 7 ja 8 kohta]), nämä kriteerit auttavat varmistamaan, että tällainen päätös on oikeassa suhteessa tavoiteltuihin päämääriin ja että siinä otetaan huomioon asianomaisen yhteisön ominaispiirteet. Sen vuoksi voitaisiin katsoa, että jos edellä mainitut kriteerit täyttyvät kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön osalta (eli talletusten yleisyys rahoituksessa, rajoitettu pääsy velkamarkkinoille ja riippuvuus ydinpääomasta (CET1) MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi), kriisintarkaisuviranomaisen ei pitäisi soveltaa 45 c artiklan 5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia tällaiseen yhteisöön, jos tämä johtaisi suhteettomaan MREL-vaatimukseen. Tämän päätelmän ei pitäisi olla automaattinen, ja sen tulisi riippua kyseisen tapauksen erityistilanteesta.

Edellä mainitut kolme kriteeriä ovat myös 45 m artiklan 7 kohdassa, jossa niitä käytetään määrittäessä yleisesti siirtymäkausien oikeasuhteista pituutta. Direktiivin 45 m artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa viitataan 45 m artiklan 7 kohdan kriteereihin, ja ne koskevat myös 1. tammikuuta 2024 jälkeen päättyvien siirtymäkausien asettamista. Tässä nimenomaisessa päätöksessä, jolla siirtymäkautta pidennetään päättymään 1. tammikuuta 2024 jälkeen, kriisintarkaisuviranomaisten on kuitenkin otettava huomioon myös seuraavat seikat:

- yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen
- todennäköisyys, että yhteisö pystyy kohtuullisessa ajassa varmistamaan MREL-vähimmäisvaatimuksen ja sen etuoikeusasemaa koskevan komponentin noudattamisen

— se, pystyykö yhteisö korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä hyväksyttävyyss- tai maturiteettikriteerejä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.

Sen vuoksi 45 m artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukainen 1. tammikuuta 2024 jälkeen päättyvien siirtymäkausien asettaminen ei sinänsä estä kriisinratkaisuviranomaista päättämästä soveltaa 45 c artiklan 5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön. Samoin kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä, johon on sovellettu 45 c artiklan 5 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, voi olla 45 m artiklan 7 kohdan mukaisesti määritetty siirtymäkausi, joka päättyy 1. tammikuuta 2024 jälkeen.

42. Kysymys (45 c artikla)

Olisiko kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten kuultava toisiaan 45 c artiklan 10 kohdan soveltamiseksi, vai olisiko kriisinratkaisuviranomaisten vaadittava asianomaiselta laitokselta tarvittavat tiedot?

Vastaus

Direktiivin 45 c artiklan 1 kohdassa selvennetään, että kriisinratkaisuviranomaisen on toimivaltaista viranomaista kuultuaan määritettävä MREL-vähimmäisvaatimus, jonka kalibrointi esitetään yksityiskohtaisesti 45 c artiklan seuraavissa kohdissa. Jotta MREL-vähimmäisvaatimusta voidaan kalibroida, kriisinratkaisuviranomaisilla on lisäksi mahdollisuus vaatia toimivaltaisilta viranomaisilta tarvittavat tiedot pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin mukaisten tehtävien hoitamiseksi 3 artiklan 4 kohdan ja 90 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

c) **MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittäminen G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille**

43. Kysymys (45 d artikla)

Mitä tarkoitetaan 45 d artiklan 1 kohdan ilmauksella ”osa G-SII-laitosta”?

Vastaus

G-SII-laitokset määritellään pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 83 c alakohdassa ristiviittauksella vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohtaan. Viimeksi mainitussa säännöksessä G-SII-laitoksilla tarkoitetaan niitä laitoksia, jotka on yksilöity vakavaraisuusdirektiivin 131 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Vakavaraisuusdirektiivin 131 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot nimeävät viranomaiset, jotka vastaavat G-SII-laitosten konsolidoidusta määrittämisestä lainkäyttöalueellaan. Direktiivin 131 artiklan 2 kohdassa säädetään tähän käytettävästä menetelmästä.

Vakavaraisuusdirektiivin 131 artiklan 1 kohdassa säädetään, että G-SII-laitoksen on oltava jokin seuraavista:

- ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai
- laitos, joka ei ole EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön eikä EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys.

Edellä b kohdassa mainittu mahdollisuus koskee teoreettista tapausta, jossa G-SII on itsenäinen pankki. Näin ollen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, joka on ”osa G-SII-laitosta”, on yhteisö, joka ei ole itse G-SII-laitos vakavaraisuusdirektiivin 131 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vaan osa G-SII-laitosten varovaisuusperiaatteen mukaista konsolidointia kyseisen säännöksen a alakohdan mukaisesti. Käytännössä tällä on merkitystä silloin, kun vakavaraisuusdirektiivin 131 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun yhteisön lisäksi myös toinen G-SII-konserniin kuuluva yhteisö on yksilöity kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi, toisin sanoen kun sovelletaan usean kriisinratkaisuviranomaisen mallia koskevaa kriisinratkaisustrategiaa. Tässä tapauksessa kumpaankin kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön olisi sovellettava pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklaa.

44. Kysymys (45 d ja 45 h artikla)

Mikä on ”samaa G-SII-laitokseen kuuluva G-SII-yhteisö”, joka mainitaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan 4 kohdassa ja 45 h artiklan 2 kohdassa?

Vastaus

G-SII-laitokset määritellään pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 83 c alakohdassa ja vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa ristiviittauksella vakavaraisuusdirektiivin 131 artiklan 1 ja 2 kohtaan.

G-SII-yhteisöllä tarkoitetaan vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 136 alakohdan mukaisesti ”yhteisöä, joka on oikeushenkilö ja G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta tai EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta”.

Näillä määritelmillä on merkitystä sovellettaessa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan 4 kohtaa ja 45 h artiklan 2 kohtaa. Käytännössä näillä säännöksillä katetaan tilanne, jossa G-SII-laitoksen johtamaan konserniin kuuluu useampi kuin yksi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö (yleensä itse G-SII-laitos ja yksi tai useampi muu yhteisö), eli jossa sovelletaan usean kriisinratkaisuviranomaisen mallia koskevaa kriisinratkaisustrategiaa.

45. Kysymys (45 d artikla)

Mitä tarkoitetaan 45 d artiklan 4 kohdan b alakohdan käsitteellä ”unionissa toimiva emoyhteisö”? Viitataan sille unionissa emoyrityksenä toimivaan yritykseen vai unionissa emoyrityksenä toimivaan laitokseen?

Vastaus

Direktiivin 45 d artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ”unionissa toimiva emoyhteisö” on 2 artiklan 1 kohdan 85 alakohdassa määritelty unionissa emoyrityksenä toimiva yritys.

d) *Sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltaminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä*

46. Kysymys (45 f artikla)

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti velan on täytettävä vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdassa asetetut ensisijaisuusjärjestystä koskevat vaatimukset, jotta sen voidaan hyväksyä noudattavan sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta.

Samalla pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdassa todetaan, että sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaiset hyväksyttävät velat ”tulevat tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä i alakohdassa tarkoitettua edellytystä ja joita ei voida hyväksyä omien varojen vaatimukseen”.

Kriteeri, joka esitetään i alakohdassa, ei kuitenkaan koske maksukyvyttömyyden ensisijaisuusjärjestystä. Siinä todetaan, että velat ”on laskettu liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja jotka ovat sen ostamia joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, jotka ostivat velat tämän artiklan soveltamisalaan kuululta yhteisöltä, tai jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvalla nykyiselle osakkeenomistajalle ja jotka ovat tämän ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttö 59–62 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä”. Näin ollen 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetuilla veloilla voi olla käytännössä mikä tahansa ensisijaisuusjärjestys.

Onko totta, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu ensisijaisuusjärjestys riippuu niiden instrumenttien paremmuusjärjestyksestä, jotka eivät täytä saman säännöksen i alakohdan kriteeriä eli sitä, että sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisten instrumenttien vaadittu sijoitus riippuu niiden instrumenttien paremmuusjärjestyksestä, jotka tytäryritys on tosiasiallisesti laskenut liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin ulkopuolelle? Tämä tarkoittaisi sitä, että sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi vaadittava ensisijaisuusjärjestys olisi arvioitava kunkin laitoksen osalta tapauskohtaisesti.

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohdan yhdistetty tulkinta johtaa seuraaviin vaatimuksiin, jotka koskevat hyväksyttävien velkojen maksukyvyttömyyttä koskevaa ensisijaisuusjärjestystä sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen osalta:

- niiden on täytettävä vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdan mukainen yleinen ensisijaisuusjärjestystä koskeva kriteeri eli vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan 2 kohdan mukainen huonompi etuoikeusasema suhteessa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan nojalla soveltamisalan ulkopuolelle rajattuihin velkoihin
- niiden on täytettävä pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan i ja iii alakohdan mukainen ensisijaisuusjärjestystä koskeva lisäkriteeri siten, että ne ovat huonommassa etuoikeusasemassa kuin kaikki velat, joita ei voida hyväksyä sisäiseen MREL-vähimmäisvaatimukseen ja jotka eivät ole omia varoja.

Eriyisen ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen tarkoituksena on varmistaa, että sisäiseen MREL-vähimmäisvaatimukseen liittyvät hyväksyttävät velat eivät ole etuoikeusasetukseltaan samanlaisia kuin muut etuoikeudeltaan huonommat velat, joita ei voida hyväksyä sisäiseen MREL-vähimmäisvaatimukseen 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti. Tämä lieventää NCWO-vaateiden riskejä, jos sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisesti hyväksyttävien velkojen arvo alaskirjataan tai ne muunnetaan 59 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 1 a kohdan mukaisesti riippumatta kriisinratkaisutoimesta (eli elinkelvottomaksi toteamisen ajankohtana), koska ainoastaan kyseiset hyväksyttävät velat voidaan kyseisessä tapauksessa alaskirjata tai muuntaa.

47. Kysymys (45 f artikla)

Ovatko pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ydinpääoman (CET1) ja muiden omien varojen määrät vakavaraisuusasetuksen 36, 56 ja 66 artiklan mukaisesti tehtyjen vähennysten summa?

Vastaus

Sekä ulkoisen että sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamisen yhteydessä viittauksia ”omiin varoihin” olisi tulkittava pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 38 alakohdan mukaisesti, jossa viitataan vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa annettuun määritelmään, jollei pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä täsmennetä lisäehtoja, kuten 45 f artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan lisäehtoja.

Tässä yhteydessä vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa säädetään, että ”omilla varoilla” tarkoitetaan ensisijaisen pääoman ja toissijaisen pääoman summaa. Vakavaraisuusasetuksen vastaavissa säännöksissä ensisijaisen pääoman (25 artikla) ja toissijaisen pääoman laskemisesta (71 artikla) todetaan selvästi, että määrät ilmaistaan vakavaraisuusasetuksen 56 ja 66 artiklassa tarkoitettujen vähennysten jälkeen.

Lisäksi pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 68 a alakohdassa määritellään ”ydinpääoma (CET1)” viittaamalla vakavaraisuusasetuksen 50 artiklaan, kun taas jälkimmäisessä selvennetään, että ydinpääoma (CET1) lasketaan ilman vakavaraisuusasetuksen 36 artiklassa tarkoitettuja vähennyksiä.

48. Kysymys (45 f artikla)

Mitä eroa on 45 f artiklan 3 ja 4 kohdalla?

Vastaus

Ero 45 f artiklan 3 ja 4 kohdan välillä liittyy omistussuhteeseen sen tytäryrityksen, jonka osalta sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus voitaisiin vapauttaa, ja sen väliyrityksenä toimivan tai perimmäisen emoyrityksen välillä.

Artiklan 3 kohdassa viitataan mahdollisuuteen myöntää vapautus sisäisestä MREL-vähimmäisvaatimuksesta, jos tytäryritys ja kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa, ja siinä säädetään tällaisen vapautuksen edellytyksistä.

Artiklan 4 kohdassa viitataan mahdollisuuteen myöntää vapautus sisäisestä MREL-vähimmäisvaatimuksesta, jos tytäryritys ja väliyrityksenä toimiva emoyritys sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa ja perimmäinen emoyritys (kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö) sijaitsee eri jäsenvaltiossa. Näin ollen 3 kohdassa säädetään suorasta omistusrakenteesta, kun taas 4 kohdassa säädetään useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa olevasta niin sanotusta daisy chain -ketjusta.

49. Kysymys (45 f artikla)

Kriisinratkaisuviranomainen voi 45 f artiklan mukaisesti luopua sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta kahdessa tapauksessa:

- sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon (3 kohta)
- tytäryritys ja sen emoyritys ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, vaikka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei olisi sijoittautunut samaan jäsenvaltioon, edellyttäen, että emoyritys noudattaa muun muassa alakonsolidointiryhmän sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta (4 kohta).

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä säädetään kuitenkin nimenomaisesti 45 f artiklan 5 kohdassa säädettyjen takausten myöntämisestä vain tässä ensimmäisessä tilanteessa eli silloin, kun kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja tytäryritys sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa.

Ei ole selvää, miksi rajat ylittävän kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta on mahdollista myöntää vapautuksia (joita voidaan pitää ”riskialttiimpana” lähestymistapana) mutta ei ole mahdollista sallia sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamista vakuuden avulla (joka on ”vähemmän riskialtis” lähestymistapa).

Voiko tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen sallia, että 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus täytetään kokonaan tai osittain sen emoyrityksen 45 f artiklan 5 kohdan edellytysten mukaisesti antamalla takauksella, vaikka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei ole sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin tytäryritys?

Vastaus

Direktiivin 45 f artiklan 3 kohdassa viitataan vapautuksiin sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen osalta tilanteessa, jossa tytäryritys ja kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat suorassa omistussuhteessa samassa jäsenvaltiossa, kun taas 45 f artiklan 4 kohdassa viitataan vapautuksiin sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen osalta tilanteessa, jossa tytäryritys ja sen väliyrityksenä toimiva emoyritys ovat samassa jäsenvaltiossa mutta kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on tai ei ole samassa jäsenvaltiossa.

Mitä tulee tytäryrityksen mahdollisuuteen täyttää osittain tai kokonaan sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus vakuudellisilla takauksilla (45 f artiklan 5 kohta), säännös koskee nimenomaisesti tilannetta, jossa tytäryritys ja kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat suorassa omistussuhteessa samassa jäsenvaltiossa, mutta siinä ei säädetä vastaavasta säännöksestä sellaista tilannetta varten, jossa tytäryritys ja sen väliyrityksenä toimiva emoyritys ovat samassa jäsenvaltiossa.

Jälkimmäisessä tapauksessa olisi kuitenkin oltava mahdollista käyttää myös vakuudellisia takauksia sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi. Jos vapautusta voidaan käyttää tytäryrityksen ja sen samassa jäsenvaltiossa olevan väliyrityksenä toimivan emoyrityksen välillä, myös vakuudellisen takauksen olisi oltava käytettävissä samankaltaisissa olosuhteissa, varsinkin kun sillä tarjottaisiin tytäryritykselle parempi suoja asiaankuuluvien varojen vastaanottamisessa kuin täydellä vapautuksella MREL-vähimmäisvaatimuksesta.

50. Kysymys (45 f artikla)

Kun arvioidaan vapautuksien myöntämisen kriteereitä pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 45 f artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sisäisestä MREL-vähimmäisvaatimuksesta tai 45 f artiklan 5 kohdan mukaisten vakuudellisten takausten käytöstä, mikä on MREL-vähimmäisvaatimuksen tavoite, jonka noudattamista on arvioitava MREL-vähimmäisvaatimuksen vuoteen 2024 saakka jatkuvassa laadintavaiheessa? Olisiko noudattamista arvioitava suhteessa vuoden 2024 lopulliseen MREL-vähimmäisvaatimukseen vai vuoden 2022 välitavoitteeseen?

Voiko kriisinratkaisuviranomainen sallia mahdollisen siirtymäkauden aikana sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämisen takauksin, jos kaikki muut edellytykset (lukuun ottamatta ulkoisen MREL-vähimmäisvaatimuksen noudattamista) täyttyvät?

Vastaus

Arvioitaessa, noudattaako kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys 45 e artiklassa ja 45 artiklan 1 kohdassa säädettyä MREL-vähimmäisvaatimusta, kuten 45 f artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 45 f artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetään, olisi otettava huomioon 45 m artiklassa säädetty siirtymäkaudet.

Sen vuoksi 45 f artiklan 3 kohdan b alakohdan ja 4 kohdan b alakohdan noudattamista olisi ennen vuotta 2024 arvioitava suhteessa 45 m artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti määritettyyn sitovaan välitavoitteeseen.

Tämä tarkoittaa sitä, että sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta koskeva vapautus voitaisiin myöntää tytäryritykselle, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai sen emoyritys noudattaa väli vaatimusta konsolidoinnin perusteella ja kaikki muut 45 f artiklan 3 tai 4 kohdassa täsmennetyt edellytykset täyttyvät vapautuspäätöksen teko hetkellä.

Sama koskee 45 f artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetyn edellytyksen noudattamista arvioitaessa mahdollisuutta sallia, että 45 f artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisilla vakuudellisilla takauksilla täytetään sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus osittain tai kokonaan.

51. Kysymys (45 f artikla)

Direktiivin 45 f artiklan 3 ja 4 kohdassa luetellaan useita edellytyksiä, jotka mahdollistaisivat sen, että 45 f artiklaa ei sovelleta. Direktiivin tekstistä ei kuitenkaan käy selvästi ilmi, onko näiden edellytysten täytyttävä kumulatiivisesti vai erikseen.

Ovatko 45 f artiklan 3 ja 4 kohdassa luetellut edellytykset kumulatiivisia, vai riittääkö vain joidenkin niistä täytyminen myöntämään vapautus 45 f artiklan soveltamisesta tytäryritykseen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö?

Vastaus

Direktiivin 45 f artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa täsmennettyjen edellytysten on täytyttävä kumulatiivisesti, jotta voidaan varmistaa riittävä varovaisuuden ja suojoitoimien taso myönnettäessä vapautus sisäisestä MREL-vähimmäisvaatimuksesta tai sallittaessa vakuudellisten takausten käyttö.

52. Kysymys (45 f artikla)

Voisitko selittää 45 f artiklan 5 kohdassa asetettujen vakuudellisten takausten käyttämiseen sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi liittyvien edellytysten perustelut?

Vastaus

Direktiivin 45 f artiklan 5 kohdassa annetaan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomaiselle valtuudet sallia, että sen sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus täytetään osittain tai kokonaan asianomaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, kun kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja tytäryritys ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin ja kun kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö noudattaa ulkoista MREL-vähimmäisvaatimusta (ks. myös vastaus kysymykseen 49, jos tytäryritys ja sen väliyrityksenä toimiva emoyritys sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa).

Direktiivin 45 f artiklan 5 kohdassa vahvistetaan joukko edellytyksiä, jotka takausten on täytettävä sen varmistamiseksi, että takauksilla voidaan tehokkaasti kattaa tytäryrityksen tappiot ja vahvistaa sen pääomapohjaa niiden käynnistyessä, riippumatta siitä, onko kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö itse kriisinratkaisun kohteena kyseisenä ajankohtana. Näissä edellytyksissä määrätään seuraavaa:

- Takaus annetaan sitä MREL-vähimmäisvaatimusta vastaavalle määrälle, jonka se korvaa (a alakohta).
- Takauksen vakuutena on vähintään 50 prosenttia takauksen määrästä (c alakohta).
- Takaukseen sovelletaan sekä harkinnanvaraista (eli sen toteamista, että tytäryritys ei ole enää elinkelvoinen – elinkelvottomaksi toteamisen ajankohta) että automaattista laukaisevaa tekijää (eli kykenemättömyyttä maksaa velkoja tai muita vastuuta niiden erääntyessä) sen mukaan, kumpi on aiempi (b alakohta).
- Ainoastaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/47/EY⁽¹⁵⁾ määritelty rahoitusvakuus eli omistusoikeuden siirtävät rahoitusvakuusjärjestelyt tai panttioikeuteen perustuvat rahoitusvakuusjärjestelyt hyväksytään. Näin varmistetaan vakuudenhaltijalle parempi suoja, sillä kyseisen direktiivin mukaisesti tällainen vakuus on täytäntöönpanokelpoinen, vaikka kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö olisi maksukyvytön tai asetettu kriisinratkaisuun (c alakohta).
- Vakuus on korkealaatuinen (kiinnittämätön, aliarvostuksen alainen) (d ja e alakohta).
- Vakuuden efektiivinen maturiteetti täyttää samat maturiteettiedellytykset kuin hyväksyttävät velat (f alakohta).
- Vakuuden siirrolle ei saisi olla esteitä, ei myöskään tapauksissa, joissa kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistetaan kriisinratkaisutoimia (g alakohta).

53. Kysymys (45 f ja 45 g artikla)

Onko oikeutettua katsoa, että 45 f artiklan 3 kohdan c alakohdassa ja 4 kohdan c alakohdassa sekä 45 g artiklan f alakohdassa käytettyä käsitettä ”nopeasti” tai ”nopea” sovelletaan paitsi omien varojen siirtoon myös kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritykselle suorittamiin velkojen takaisinmaksuihin?

Vastaus

Direktiivin 45 f artiklan 3 kohdan c alakohdassa ja 4 kohdan c alakohdassa sekä 45 g artiklan f alakohdassa tarkoitettulla edellytyksellä myöntää vapautus sisäisestä MREL-vähimmäisvaatimuksesta varmistetaan, ettei ole olemassa nykyisiä tai ennakoitavissa olevia (käytännöllisiä tai oikeudellisia) esteitä omien varojen nopealle siirrolle tytäryritykselle eikä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai väliyrityksenä toimivan emoyrityksen suorittamalle sen velkojen nopealle takaisinmaksulle.

e) MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittämistä koskeva menettely**54. Kysymys (45 h artikla)**

Direktiivin 45 h artiklan 1 kohdassa todetaan, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen, konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen – jos eri kuin ensin mainittu – ja kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin 45 f artiklassa tarkoitetun vaatimuksen soveltamisalaan yksittäisinä laitoksina kuuluvista tytäryrityksistä vastaavien kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen aikaansaamiseksi. Olisiko rajat ylittävien konsernien osalta asianmukaista sisällyttää kansalliseen lainsäädäntöön säännös, jonka mukaisesti kansallinen kriisinratkaisuviranomainen voi tehdä yhteistyötä kaikkien asiaankuuluvien viranomaisten kanssa?

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EUVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

Vastaus

Direktiivin 88 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetään jo, että kriisinratkaisukollegion jäsenten on tehtävä tiivistä yhteistyötä. Tämä velvoite koskee kaikkia 88 artiklan 1 kohdassa lueteltuja tehtäviä, joihin kuuluu MREL-vähimmäisvaatimuksen määrittäminen (kyseisen säännöksen i alakohta).

Näin ollen säännös, jolla annettaisiin kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisuus tehdä yhteistyötä muiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa, ei olisi pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin nykyisten sääntöjen vastainen.

55. **Kysymys (45 h artikla)**

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 h artiklan 2 kohdassa viitataan vakavaraisuusasetuksen 12 artiklaan. Kyseinen 12 artikla on kuitenkin poistettu vakavaraisuusasetukseen asetuksella (EU) 2019/876 tehdyillä muutoksilla.

Voitteko vahvistaa, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 h artiklan 2 kohdassa olisi sen sijaan viitattava vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklaan?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 h artiklan 2 kohdassa olevaa viittausta vakavaraisuusasetuksen 12 artiklaan olisi pidettävä viittauksena vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklaan.

56. **Kysymys (45 h artikla)**

Kriisinratkaisuviranomaisten päätöksiin sovelletaan 45 h artiklan 4 ja 5 kohtaa erimielisyyksissä, jotka liittyvät kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoituun MREL-vaatimukseen (ulkoinen MREL-vaatimus) ja kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin yhteisöjä koskevaan yksittäiseen MREL-vaatimukseen (sisäinen MREL-vaatimus).

Sovelletaanko 45 h artiklan 6 kohtaa, jos yhtäaikaaisesti ei ole tehty yhteistä päätöstä yhdestäkään edellä mainitusta vaatimuksesta?

Vastaus

Direktiivin 45 h artiklan 6 kohdassa käsitellään tilannetta, jossa kriisinratkaisuviranomaisten välillä on erimielisyyttä sekä kriisinratkaisun kohteena olevaa konsernia koskevan konsolidoidun vaatimuksen tasosta että sellaisten tytäryritysten vaatimuksista, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä. Tässä tapauksessa tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaiset tekevät päätöksen tytäryrityksiä koskevan MREL-vaatimuksen yksittäisestä tasosta 5 kohdan mukaisesti (eli ottavat asianmukaisesti huomioon kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen näkemykset). Lisäksi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomainen tekee päätöksen konsernin konsolidoidusta vaatimuksesta 4 kohdassa säädettyjen vaiheiden mukaisesti.

f) **Siirtymäjärjestelyt ja kriisinratkaisun jälkeiset järjestelyt**

57. **Kysymys (45 m artikla)**

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat 45 m artiklan 8 kohdan mukaisesti myöhemmin tarkistaa siirtymäkauden pituutta tai suunniteltua MREL-vaatimusta. Koskeeko tämä säännös ainoastaan 45 m artiklan 6 kohdan mukaista suunniteltua MREL-vaatimusta, vai voidaanko 45 m artiklan 1 kohdan mukaisesti määritettyä alun perin päätettyä siirtymäkautta tarkistaa myöhemmin?

Vastaus

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat tarkistaa 45 m artiklan 1 kohdan mukaista alun perin päätettyä siirtymäkautta eivätkä ainoastaan 45 m artiklan 6 kohdan mukaisesti ilmoitettua suunniteltua MREL-vähimmäisvaatimusta.

Direktiivin 45 m artiklan 8 kohdan alussa oleva viittaus ”jollei 1 kohdan soveltamisesta muuta johdu” tehtiin sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisuviranomainen noudattaa siinä säädettyjä sääntöjä ja kriteereitä siirtymäkautta tarkistaessaan.

58. **Kysymys (45 m artikla)**

Voidaanko 45 m artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti määritettyä välitavoitetasoa jatkaa, jos kriisinratkaisuviranomaiset asettavat kyseisen säännöksen kolmannen alakohdan nojalla siirtymäkauden, joka päättyy 1. tammikuuta 2024 jälkeen?

Vastaus

Yhteisöjen on saavutettava 45 m artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty välitavoitetaso 1. tammikuuta 2022 mennessä, eikä kriisinratkaisuviranomainen voi pidentää sitä. Direktiivin 45 m artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta asettaa siirtymäkausi, joka päättyy 1. tammikuuta 2024 jälkeen, sovelletaan ainoastaan lopulliseen MREL-vähimmäisvaatimukseen.

On kuitenkin huomattava, että välitavoitteella on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämistä. Näin ollen lopullisen MREL-vähimmäisvaatimuksen siirtymäajan jatkaminen 1. tammikuuta 2024 jälkeen vaikuttaa kriisinratkaisuviranomaisten asettamaan välitavoitteeseen, koska se johtaa alhaisempaan välitavoitteeseen kuin se, joka olisi asetettu, jos siirtymäkausi päättyisi 1. tammikuuta 2024.

59. Kysymys (45 m artikla)

Direktiivin 45 m artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti "Välitavoitetasoilla on pääsääntöisesti varmistettava omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä".

Voitteko vahvistaa, että kyseisessä säännöksessä ilmaisulla "vaatimus" ei tarkoiteta ainoastaan yleistä määrällistä vaatimusta vaan myös etuoikeusasemaa?

Vastaus

Kriisinratkaisuviranomaisen määrittämät välitavoitetasot viittaavat 45 m artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti 45 e tai 45 f artiklan vaatimuksiin (ulkoinen tai sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus) ja vaatimuksiin, jotka johtuvat tapauksen mukaan 45 b artiklan 4, 5 tai 7 kohdan (etuoikeusasema) soveltamisesta.

Sääntöä, jolla velvoitetaan kriisinratkaisuviranomaiset varmistamaan lineaarinen eteneminen, sovelletaan kaikkiin kriisinratkaisuviranomaisen asettamiin välitavoitetasoihin. Sen vuoksi MREL-vähimmäisvaatimuksen yleiseen kalibrointiin liittyvällä välitavoitetasolla olisi varmistettava lineaarinen eteneminen kohti kriisinratkaisuviranomaisen asettamaa lopullista ulkoista tai sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta. Etuoikeudeltaan huonompien velkojen osalta myös toissijainen välitavoite olisi määritettävä ottaen huomioon kriisinratkaisuviranomaisen asettama lopullinen etuoikeudeltaan huonompien velkojen tavoite. Lisäksi on otettava huomioon TLAC-vähimmäisvaatimus sekä 45 c artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten vähimmäistaso, jotka on täytettävä 1. tammikuuta 2022 mennessä, koska välitavoitetasoa ei voida asettaa kyseisiä vähimmäisvaatimuksia alemmalle tasolle (välitavoitetaso voitaisiin lineaarisen etenemisen säännön perusteella asettaa kyseisiä vähimmäisvaatimuksia korkeammalle tasolle).

H. KYSYMYKSET VELKAKIRJOJEN ARVON ALASKIRJAUKSEN TUNNUSTAMISESTA SOPIMUKSISSA**60. Kysymys (55 artikla)**

Direktiivin 55 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että niiden velkojen osalta, joita ei ole suljettu alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle ja joita säännellään kolmannen maan lailla, asiaankuuluvassa sopimuksessa on oltava sopimusehto, jolla vastapuoli tunnustaa, että kyseiseen velkaan voidaan soveltaa EU:n kriisinratkaisuviranomaisten alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia, sekä hyväksyy kyseisten valtuuksien sitovuuden.

Lisäksi 55 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa annetaan kriisinratkaisuviranomaiselle valtuudet myöntää vapautus tästä vaatimuksesta yhteisöille, joiden MREL-vaatimukset vastaavat tappioiden kattamiseksi tarvittavaa määrää, edellyttäen, että asianomaisia velkojia ei oteta huomioon MREL-vaatimuksen täyttämiseksi.

Pitäisikö 55 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaista kriisinratkaisuviranomaisen harkintavaltaa soveltaa tapauskohtaisesti vai yleisesti kaikkiin yhteisöihin, jotka täyttävät asiaankuuluvat kriteerit?

Vastaus

Direktiivin 55 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu arviointi olisi tehtävä tapauskohtaisesti. Tällä säännöksellä annetaan kriisinratkaisuviranomaisille harkintavaltaa soveltaa poikkeusta ("voivat päättää") kyseisessä säännöksessä mainittuun ryhmään kuuluviin yhteisöihin.

Lisäksi vapautus voidaan myöntää vain, jos laitos pystyy täyttämään MREL-vähimmäisvaatimuksensa jäljellä olevilla veloilla. Tämä seikka on tarkistettava ennen poikkeuksen myöntämistä, ja todentaminen vaikuttaa mahdolliselta vain tapauskohtaisesti.

61. Kysymys (55 artikla)

Viitataan 55 artiklan 1 kohdan d alakohdassa mainitulla päivämäärällä direktiivin (EU) 2019/879 vai ensimmäiseen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin?

Vastaus

Direktiivin 55 artiklan 1 kohdan d alakohdassa viitataan ensimmäiseen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin, johon 55 artikla jo sisältyi, sillä siinä viitataan tämän artiklan sisältävän pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin jakson saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä eikä itse artiklan saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Direktiivillä (EU) 2019/879 käyttöön otetulla uudella 55 artiklalla korvattiin aiempi 55 artikla tämän säännöksen uudella versiolla, mutta sillä ei korvattu koko sitä jaksoa, johon 55 artikla kuuluu.

62. Kysymys (55 artikla)

Miten 55 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan käsite ”luokka” olisi ymmärrettävä? Viitataanko sillä velkojen maksukyvyttömyyteen liittyvään ensisijaisuusjärjestykseen vai kyseessä olevan rahoitusvälineen tyyppiin?

Onko lisäksi 45 b artiklan 5 kohdassa olevia viittauksia ”luokkaan” tulkittava siten, että niillä on sama merkitys kuin 55 artiklan 2 kohdassa?

Vastaus

Direktiivin 55 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa käytetty sana ”luokka” viittaa velkojen ensisijaisuusjärjestykseen maksukyvyttömyyden yhteydessä. Tämä tulkinta vastaa sanan merkitystä ja käyttöä muissa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin säännöksissä (esimerkiksi 34 artiklan 1 kohdan f alakohta, jossa viitataan NCWO-periaatteeseen). Tästä syystä 45 b artiklan 5 kohdassa oleva viittaus ”luokkaan” olisi siis tulkittava sen mukaisesti.

63. Kysymys (55 artikla)

Direktiivin 55 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa säädetään, että jos kriisinratkaisuviranomainen purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä tai milloin tahansa toteaa, että velkojen luokassa niiden velkojen määrä, jotka hyötyvät mahdottomuutta koskevasta poikkeuksesta, ja niiden velkojen määrä, jotka on rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle tai todennäköisesti rajataan velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle 44 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on enemmän kuin 10 prosenttia kyseisestä luokasta, sen on välittömästi arvioitava tämän seikan vaikutusta kyseisen yhteisön purkamismahdollisuuksiin. Kyseisessä säännöksessä ei kuitenkaan viitata velkoihin, joiden osalta laitos ei sisällytä sopimuslauseketta (eli rikkoo 55 artiklan 1 kohdan mukaista velvoitetta) arvioidessaan, ylittykö 10 prosentin kynnyсарvo.

Olisiko asianmukaista saattaa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä siten, että ei sisällytettäisi velkoja, joiden osalta laitos ei ole sisällyttänyt sopimuslauseketta 10 prosentin kynnyсарvoa laskettaessa?

Vastaus

Direktiivin 55 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa käytetty sanamuoto rajoittuu velkoihin, joiden osalta kriisinratkaisuviranomainen sallii olla sisällyttämättä sopimusehtoa sen vuoksi, että se ei ole käytännössä mahdollista, sekä velkoihin, jotka on rajattu tai todennäköisesti rajataan velkakirjojen arvon alaskirjauksen ulkopuolelle 44 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Tähän alakohtaan perustuva erityinen velvoite arvioida purkamismahdollisuuksiin kohdistuvia vaikutuksia voidaan näin ollen saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä ainoastaan näiden velkojen osalta.

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivillä ei kuitenkaan estetä jäsenvaltioita saattamasta säännöstä kattavasti osaksi kansallista lainsäädäntöään ja sisällyttämistä myös velkoja, joiden osalta pankki ei sisällytä lauseketta. Tämä lähestymistapa olisi kriisinratkaisun ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin tavoitteiden mukainen, koska se lisäisi laitoksen purkamismahdollisuuksien valvontaa.

Tämän säännöksen mukainen velvoite ei myöskään vaikuta kriisinratkaisuviranomaisen yleiseen velvollisuuteen varmistaa laitoksen purkamismahdollisuudet 17 artiklan mukaisesti. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi yleisen purkamismahdollisuuksien arvioinnin yhteydessä otettava huomioon myös sellaisten velkojen vaikutus, joihin ei sisälly sopimuslauseketta, koska laitos tai yhteisö ei ole noudattanut 55 artiklan 1 kohdan mukaista velvoitetta.

64. Kysymys (55 artikla)

Millä edellytyksillä kriisinratkaisuviranomainen voi todeta olevansa eri mieltä yrityksen arviosta, jonka mukaan ehtoa on mahdoton sisällyttää? Ongelmia voi ilmetä, kun sopimus on tehty, minkä jälkeen kriisinratkaisuviranomainen päättää, että sopimukseen olisi lisättävä 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimuslauseke.

Jos yhteisö lisäksi tulee siihen tulokseen, että sopimuslausekkeen lisääminen on mahdotonta, ja ilmoittaa kriisinratkaisuviranomaiselle tästä arvioinnista 55 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, milloin yhteisö voi tehdä kyseisen sopimuksen?

Vastaus

Mahdottomuuden arviointiperusteet täsmennetään delegoidussa asetuksessa, jossa vahvistetaan 55 artiklan 6 kohdassa säädetyn valtuutuksen mukaisesti tekniset sääntelystandardit, joita EPV parhaillaan laatii.

Mitä tulee ajankohtaan, jona sopimus voidaan tehdä, laitos ei voi tehdä sopimusta ennen kuin siitä on ilmoitettu kriisintarkkailuviranomaiselle. Se voi kuitenkin liittyä sopimukseen odottamatta kriisintarkkailuviranomaisen mahdottomuuteen liittyvää vastausta, sillä 55 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että velvollisuus sisällyttää lauseke lakkaa siitä hetkestä alkaen, jona laitos ilmoittaa asiasta.

65. Kysymys (55 artikla)

Miten 55 artiklan 2 kohdan ilmaus ”kohtuullisen ajan kuluessa” olisi ymmärrettävä?

Sovelletaanko erityisesti kyseisen säännöksen ensimmäisessä alakohdassa olevaa viittausta ”kohtuulliseen aikaan” yhteisöön (jonka on toimitettava kriisintarkkailuviranomaisen pyytämät tiedot tässä määräajassa) vai kriisintarkkailuviranomaiseen (jonka on pyydettävä tiedot tässä määräajassa)?

Vastaus

”Kohtuullisella määräajalla” tarkoitetaan sitä aikaa, jona kriisintarkkailuviranomainen voi pyytää tarvittavia tietoja (55 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa) ja jona lauseke voidaan lisätä (saman kohdan kolmannessa alakohdassa).

Direktiivin 55 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa annetaan kansalliselle tasolle harkintavalta määrittellä kohtuullinen määräaika, jonka kuluessa kriisintarkkailuviranomaisen on pyydettävä tarvittavat tiedot yhteisöltä. Joka tapauksessa on suositeltavaa, että tällainen määräaika määritellään yhdenmukaisesti 55 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti vahvistettavan määräajan kanssa lausekkeen lisäämistä koskevan pyynnön osalta. Tämä tekijä vahvistetaan delegoidussa asetuksessa, joka perustuu EPV:n 55 artiklan 6 kohdassa säädetyn toimeksiannon mukaisesti parhaillaan kehittämään tekniseen sääntelystandardiin.

66. Kysymys (55 ja 59 artikla)

Direktiivin 55 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa viitataan 73 artiklaan, ”kun hyväksyttäviin velkoihin sovelletaan velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia”. Direktiivin 73 artiklassa säädetään osakkeenomistajia koskevista suojatoimista ”osittaisten siirtojen” ja ”velkakirjojen arvon alaskirjauksen” tapauksessa.

Olisiko tätä tulkittava niin, että 73 artiklan suojatoimia sovelletaan myös hyväksyttävien velkojen alaskirjaukseen ja muuntamiseen ”erillään kriisintarkkailutoimesta” 59 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 1 a kohdan mukaisesti?

Vastaus

Direktiivin 73 artiklaa sovelletaan ainoastaan velkakirjojen arvon alaskirjaukseen, joka on yksi alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien mahdollisista sovelluksista ja jota käytetään ”kriisintarkkailun kohteena olevan laitoksen velkoihin”.

NCWO-periaatteen soveltamista koskevaa 73 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettua periaatetta sovelletaan kuitenkin myös silloin, kun alaskirjaus tai muuntaminen tehdään 59 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta kriisintarkkailusta riippumatta. Erityisesti 59 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, että ”sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainsinstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty erillään kriisintarkkailutoimesta, on tehtävä 74 artiklassa tarkoitettu arvostus ja sovellettava 75 artikla”. Sekä 74 että 75 artiklassa edellytetään NCWO-periaatteen soveltamista.

I. KYSYMYKSET PÄÄOMAINSTRUMENTTIEN JA HYVÄKSYTTÄVIEN VELKOJEN ALASKIRJAUSTA TAI MUUNTAMISTA KOSKEVASTA VAATIMUKSESTA

67. Kysymys (59 artikla)

Mitkä ovat 59 artiklan 1 b kohdassa tarkoitetut ”poikkeukselliset olosuhteet”, jotka mahdollistaisivat poikkeamisen kriisintarkkailusuunnitelmasta?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin johdanto-osan 54 kappaleessa ja 87 artiklan j alakohdassa selvennetään, että kriisinratkaisuviranomaisten olisi kriisinratkaisutoimea toteuttaessaan noudatettava kriisinratkaisusuunnitelmissa esitettyjä toimenpiteitä, paitsi jos ne arvioivat tietyn tapauksen olosuhteiden perusteella, että kriisinratkaisutavoitteet saavutettaisiin tehokkaammin toteuttamalla toimia, jotka eivät sisälly kriisinratkaisusuunnitelmaan. Direktiivin 59 artiklan 1 b kohdassa tarkoitettuja ”poikkeuksellisia olosuhteita” olisi näin ollen tulkittava johdanto-osan 54 kappale ja 87 artiklan j alakohta huomioon ottaen. Tämä on merkityksellistä sekä tapauksissa, joissa on toteutettava ainoastaan tytäryritystä koskevia toimenpiteitä, että tapauksissa, joissa tarvitaan konsernin kriisinratkaisun erityissuunnitelmaa, kuten 91 artiklan 6 kohdan a alakohdassa täsmennetään.

68. Kysymys (59 artikla)

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 59 artiklan tehtyjen muutosten ansiosta sellaisia hyväksyttäviä velkoja, jotka täyttävät pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettut edellytykset, lukuun ottamatta velkojen jäljellä olevaa maturiteettia koskevaa edellytystä, josta säädetään vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa, voidaan myös alaskirjata tai muuntaa elinkelvottomuuden toteamishetkellä.

Sovelletaanko näiden instrumenttien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia vain tilanteissa, joissa kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liikkeeseen laskeva tytäryritys kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuin kyseinen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö? Vai voidaanko näitä valtuuksia soveltaa myös tilanteissa, joissa tytäryritys itse on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö eikä siten kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuin emoyhteisö ja joissa tytäryrityksellä – johon ei sovelleta sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta – on instrumentteja, jotka täyttävät sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat vaatimukset?

Vastaus

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuudet elinkelvottomaksi todettaessa ovat käytettävissä ainoastaan sellaisten yhteisöjen osalta, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä.

Tämä käy selvästi ilmi pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 59 artiklan 1 a kohdasta, jossa edellytetään, että 45 f artiklan 2 kohdan a alakohdan edellytykset täyttyvät, lukuun ottamatta velkojen jäljellä olevaa maturiteettia koskevaa edellytystä. Direktiivin 45 f artiklaa sovelletaan vain yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä.

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 kohdan johdantolauseessa selvennetään, että siihen sisältyviä säännöksiä sovelletaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin. Viimeksi mainitussa säännöksessä vahvistetaan sisäisen MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisala ja selvennetään, että sisäistä MREL-vähimmäisvaatimusta ei sovelleta kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin.

Näin ollen sellaisten tytäryritysten hyväksyttävät velat, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, voidaan alaskirjata tai muuntaa kriisinratkaisun yhteydessä ainoastaan käyttämällä velkakirjojen arvon alaskirjausta eikä elinkelvottomaksi todettaessa.

J. KYSYMYKSET KRIISINRATKAISUN LYKKÄÄMISVALTUUKSIEN TUNNUSTAMISESTA SOPIMUKSISSA**69. Kysymys (71 a artikla)**

Direktiivin 71 a artiklan 2 kohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus vaatia, että unionissa emoyrityksenä toimivat yritykset varmistavat, että niiden kolmansissa maissa toimivat tytäryritykset sisällyttävät tiettyihin rahoitussovimuksiin ehtoja, joiden mukaan se, että kriisinratkaisuviranomainen käyttää kriisinratkaisuvaltuuksia, ei ole peruste kyseisten sopimusten purkamiselle tai muille täytäntöönpanotoimenpiteille. Tätä vaatimusta voidaan soveltaa sellaisiin kolmansissa maissa toimiviin tytäryrityksiin, jotka ovat luottolaitoksia, sijoituspalveluyrityksiä (tai jotka olisivat sijoituspalveluyrityksiä, jos niillä olisi päätoimipaikka asiaankuuluvassa jäsenvaltiossa) tai rahoituslaitoksia.

Voivatko jäsenvaltiot tätä mahdollisuutta käyttäessään soveltaa 71 a artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimusta vain yhteen tai kahteen luetelluista yhteisöryhmistä (esimerkiksi ainoastaan kolmansissa maissa toimiviin tytäryrityksiin, jotka ovat luottolaitoksia)?

Vastaus

Direktiivin 71 a artiklan 2 kohta voidaan saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä edellyttämällä siinä mainitun lausekkeen sisällyttämistä vain joihinkin toisen alakohdan a–c alakohdassa lueteltuihin yhteisöryhmiin edellyttäen, että tämä ei ole ristiriidassa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin muiden säännösten kanssa.

K. PANKKIEN ELVYTYKSEN JA KRIISINRATKAISUDIREKTIIVIN MUIHIN SÄÄNNÖKSIIN LIITTYVÄT KYSYMYKSET**70. Kysymys (33 artikla)**

Pitäisikö 33 artiklan 4 kohdassa olevan viittauksen kohdistua saman artiklan 2 kohtaan pikemminkin kuin 3 kohtaan? Direktiivin 33 artiklan 2 kohtaan sisältyy sääntö, jonka mukaisesti kriisinratkaisutoimia olisi toteutettava 1 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin nähden vain, jos 32 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät; 4 kohdan säännös on poikkeus tähän sääntöön.

Vastaus

Direktiivin 33 artiklan 4 kohdassa olevalla viittauksella ”jollei tämän artiklan 3 kohdan säännöksistä muuta johdu” tarkoitetaan, että 33 artiklan 3 kohdan edellytyksiä on tarvittaessa noudatettava 33 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa.

Tarkemmin sanottuna silloin, kun monialan holdingyhtiön tytäryritykset ovat suoraan tai välillisesti välitason rahoitusholdingyhtiön omistuksessa ja 33 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, kyseisen säännöksen a alakohdassa tarkoitettuna yhteisön olisi katsottava olevan rahoitusalan holdingyhtiö eikä monialan holdingyhtiö. Näin ollen ilmaus ”jollei tämän artiklan 3 kohdan säännöksistä muuta johdu” on tarpeellinen selvennyks, sillä molemmat holdingyhtiöt kuuluvat 1 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan soveltamisalaan.

71. Kysymys (36 artikla)

Olisiko 36 artiklan 11 kohdan a alakohdan ilmaus ”pääomainstrumentit” korvattava ilmauksella ”pääomainstrumentit ja hyväksyttävät velat”?

Vastaus

Direktiivin 36 artiklan 11 kohdan a alakohtaan ei tarvita viittausta hyväksyttäviin velkoihin, sillä kyseisessä säännöksessä viitataan mahdollisuuden alaskirjata saamiset vasta velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisen jälkeen eikä 59 artiklan mukaisten alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisen jälkeen.

Direktiivin 59–62 artiklan mukaisesti alaskirjattujen instrumenttien kirjanpitoarvon korottaminen on joka tapauksessa lopullisen arvostuksen jälkeen kuitenkin mahdollista 46 artiklan 3 kohdan ja 60 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

72. Kysymys (47 artikla)

Direktiivin 47 artiklassa säädetään osakkeenomistajien käsittelystä velkakirjojen arvon alaskirjauksessa tai pääomainstrumenttien alaskirjauksessa tai muuntamisessa. Direktiivillä (EU) 2018/879 59 artiklan mukaiset alaskirjaus- ja muuntamisvaltuudet laajennettiin kuitenkin koskemaan myös tiettyjä hyväksyttäviä velkoja. Miksi tätä muutosta ei ole otettu huomioon 47 artiklassa?

Vastaus

Direktiivin 47 artiklaa sovelletaan ”osakkeenomistajiin ja muiden omistusinstrumenttien omistajiin” sovellettaessa velkakirjojen arvon alaskirjausta tai käytettäessä 59 artiklan mukaisia alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.

Direktiivillä (EU) 2018/879 laajennettiin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisalaa sisällyttämällä niihin tiettyjen hyväksyttävien velkojen haltijat. Koska näitä haltijoita ei kuitenkaan 2 artiklan 1 kohdan 61 ja 62 alakohdan määritelmien perusteella voida pitää ”osakkeenomistajina ja muiden omistusinstrumenttien omistajina”, 47 artiklan soveltamisalaa ei ole tarpeen mukauttaa.

Vastaavasti 47 artiklan säännöksillä ei ole vaikutusta kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien omistajiin (jotka jo kuuluvat ensimmäisen pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 59 artiklan soveltamisalaan), koska ne eivät myöskään ole edellä mainittujen määritelmien perusteella ”osakkeenomistajia ja muiden omistusinstrumenttien omistajia”.

Mitä tulee 47 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa olevaan viittaukseen osakkeenomistajien omistuksen laimentamiseen muuntamalla kyseeseen tulevia pääomainstrumentteja 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien mukaisesti, tämän olisi katsottava sisältävän myös 59 artiklan mukaisen hyväksyttävien velkojen muuntamisen. Kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- ja muuntamisjärjestystä koskevassa 60 artiklan 1 kohdassa viitataan sen a alakohdassa tarpeeseen toteuttaa toinen tai molemmat 47 artiklan 1 kohdassa määritellyistä toimista ydinpääoman (CET1) erien vähentämiseksi ennen kuin se vaikuttaa muuntotyypisiin instrumentteihin.

73. Kysymys (108 artikla)

Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 108 artiklan 2 kohdan c alakohdassa edellytetään, että ”liikkeeseenlaskuun liittyvissä asioita koskevissa sopimusasiakirjoissa ja tarpeen mukaan esitteessä viitataan nimenomaisesti tämän alakohdan mukaiseen huonompaan etuoikeusasemaan”. Olisiko 108 artiklan 2 kohdan c alakohdan kansallisissa täytäntöönpanotoimenpiteissä edellytettävä, että liikkeeseenlaskijat viittaavat asiakirjoissaan kyseisiin kansallisiin täytäntöönpanosäännöksiin vai sen sijaan pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 108 artiklan 2 kohtaan?

Vastaus

Direktiivin 108 artiklan 2 kohdan c alakohdassa edellytetty sopimusperusteinen viittaus velan huonompaan etuoikeusasemaan olisi tehtävä viittaamalla velkainstrumenttien liikkeeseenlaskijan jäsenvaltiossa toteutettuihin kansallisiin toimenpiteisiin, joilla 108 artiklan 2 kohta saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sopimusehdossa oleva lisäviittaus pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 108 artiklan 2 kohtaan ei kuitenkaan ole ristiriidassa sen kanssa.

74. Kysymys (yleistä)

Kattaako käsite ”yhteisö” silloin, kun sitä ei käytetä yhdessä käsitteen ”laitos” (eli ilmauksessa ”laitos tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettu yhteisö”) kanssa, 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen laitokset kyseisen säännöksen b–d alakohdassa mainittujen yhteisöjen lisäksi?

Viitataan 16 a artiklan 1 kohdassa käsitteellä ”yhteisö” lisäksi laitokseen tai rahoitusalan holdingyhtiöön, jonka on noudatettava vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella?

Vastaus

Käsitteen ”yhteisö” konkreettinen merkitys riippuu säännöksistä, joissa sitä käytetään, ja siitä, kuka on kyseisten säännösten tai niissä mainittujen säännösten taustalla olevien velvoitteiden alainen. Siinä olisi otettava huomioon pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 1 artiklan 1 kohdan mukainen soveltamisala. Käsitteellä voidaan tarkoittaa kaikkia 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä tai osaa niistä, mukaan lukien a alakohdassa mainitut laitokset.

Direktiivin 16 a artiklan tapauksessa viittauksen ”yhteisöön” on tarkoitus kattaa kaikki 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen, joiden on noudatettava yhteenlaskettua puskurivaatimusta ja MREL-vähimmäisvaatimusta 45 artiklan mukaisesti, riippumatta siitä, onko se laitos- tai yhteisökohtaisperusteinen tai konsolidointiperusteinen (eli ulkoinen ja sisäinen MREL-vähimmäisvaatimus).

L. YHTEISESTÄ KRIISINRATKAISUMEKANISMISTA ANNETTUUN ASETUKSEEN LIITTYVÄT KYSYMYKSET**75. Kysymys (yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 3 artikla)**

Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 24 a alakohdassa olevassa ”kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön” määritelmässä viitataan ainoastaan yhteiseen kriisinratkaisuneuvostoon, ei kansallisiin kriisinratkaisuviranomaisiin. Tätä määritelmää käytetään useissa yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen artikloissa (esimerkiksi 12 k, 16, 21 ja 27 artikla). Voidaanko yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen säännöksiä, jotka sisältävät ilmauksen ”kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö”, soveltaa 7 artiklan 3 kohdassa mainittuihin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin ja konserneihin, jotka eivät kuulu yhteisen kriisinratkaisuneuvoston välittömään toimivaltaan?

Vastaus

Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 24 a alakohdassa (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 83 a kohtaa vastaava säännös) ei valtuuteta yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa erittelemään yhteisöä kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi. Tämä on pikemminkin seurausta kriisinratkaisusuunnitelmasta, jossa määrätään kyseistä yhteisöä koskevista kriisinratkaisutoimista.

Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset laativat ja hyväksyvät kriisinratkaisusuunnitelmat yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä varten yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 8 artiklan 5–13 kohdan mukaisesti. Kriisinratkaisusuunnitelman velvoitteesta edellyttää kriisinratkaisutoimia, joita voidaan soveltaa kaatumistapauksessa, säädetään yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 8 artiklan 6 kohdassa. Lisäksi yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 8 artiklan 10 kohdan toisessa alakohdassa säädetään vaatimuksesta eritellä kunkin konsernin osalta kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit.

76. Kysymys (yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artikla)

Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos yhteisö on tilanteessa, jossa se täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen mutta ei täytä ulkoisia tai sisäisiä MREL-vaatimuksiaan, kun ne lasketaan kokonaisriskin määrän perusteella, yhteisellä kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet kieltää yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin M-MDA. Koskeeko tämän säännöksen mukainen yhteisen kriisinratkaisuneuvoston toimivalta kaikkia niitä yhteisöjä, joihin sovelletaan yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettua asetusta, vai ainoastaan niitä yhteisöjä, joista yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on suoraan vastuussa yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 2 kohdan, 4 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan mukaisesti?

Miten yhteisen kriisinratkaisuneuvoston olisi lisäksi sovellettava yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklan mukaisia valtuuksia? Olisiko kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tässä tapauksessa pantava myös yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 29 artiklan mukaisesti?

Vastaus

Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklassa säädetyn tehtävänjaon mukaisesti yhteinen kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklassa sille annettuja valtuuksia ainoastaan suoraan toimivaltaansa kuuluviin yhteisöihin (eli yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja konserneihin sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin ja konserneihin, jos kyseisten kohtien soveltamisedellytykset täyttyvät). Muiden 7 artiklan 3 kohdassa mainittujen yhteisöjen osalta asianomaisen kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen olisi käytettävä valtuuksia voiton- ja muiden jakojen rajoittamiseen.

Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklassa ei nimenomaisesti esitetä, kenelle kriisinratkaisuneuvoston päätös kieltää M-MDA:n ylittävät voiton- ja muut jaot olisi osoitettava. Tämä päätös liittyy kuitenkin läheisesti MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamiseen, sillä yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklassa tarkoitettut valtuudet ovat yksi niistä toimenpiteistä, joiden avulla MREL-vähimmäisvaatimuksen rikkomista olisi käsiteltävä yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 j artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Se liittyy myös läheisesti purkamismahdollisuuksien olennaisten esteiden poistamiseen, koska yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa todetaan, että tilanne, jossa laitos täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen ja omia varoja koskevat vaatimuksensa mutta ei yhtä aikaa MREL-vähimmäisvaatimuksen kanssa, voi johtaa purkamismahdollisuuksien olennaiseen esteeseen. Molemmissa tapauksissa yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätökset osoitetaan kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, joiden on pantava ne täytäntöön yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 29 artiklan mukaisesti (ks. yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 artiklan 5 kohta ja 10 artiklan 10–12 kohta).

Näiden säännösten mukaisesti sekä ottaen huomioon yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välisen vuorovaikutuksen taustalla olevat syyt yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklaa olisi tulkittava siten, että siinä säädetty yhteisen kriisinratkaisuneuvoston määräykset olisi osoitettava asianomaisille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, joiden olisi pantava ne täytäntöön yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 29 artiklan mukaisesti.

77. Kysymys (yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artikla)

Jos yhteisö on tilanteessa, jossa se ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta yhdessä MREL-vähimmäisvaatimuksen kanssa, yhteisellä kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet kieltää yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin M-MDA yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklan nojalla mitä tahansa siinä mainittua toimea käyttäen.

Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklassa viitataan kuitenkin vain yhteiseen kriisinratkaisuneuvostoon, ei kansallisiin kriisinratkaisuviranomaisiin. Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklaa ei myöskään mainita yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa. Voivatko kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset toteuttaa yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklan perusteella toimia yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien suhteen?

Vastaus

Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklassa säädetyn tehtävänjaon vuoksi yhteinen kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklassa annettuja valtuuksia ainoastaan suoraan toimivaltaansa kuuluvien yhteisöjen osalta (eli yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta sekä 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien osalta, jos kyseisten kohtien soveltamisedellytykset täyttyvät) (ks. myös vastaus kysymykseen 80). Huolimatta siitä, että yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklaa ei ole sisällytetty asetuksen 7 artiklan 3 kohdan neljännen alakohdan säännösluetteloon, kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla on edelleen valtuudet käyttää valtuuksia kieltää tietyt voiton- ja muut jaot pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 16 a artiklan kansallisen täytäntöönpanon nojalla.

Vaikka yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 a artiklaa ei ole sisällytetty asetuksen 7 artiklan 3 kohdan neljännen alakohdan säännösluetteloon, on huomattava, että muissa säännöksissä, joita sovelletaan nimenomaisesti kansallisiin kriisinratkaisuviranomaisiin yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on viittauksia tähän artiklaan:

- yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 10 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan i alakohdassa on sisällytetty asetuksen 10 a artiklan 1 kohdassa kuvaillut olosuhteet tilanteeksi, joka aiheuttaa olennaisen esteen purkamismahdollisuuksille
- yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 12 j artiklan 1 kohdan b alakohdassa luetellaan asetuksen 10 a artiklassa tarkoitettut valtuudet yhtenä niistä toimenpiteistä, joita käytetään MREL-vähimmäisvaatimuksen rikkomiseen puuttumiseksi.

78. Kysymys (yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 12 k artikla)

Yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 12 k artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisen kriisintarkaisuneuvoston on määritettävä välitavoitetasot asetuksen 12 f tai 12 g artiklan vaatimuksille tai asetuksen 12 c artiklan 4, 5 tai 7 kohdan soveltamisesta johtuville vaatimuksille, joita asetuksen 12 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on noudatettava 1. tammikuuta 2022.

Olisiko tätä säännöstä tulkittava siten, että siinä veloitetaan yhteinen kriisintarkaisuneuvosto määrittämään välitavoitetasot myös niille yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille yhteisöille, joille kansalliset kriisintarkaisuviranomaiset määrittävät MREL-vähimmäisvaatimuksen (eli asetuksen 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille yhteisöille)?

Vastaus

Yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta kansallisen kriisintarkaisuviranomaisen olisi määritettävä asetuksen 12 k artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut välitavoitteet asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn tehtävänajaon perusteella.

79. Kysymys (yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 18 artikla)

Yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 18 artiklan 1 a kohdan mukaisesti yhteisellä kriisintarkaisuneuvostolla on valtuudet hyväksyä kriisintarkaisumääräys, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia, jotka kuuluvat samaan kriisintarkaisun kohteena olevaan konserniin, jos tämä kriisintarkaisun kohteena oleva konserni täyttää kokonaisuutena asetuksen 18 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytykset.

Yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 18 artiklan 1 a kohdassa viitataan kuitenkin vain yhteiseen kriisintarkaisuneuvostoon, ei kansalliseen kriisintarkaisuviranomaiseen. Yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 18 artiklan 1 a kohtaa ei myöskään mainita asetuksen 7 artiklan 3 kohdan neljännessä alakohdassa. Onko kansallisilla kriisintarkaisuviranomaisilla yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen nojalla valtuudet hyväksyä kriisintarkaisumääräys, joka koskee samaan kriisintarkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvaa keskusyhteisöä ja siihen pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia?

Vastaus

Yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdan neljäs alakohta ei sisällä viittausta asetuksen 18 artiklan 1 a kohtaan, joka koskee kriisintarkaisutoimen soveltamista keskusyhteisöön ja kaikkiin siihen pysyvästi kuuluviin luottolaitoksiin, jotka kuuluvat samaan kriisintarkaisun kohteena olevaan konserniin.

Kansallisilla kriisintarkaisuviranomaisilla on kuitenkin edelleen valtuudet toteuttaa kriisintarkaisutoimi yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 18 artiklan 1 a kohdassa mainituin edellytyksin, koska asetuksen 7 artiklan 3 kohdan e alakohdassa edellytetään, että kansalliset kriisintarkaisuviranomaiset antavat kriisintarkaisupäätöksiä ja soveltavat kriisintarkaisuvälineitä asiaankuuluvien menettelyjen ja suojatoimien mukaisesti suoraan toimivaltaansa kuuluviin yhteisöihin ja konserneihin. Yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 18 artiklan 1 a kohtaa voidaan pitää yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten erityisenä piirteenä.

Lisäksi olisi sovellettava kansallista säännöstä, jolla pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin 32 a artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, sillä se ei olisi ristiriidassa yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen kanssa.

80. Kysymys (pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin 33 artikla)

Miksi pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin 33 artiklan 3 kohta ei vastaa yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annettua asetusta, ja mitkä ovat tästä mahdollisesti aiheutuvat seuraukset?

Vastaus

Näin oli jo ensimmäisessä yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetussa asetuksessa ja ensimmäisessä pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivissä.

Pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin 33 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos monialan holdingyhtiön tytäryrityksenä toimivat laitokset ovat välitason rahoitusholdingyhtiön omistuksessa, konsernin kriisintarkaisuun tarkoitettut kriisintarkaisutoimet on toteutettava välitason rahoitusholdingyhtiön eikä monialan holdingyhtiön suhteen. Tätä artiklaa muutettiin direktiivillä (EU) 2019/879, mutta siihen ainoastaan lisättiin, että kriisintarkaisun suunnitteluvaiheessa välitason rahoitusholdingyhtiö on määritettävä kriisintarkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi.

Monialan holdingyhtiöt kuuluvat pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin soveltamisalaan, sillä niihin viitataan 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa. Yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 2 artiklassa ei kuitenkaan viitata monialan holdingyhtiöihin, mikä tarkoittaa, että ne eivät kuulu yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen soveltamisalaan. Näin ollen pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin 33 artiklan 3 kohtaa ei ollut tarpeen ottaa huomioon yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetussa asetuksessa. On huomattava, että pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin 17 artiklan 5 kohdan k alakohta, jonka mukaisesti kriisintarkaisuviranomaiset voivat pyytää monialan holdingyhtiöitä perustamaan erillisen rahoitusalan holdingyhtiön purkamismahdollisuuksien olennaisin esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi, ei myöskään ole otettu huomioon yhteisestä kriisintarkaisumekanismista annetun asetuksen 10 artiklan 11 kohdassa.

81. Kysymys (45 b artikla)

Kun otetaan huomioon 29. syyskuuta 2020 annetun komission tiedonannon kysymykseen 34 annettu vastaus, voitteko selvittää, mitä tarkoitetaan ”yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla yhteisöillä”?

Jos jäsenvaltiot käyttävät pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 8 kohdan viimeisessä alakohdassa säädettyä mahdollisuutta asettamalla prosenttiosuuden, joka on suurempi kuin 30 prosenttia, sovelletaanko tätä prosenttiosuutta yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin, jotka kuuluvat suoraan kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten toimivaltaan?

Vastaus

Yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen soveltamisalaan kuuluvat yhteisöt ovat asetuksen 2 artiklassa mainitut yhteisöt. Arvioitaessa, mitkä yhteisöt kuuluvat yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen soveltamisalaan, asetuksen 7 artiklassa esitetty yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välinen tehtäväjako ei ole merkityksellinen.

Jos osallistuva jäsenvaltio käyttää pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 8 kohdan neljännen alakohdan mukaista vaihtoehtoa ja korottaa prosenttiosuutta yli 30 prosenttiin, tällaista korotusta sovellettaisiin vain yhteisöihin, jotka eivät kuulu yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen soveltamisalaan asetuksen 2 artiklan mukaisesti. Tämä johtuu siitä, että yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettua asetusta sovelletaan kaikkiin sen soveltamisalaan kuuluviin yhteisöihin riippumatta yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välisestä tehtävienjaosta. Kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen hoitaa yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun yhteisöön liittyviä tehtäviään, sen on sovellettava yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen sääntöjä käyttäen valtuuksia, jotka on myönnetty niiden kansallisten sääntöjen perusteella, joilla pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tämä käy selvästi ilmi yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 7 artiklasta ja erityisesti 7 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdasta ja neljännestä alakohdasta.

Sen lisäksi, että yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetussa asetuksessa annettiin yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle keskitetty kriisinratkaisuvallta, sen tarkoituksena oli myös mukauttaa pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin säännöt ja periaatteet yhteisen kriisinratkaisumekanismin erityispiirteisiin ja varmistaa, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto ja kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset soveltavat samoja aineellisia sääntöjä antaessaan päätöksiä yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen nojalla. Tämä lähestymistapa esitetään yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen johdanto-osan 18, 21 ja 23 kappaleessa ja erityisesti johdanto-osan kappaleessa 28, jonka viimeisessä virkkeessä säädetään, että ”[t]ietyissä tilanteissa kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi suoritettava tehtävänsä tämän asetuksen perusteella ja sen mukaisesti käyttäen samalla valtuuksia, jotka niille on annettu sillä kansallisella lainsäädännöllä, jolla direktiivi 2014/59/EU saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja kyseisen lainsäädännön mukaisesti, jos se ei ole ristiriidassa tämän asetuksen kanssa”. Tämä lähestymistapa aiheutuu myös yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 1 artiklan ensimmäisestä alakohdasta, jossa säädetään, että asetuksessa ”vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt ja yhdenmukainen menettely [...] yhteisöjen kriisinratkaisua varten”.

Jos yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetus ja kansalliset säännöt, joilla pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, eroavat toisistaan, yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen on näin ollen oltava ensisijainen sen soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen osalta, kuten yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annetun asetuksen 2 artiklassa säädetään.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia M.9787 — Česká Spořitelna/Československá Obchodní Banka/Komerční Banka/JV)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2020/C 417/03)

Komissio päätti 6. elokuuta 2020 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen sisämarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa ainoastaan englanniksi, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=fi>) asiakirjanumerolla 32020M9787. EUR-Lex on Euroopan unionin oikeuden online-tietokanta.

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

1. joulukuuta 2020

(2020/C 417/04)

1 euro =

	Rahayksikkö	Kurssi		Rahayksikkö	Kurssi
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,1968	CAD	Kanadan dollaria	1,5522
JPY	Japanin jeniä	124,92	HKD	Hongkongin dollaria	9,2774
DKK	Tanskan kruunua	7,4441	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,7010
GBP	Englannin puntaa	0,89798	SGD	Singaporen dollaria	1,6048
SEK	Ruotsin kruunua	10,2135	KRW	Etelä-Korean wonia	1 326,72
CHF	Sveitsin frangia	1,0836	ZAR	Etelä-Afrikan randia	18,3311
ISK	Islannin kruunua	158,20	CNY	Kiinan juan renminbiä	7,8639
NOK	Norjan kruunua	10,6028	HRK	Kroatian kunaa	7,5515
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	IDR	Indonesian rupiaa	16 981,99
CZK	Tšekin korunaa	26,235	MYR	Malesian ringgitiä	4,8835
HUF	Unkarin forinttia	357,20	PHP	Filippiinien pesoa	57,598
PLN	Puolan zlotya	4,4788	RUB	Venäjän ruplaa	90,7837
RON	Romanian leuta	4,8710	THB	Thaimaan bahtia	36,215
TRY	Turkin liiraa	9,4122	BRL	Brasilian realia	6,3573
AUD	Australian dollaria	1,6274	MXN	Meksikon pesoa	24,0465
			INR	Intian rupiaa	88,1535

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Eurokolikoiden uusi kansallinen puoli

(2020/C 417/05)

Kreikan liikkeeseen laskeman 2 euron arvoisen uuden erikoisrahan kansallinen puoli

Liikkeeseen tarkoitetut eurokolikot ovat laillisia maksuvälineitä koko euroalueella. Komissio julkaisee kaikkien uusien eurokolikoiden ulkoasut tiedoksi kolikoita työssään käsitteleville henkilöille sekä suurelle yleisölle ⁽¹⁾. Erikoisrahoja voivat 10. helmikuuta 2009 annettujen neuvoston päätelmien ⁽²⁾ mukaan laskea liikkeeseen euroalueen jäsenvaltiot sekä maat, jotka saavat Euroopan unionin kanssa valuuttasuhteista tekemänsä sopimuksen mukaan laskea liikkeeseen eurokolikoita. Tähän oikeuteen sovelletaan tiettyjä edellytyksiä, joista yksi on, että liikkeeseen lasketun kolikon on oltava yksikköarvoltaan 2 euroa. Erikoisrahoilla on tavanomaisten 2 euron kolikoiden tekniset ominaisuudet, mutta niissä on kansallisella puolella erityinen kuva-aihe, jolla on suuri kansallinen tai eurooppalainen symboliarvo.

Liikkeeseenlaskun toteuttava maa: Kreikka**Aihe:** Thermopylain taistelun 2 500. vuosipäivä

Kuvaus ulkoasusta: Kuva-aiheena on muinaiskreikkalainen kypärä. Kolikon sisäosaa kiertävät tekstit "2500 VUOTTA THERMOPYLAIN TAISTELUSTA" ja "HELLEENIEN TASAVALTA". Kuva-aiheen vasemmalle puolelle on kaiverrettu liikkeeseenlaskuvuosi "2020" ja palmetti (Kreikan rahapajan leima). Kypärän oikealla puolella alhaalla on myös kuva-aiheen suunnittelijan (Georgios Stamatopoulos) monogrammi. Vaikka Thermopylain taistelu päättyi kreikkalaisten tappioon, se on edelleen urhoollisen vastarinnan symboli.

Kolikon ulkokehää koristavat Euroopan unionin lipun 12 tähteä.

Liikkeeseen laskettavien kolikoiden arvioitu määrä: 750 000**Liikkeeseenlaskun päivämäärä:** Tammikuu 2020

⁽¹⁾ Ks. EYVL C 373, 28.12.2001, s. 1, jossa esitellään kaikkien vuonna 2002 liikkeeseen laskettujen kolikoiden kansalliset puolet.

⁽²⁾ Ks. talous- ja rahoitusasioiden neuvoston 10. helmikuuta 2009 antamat päätelmät ja komission 19. joulukuuta 2008 antama suositus liikkeeseen tarkoitettujen eurokolikoiden kansallisia puolia ja liikkeeseenlaskua koskeviksi yhteisiksi suuntaviivoiksi (EUVL L 9, 14.1.2009, s. 52).

Eurokolikoiden uusi kansallinen puoli

(2020/C 417/06)

Kreikan liikkeeseen laskeman 2 euron arvoisen uuden erikoisrahan kansallinen puoli

Liikkeeseen tarkoitetut eurokolikot ovat laillisia maksuvälineitä koko euroalueella. Komissio julkaisee kaikkien uusien eurokolikoiden ulkoasut tiedoksi kolikoita työssään käsitteleville henkilöille sekä suurelle yleisölle ⁽¹⁾. Erikoisrahoja voivat 10. helmikuuta 2009 annettujen neuvoston päätelmien ⁽²⁾ mukaan laskea liikkeeseen euroalueen jäsenvaltiot sekä maat, jotka saavat Euroopan unionin kanssa valuuttasuhteista tekemänsä sopimuksen mukaan laskea liikkeeseen eurokolikoita. Tähän oikeuteen sovelletaan tiettyjä edellytyksiä, joista yksi on, että liikkeeseen lasketun kolikon on oltava yksikköarvoltaan 2 euroa. Erikoisrahoilla on tavanomaisten 2 euron kolikoiden tekniset ominaisuudet, mutta niissä on kansallisella puolella erityinen kuva-aihe, jolla on suuri kansallinen tai eurooppalainen symboliarvo.

Liikkeeseenlaskun toteuttava maa: Kreikka**Aihe:** Traakian ja Kreikan liiton 100. vuosipäivä

Kuvaus ulkoasusta: Kolikko jäljittelee Traakiassa sijaitsevan Abderan kaupungin muinaista kolikkoa, jonka kuva-aiheena oli aarnikotka. Kolikon sisäosaa kiertävät tekstit "100 VUOTTA TRAAKIAN JA KREIKAN LIITOSTA" ja "HELLEENIEN TASAVALTA" sekä liikkeeseenlaskuvuosi "2020" ja palmetti (Kreikan rahapajan leima). Oikealla on nähtävissä myös kolikon suunnittelijan (Georgios Stamatopoulos) monogrammi. Kreikan koilliskulmassa sijaitseva Traakian alue yhdistyi Kreikkaan ensimmäisen maailmansodan päätyttyä.

Kolikon ulkokehää koristavat Euroopan unionin lipun 12 tähteä.

Liikkeeseen laskettavien kolikoiden arvioitu määrä: 750 000**Liikkeeseenlaskun päivämäärä:** Toukokuu 2020

⁽¹⁾ Ks. EYVL C 373, 28.12.2001, s. 1, jossa esitellään kaikkien vuonna 2002 liikkeeseen laskettujen kolikoiden kansalliset puolet.

⁽²⁾ Ks. talous- ja rahoitusasioiden neuvoston 10. helmikuuta 2009 antamat päätelmät ja komission 19. joulukuuta 2008 antama suositus liikkeeseen tarkoitettujen eurokolikoiden kansallisia puolia ja liikkeeseenlaskua koskeviksi yhteisiksi suuntaviivoiksi (EUVL L 9, 14.1.2009, s. 52).

V

(Ilmoitukset)

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä

(Asia M.10069 – HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni)

Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2020/C 417/07)

1. Komissio vastaanotti 24. marraskuuta 2020 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä.

Ilmoitus koskee seuraavia yrityksiä:

- HDI Assicurazioni S.p.A. ("HDI", Italia), joka on yrityksen Talanx Group ("Talanx", Saksa) määräysvallassa,
- Amissima Assicurazioni S.p.A. ("Amissima", Italia).

HDI hankkii sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun määräysvallan yrityksessä Amissima.

Keskittymä toteutetaan ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- HDI: henki- ja vahinkovakuutus tuotteiden tarjonta ja jakelu Italiassa
- Talanx: vakuutus- ja jälleenvakuutus tuotteiden tarjonta ja jakelu maailmanlaajuisesti
- Amissima: vahinkovakuutus tuotteiden tarjonta ja jakelu Italiassa.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin.

Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 nojalla.⁽²⁾

4. Komissio pyytää kolmansiä osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautuksissa on aina käytettävä seuraavaa viitettä:

M.10069 – HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("sulautuma-asetus").

⁽²⁾ EUVL C 366, 14.12.2013, s. 5.

Huomautukset voidaan lähettää komissiolle sähköpostitse, faksilla tai postitse. Yhteystiedot:

Sähköposti: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

F. +32 22964301

Postiosoite:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä**(Asia M.9977 — EPGC/Metro)****Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2020/C 417/08)

1. Komissio vastaanotti 23. marraskuuta 2020 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä.

Ilmoitus koskee seuraavia yrityksiä:

- EP Global Commerce a.s. ("EPGC", Tšekki), jossa määräysvaltaa käyttää Daniel Křetínský (Tšekki),
- Metro AG ("Metro", Saksa).

EPGC hankkii sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua yksinomaisen määräysvallan yrityksessä Metro.

Keskittymä toteutetaan 13. syyskuuta 2020 ilmoitetulla julkisella tarjouksella.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- EPGC: hankintayksikkö, jolla on tällä hetkellä määräysvallaton omistusosuus yrityksessä Metro. EPGC:ssä määräysvaltaa käyttää Daniel Křetínský, jolla on omistusosuuksia energian, yleishyödyllisten palvelujen, tiedotusvälineiden ja sähköisen kaupankäynnin alalla toimivissa yrityksissä.
- Metro: toimii päivittäistavaroiden tukkukaupassa.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin.

Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 nojalla. ⁽²⁾

4. Komissio pyytää kolmansiä osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautuksissa on aina käytettävä seuraavaa viitettä:

M.9977 — EPGC/Metro

Huomautukset voidaan lähettää komissiolle sähköpostitse, faksilla tai postitse. Yhteystiedot:

Sähköposti: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

F. +32 22964301

Postiosoite:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("sulautuma-asetus").

⁽²⁾ EUVL C 366, 14.12.2013, s. 5.

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä**Asia: M.9981 – Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2020/C 417/09)

1. Komissio vastaanotti 25. marraskuuta 2020 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä ⁽¹⁾.

Ilmoitus koskee seuraavia yrityksiä:

- Bain Capital Investors L.L.C. ("Bain Capital") (USA),
- Ahlstrom-Munksjö Oyj ("Ahlstrom-Munksjö") (Suomi).

Bain Capital hankkii sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yksinomaisen määräysvallan yrityksessä Ahlstrom-Munksjö. Keskittymä toteutetaan ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- Bain Capital: pääomasijoitusyhtiö, joka sijoittaa yrityksiin useilla eri toimialoilla, kuten tietotekniikan, terveydenhuollon, vähittäiskaupan, kulutushyödykkeiden, viestinnän, rahoituspalvelujen ja teollisuuden aloilla
- Ahlstrom-Munksjö: valmistaa ja toimittaa maailmanlaajuisesti kuitumateriaaleja. Sen tarjontaan kuuluvat suodatinmateriaalit, irrokepaperit, elintarvikkeiden ja juomien jalostuksessa käytettävät materiaalit, koristepaperit, hiomatuotteiden pohjapaperit ja teippien pohjamateriaalit, sähkötekniset pohjapaperit, lasikuitumateriaalit, diagnostiikkaan käytettävät lääketieteelliset kuitumateriaalit ja ratkaisut sekä erinäiset erikoispaperit teollisuus- ja kuluttajakäyttöön.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin.

4. Komissio pyytää kolmansiä osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolle 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautuksissa on aina käytettävä seuraavaa viitettä:

M.9981 – Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö

Huomautukset voidaan lähettää komissiolle sähköpostitse, faksilla tai postitse. Yhteystiedot:

Sähköposti: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

F. +32 22964301

Postiosoite:

Euroopan komissio
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Brussels
BELGIUM

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("sulautuma-asetus").

MUUT SÄÄDÖKSET

EUROOPAN KOMISSIO

Tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 17 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu hakemuksen julkaiseminen

(2020/C 417/10)

Tämä julkaiseminen antaa oikeuden vastustaa hakemusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/787 ⁽¹⁾ 27 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

TEKNISEN ASIAKIRJAN TÄRKEIMMÄT TIEDOT

"VASI VADKÖRTE PÁLINKA"

Tiedostonumero: PGI-HU-02408 – 22.12.2017

1. Rekisteröitävä maantieteellinen merkintä

"Vasi vадkörte pálinka"

2. Tislatun alkoholijuoman luokka

Hedelmistä tislattu väkevä alkoholijuoma (asetuksen (EY) N:o 110/2008 liitteessä II oleva luokka 9).

3. Tislatun alkoholijuoman kuvaus**3.1 Fysikaaliset, kemialliset ja/tai aistinvaraiset ominaisuudet**

Kemialliset ja fyysiset ominaisuudet:

Syaanivetypitoisuus: enintään 5 grammaa hehtolitrassa 100-tilavuusprosenttista alkoholia

Kuparipitoisuus: enintään 9 milligrammaa litrassa valmista tuotetta

Aistinvaraiset ominaisuudet:

Kirkas, väritön.

Tuoksulle ovat ominaisia hillitty tuoksu ja kirpeys sekä selkeät päärynän, sitrushedelmien ja mausteiden vivahteet.

Maku on kuiva, hillityn raikas ja mausteinen, ja siinä on hunajan ja savun vivahteita sekä väkevä jälkimaku; maussa voi olla myös sitrushedelmää, hillittyä kirpeyttä ja rosoisuutta.

Kun tuotetta säilytetään kyljellään, siinä säilyy sille ominainen maku ja valmistukseen käytettyjen hedelmien aromi.

3.2 Erityisominaisuudet (verrattuna saman luokan tislattuihin alkoholijuomiin)

Vasi vадkörte pálinka -tuotteen aistinvaraiset ominaisuudet tekevät siitä ainutlaatuisen: sen raikas, selvästi erottuva, aavistuksen kirpeä ja sitrushedelmäinen tuoksu ja maku sekä mausteisuus ja hunajaisuus ja ennemminkin rosoinen kuin pehmeä koostumus ovat mäsäyksessä käytetyn villipäärynän ansiota.

⁽¹⁾ EUVL L 130, 17.5.2019, s. 1.

”Vasi vadmörte pälinka” valmistetaan paikallisista valtion hyväksymistä päärynälajikkeista, jotka kasvavat kohdassa 4 lueteltujen maakuntien hallintoalueella. Vasi vadmörte pälinka -tuotteen perusraaka-aineesta vähintään 75 prosenttia on villipäärynää, loppu (enintään 25 prosenttia) koostuu paikallisista, valtion hyväksymistä päärynälajikkeista (Bosc kobak, Conference, Clapp kedveltje, Hardenpont téli vajkörte, Tüskés körte, Sózó körte). Tuotteen kirpeys ja raikkaus tulevat hankalasti korjattavasta vähäsokerisesta ja kirpeästä villipäärynästä, jota on mäsässä vähintään 75 prosenttia.

4. Maantieteellinen alue

”Vasi vadmörte pälinka” valmistetaan Vasin ja Zalan maakuntien alueella. Se mäskätään, käytetään, tislataan ja varastoidaan ainoastaan maantieteellisellä alueella sijaitsevilla kaupallisilla pälinka-tislaamoissa.

5. Tislatun alkoholijuoman valmistusmenetelmä

Pälinkan pääasialliset tuotantovaiheet ovat seuraavat:

- a) Hedelmien valinta ja hyväksyntä
- b) Mäskäys ja käyminen
- c) Tislaus
- d) Pälinkan lepääminen ja varastointi
- e) Pälinkan valmistus, käsittely ja sekoitus

a. Hedelmien valinta ja hyväksyntä

Hyväksytyistä päärynälajikkeista vähintään 75 prosenttia on oltava villipäärynöitä (villipäärynäpuu *Pyrus pyraster*, alalaji *pyraster*); loppujen (enintään 25 prosenttia) on oltava paikallisia, hyväksytyjä päärynälajikkeita.

Paikalliset, valtion hyväksymät päärynälajikkeet ovat Bosc kobak, Conference, Clapp kedveltje, Hardenpont téli vajkörte, Tüskés körte ja Sózó körte.

Pälinka valmistetaan sopivan kypsistä hedelmistä, mikä tarkoittaa hyvälaatuisia tai erittäin hyvälaatuisia hedelmiä, joiden kuiva-ainepitoisuus on vähintään 14 prosenttia. Hedelmien määrällinen hyväksyntä tapahtuu painon mukaan. Hyväksyntämenettelyssä hedelmien laatu arvioidaan pistokokein. Aistinvarainen arviointi (kypsyys – kypsästä ylikypsään; terveys, puhtaus, ei vieraita aineita – multaa, risuja, kiviä, metallia tai muuta materiaalia; home, mätä jne.) ja kuiva-ainepitoisuuden arviointi laadunvalvonnan ja hyväksynnän perusteella (sokeripitoisuuden ja pH-arvon mittaus). Hedelmien mukana on myös oltava niiden alkuperän todistavat asiakirjat. Tavarantoimittajan on annettava ilmoitus hedelmien alkuperästä ja varoajan noudattamisesta.

b. Mäskäys ja käyminen

Mäskäys:

Vasi vadmörte pälinka -tuotteen mäskäyksessä ainutlaatuista on sokeripitoisuus, joka on valmistuksessa käytettävän villipäärynän alhaisen sokeripitoisuuden ansiosta 3–5 prosenttia.

Käyminen:

Käymisen aikana lämpötilan on oltava 16–23 celsiusastetta, ja ihanteellinen pH-arvo 2,8–3,2 on saavutettava. Käymisen ihanteellinen kesto on kymmenen päivää, riippuen käytettyjen päärynöiden laadusta.

Käynyt mäski tulee tislata mahdollisimman pian tai asianmukaiset säilytysolosuhteet on varmistettava tislaukseen asti (lämpötilan on oltava mahdollisimman alhainen (0–10 celsiusastetta), on käytettävä vesilukkoja ja säiliöt on täytettävä ääriään myöten).

c. Tislaus

”Vasi vadmörte pälinka” voidaan valmistaa yksivaiheisessa kolonnitislausjärjestelmässä tai perinteisessä pannutislausjärjestelmässä. Tislatun tuotteen alkoholipitoisuus on 55–85 tilavuusprosenttia.

d. *Pálíngan lepääminen ja varastointi*

Jalostuksen jälkeen pálínka lepää ruostumattomasta teräksestä valmistetuissa säiliöissä, ja se varastoidaan laimentamattomana.

e. *Pálíngan valmistus, käsittely ja sekoitus*

Pálínka jäädytetään $-5...-3$ celsiusasteen lämpötilaan, minkä jälkeen siitä poistetaan epäpuhtaudet levysuodattimella suodattamalla. Suodatuksen jälkeen odotetaan, kunnes pálíngan lämpötila on kohonnut $18-20$ celsiusasteeseen. Pálínkaan voidaan sekoittaa muita aineita vain siinä määrin, että vähintään 75 prosenttia raaka-aineena käytetyn máskin sokerista on peräisin villipäärynöistä ja enintään 25 prosenttia muista edellä mainituista päärynälajikkeista.

Ennen pullosta pálíngan alkoholipitoisuus on mukautettava kulutukseen soveltuvalla tasolla lisäämällä siihen juomavettä, ja tässä on otettava huomioon pulloitetun tuotteen määritetty vaihteluväli ($\pm 0,3$ tilavuusprosenttia).

6. **Yhteys maantieteelliseen ympäristöön tai alkuperään**

6.1 *Yhteyden maantieteelliseen alueeseen tai alkuperään vahvistavat tiedot*

Villipäärynä on Vasin ja Zalan maakunnissa kasvava päärynälaji. Sitä esiintyy useimmiten luonnonmetsissä.

Vasin ja Zalan maakuntien länsiosa sijaitsee Alppien juurella, ja maasto muuttuu itää kohti tasaisemmaksi. Alue on suurelta osin metsän peitossa. Maaperä on enimmäkseen ruskeaa, tsernozemin tyyppistä, koostumukseltaan keskimääräistä ja hieman hapanta. Sijaintinsa vuoksi nämä maakunnat muodostavat yhden Unkarin sateisimmista alueista, Alpokaljan (Alppien esialue), joskin vuotuinen sademäärä laskee lännestä itään siirryttäessä. Näiden maakuntien ilmasto on vaihteleva: Siirryttäessä lännestä alueen alavampaan itäosaan ilmasto on kuivempaa ja mannermaisempaa, vaikka lämpötila alueen laajoilla metsäalueilla onkin matalampi kuin metsättömillä alueilla. Pehmeästi viettävät alarinteet ja niiden lähialueet muodostavat villipäärynöiden kasvialueen, jonka vuotuinen sademäärä on $600-800$ millimetriä. Kypsymiskaudella syys-lokakuussa sade on kuitenkin vähäistä. Alueella paistaa usein aurinko, $1\ 700-1\ 800$ tuntia vuodessa. Alppien läheisyyden ansiosta alue on hieman naapurimaakuntia viileämpi.

Villipäärynä viihtyy parhaiten etelään antavilla, kuivilla ja aurinkoisilla paikoilla, jotka eivät ole vettyneitä ja jotka ovat kypsymiskaudella lämpimiä. Maaperä on ruskeaa, tiivistä ja tsernozemin tyyppistä, ja sillä kasvaa matalaa metsää. Oikeanlaisissa maaperä- ja mikroilmasto-olosuhteissa, jollaiset maantieteellisellä alueella vallitsevat, villipäärynäpuu voi elää vuosikymmeniä tai jopa vuosisatoja. Vuodesta toiseen vaihtelevilla sääolosuhteilla voi olla vaikutuksensa satoon.

6.2 *Tislatun alkoholijuoman erityisominaisuudet, jotka johtuvat maantieteellisestä alueesta*

Tuotteen "Vasi vadvkörte pálínka" ja maantieteellisen alueen välinen yhteys perustuu tuotteen laatuun ja maineeseen.

"Vasi vadvkörte pálínka" on saanut ainutlaatuiset aistinvaraiset ominaisuutensa máskissä käytetyistä villipäärynöistä, joista vähintään 75 prosenttia on peräisin Vasin ja Zalan maakunnista.

Nämä villipäärynät kypsyvät hyvin runsaan auringonpaisteen ja sopivan sademäärän ansiosta. Villipäärynöiden korjuu edellyttää taitoa, sillä niiden kypsyys määritetään värin ja tuntuman perusteella. Tarkoitus on korjata mahdollisimman paljon kypsiä hedelmiä.

Ruskea, tsernozemin tyyppinen ja hieman hapan maaperä sekä alueen suhteellisen viileä ilmasto selittävät villipäärynäpuun hedelmien suuren happopitoisuuden, mikä on havaittavissa tisleen aromeissa: siitä tulee tisleen raikas ja sitrushedelmäinen aromi ja jossain määrin sen kirpeys.

Koska villipäärynän sokeripitoisuus on paljon muita hedelmiä matalampi, Vasi vadvkörte pálínka -tuotteen valmistukseen tarvitaan suurempi määrä villipäärynöitä kuin tavallisista päärynöistä valmistettuun pálínkaan. Tuotteen valmistuksessa käytettävä suuri villipäärynöiden määrä on havaittavissa sen aromeissa. "Vasi vadvkörte pálínka" saa villipäärynästä sille ominaisen kirpeuden mutta myös terävyyden, ennemminkin rosoisen kuin pehmeän koostumuksen sekä mausteiset ja hunajaiset vivahteet.

Koska "Vasi vadvkörte pálínka" on suuren villipäärynämäärän vuoksi maultaan hieman kirpeä, kysytään taitoa sen määrittämisessä, milloin tisle tulee erottaa päätisleestä, jotta tisleeseen ei pääse maun pilaavia aromeja.

”Vasi vadkörte pálinka” on voittanut seuraavat palkinnot:

- kultamitali Vasin maakunnan toisessa avoimessa pálinka- ja viinakilpailussa vuonna 2011;
- hopeamitali Vasin maakunnan neljännessä avoimessa pálinka- ja viinakilpailussa vuonna 2013;
- hopeamitali Vasin maakunnan kuudennessa avoimessa pálinka- ja viinakilpailussa vuonna 2015;
- kultamitali Vasin maakunnan siemenhedelmistä valmistettujen pálinkojen ja viinosten kilpailussa vuonna 2015;
- hopeamitali Vasin maakunnan seitsemännessä avoimessa pálinka- ja viinakilpailussa vuonna 2016;
- pronssimitali Vasin maakunnan siemenhedelmistä valmistettujen pálinkojen ja viinosten kilpailussa vuonna 2017.

”Vasi vadkörte pálinka” on ollut vuodesta 2006 mukana useissa suurissa kansallisissa esittelytilaisuuksissa ja maistajaisissa. Niitä ovat muun muassa vuotuinen Gyulan pálinkafestivaali, Budapestin pálinkafestivaali, Békéscsaban olut- ja sianpotkafestivaali, Szombathely Savária -karnevaali, Sopronin ruokakulttuurifestivaali (Ízutazás) sekä Budapestin kansainväliset messut Sirha, FeHoVa ja OMEK ja kansallinen maatalous- ja elintarvikenäyttely.

7. Euroopan unionin tai kansalliset/alueelliset säännökset

- Laki XI, 1997, tavaramerkkien ja maantieteellisten merkintöjen suojasta
- Laki LXXIII, 2008, pálinkasta, viinirypälepálinkasta ja kansallisesta pálinkaneuvostosta
- Hallituksen asetus N:o 158/2009, annettu 30. heinäkuuta 2009, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen suojaamista koskevien yksityiskohtaisten säännösten antamisesta ja tuotteiden tarkastamisesta
- Hallituksen asetus N:o 22/2012, annettu 29. helmikuuta 2012, kansallisesta elintarvikeketjun turvallisuudesta vastaavasta virastosta
- Maaseudun kehittämisestä vastaavan ministerin asetus N:o 49/2013, annettu 29. huhtikuuta 2013, tiettyjen luonnollista alkuperää olevien epäpuhtauksien ja haitallisten aineiden raja-arvoista elintarvikkeissa ja tiettyihin elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuviin materiaaleihin ja esineisiin sovellettavista vaatimuksista

8. Hakijan tiedot

8.1 Jäsenvaltio, kolmas maa tai oikeushenkilö/luonnollinen henkilö

Nimi: Birkás Pálinka Kft.

8.2 Täydellinen osoite (katuosoite, postinumero, paikkakunta, maa)

Osoite: Győrvar, 9821 Győrvar, Hrsz. 435, 9821 Hungary

Sähköposti: birkas@birkaspalinka.hu

Puhelin: +36 302563066

9. Maantieteellisen merkinnän täydennys

–

10. Merkintöjä koskevat erityiset säännöt

Lainsäädännössä määritettyjen osien lisäksi nimitys sisältää myös seuraavan:

- ”földrajzi árujelző” [maantieteellinen merkintä] (erillään nimestä)
- Nimi ”Vasi vadkörte pálinka” on merkittävä sekä etu- että takaetikettiin.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

■ Euroopan unionin
julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI